Uradni list Evropske unije

L 345

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Letnik 60

27. december 2017

Vsebina

I *Zakonodajni akti*

UREDBE

★ **Uredba (EU) 2017/2394 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2006/2004** [1] 1

★ **Uredba (EU) 2017/2395 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 glede prehodne ureditve za zmanjšanje učinka uvedbe MSRP 9 na kapital in za obravnavo določenih izpostavljenosti do javnega sektorja, denominiranih v domači valuti katere koli države članice, za namen velikih izpostavljenosti** [1] 27

★ **Uredba (EU) 2017/2396 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2017 o spremembi uredb (EU) št. 1316/2013 in (EU) 2015/1017 v zvezi s podaljšanjem obstoja Evropskega sklada za strateške naložbe ter uvedbo tehničnih izboljšav za ta sklad in Evropsko svetovalno vozlišče za naložbe** 34

DIREKTIVE

★ **Direktiva (EU) 2017/2397 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o priznavanju poklicnih kvalifikacij na področju plovbe po celinskih plovnih poteh ter razveljavitvi direktiv Sveta 91/672/EGS in 96/50/ES** [1] 53

[1] Besedilo velja za EGP.

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

★ **Direktiva (EU) 2017/2398 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o spremembi Direktive 2004/37/ES o varovanju delavcev pred tveganji zaradi izpostavljenosti rakotvornim ali mutagenim snovem pri delu** [1] 87

★ **Direktiva (EU) 2017/2399 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o spremembi Direktive 2014/59/EU v zvezi z razvrstitvijo nezavarovanih dolžniških instrumentov v primeru insolventnosti** 96

[1] Besedilo velja za EGP.

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2017/2394 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 12. decembra 2017

o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2006/2004

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([1]),

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ([2]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V Uredbi (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta ([3]) so določeni harmonizirana pravila in postopki za lažje sodelovanje med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o čezmejnem varstvu potrošnikov. Člen 21a Uredbe (ES) št. 2006/2004 predvideva pregled učinkovitosti navedene uredbe in njenih operativnih mehanizmov. Na podlagi takega pregleda je Komisija prišla do zaključka, da Uredba (ES) št. 2006/2004 ne zadošča za učinkovito obravnavo izzivov v zvezi z izvrševanjem na enotnem trgu, vključno z izzivi na enotnem digitalnem trgu.

(2) V sporočilu Komisije z dne 6. maja 2015 z naslovom „Strategija za enotni digitalni trg za Evropo“ je bila kot ena od prednostnih nalog navedene strategije opredeljena potreba po okrepitvi zaupanja potrošnikov s hitrejšim, prožnejšim in skladnejšim izvrševanjem pravil o varstvu potrošnikov. V sporočilu Komisije z dne 28. oktobra 2015 z naslovom „Izpopolnitev enotnega trga: več priložnosti za prebivalstvo in gospodarstvo“ je bilo ponovno poudarjeno, da bi bilo treba izvrševanje zakonodaje Unije o varstvu potrošnikov nadalje okrepiti s preoblikovanjem Uredbe (ES) št. 2006/2004.

(3) Zaradi neučinkovitega izvrševanja v primerih čezmejnih kršitev, tudi kršitev v digitalnem okolju, se trgovci izvrševanju lahko izogibajo s preseljevanjem znotraj Unije. To prav tako povzroča izkrivljanje konkurence v razmerju do trgovcev, ki spoštujejo zakone in spletno ali nespletno poslujejo v domači državi ali v tujini, ter tako neposredno škodi potrošnikom in spodkopava zaupanje potrošnikov v čezmejne transakcije in notranji trg. Za odkrivanje, preiskovanje in odrejanje prenehanja ali prepovedi kršitev iz te uredbe, je torej potrebna večja stopnja harmonizacije, ki vključuje uspešno in učinkovito sodelovanje pri izvrševanju med pristojnimi javnimi izvršilnimi organi.

([1]) UL C 34, 2.2.2017, str. 100.
([2]) Stališče Evropskega parlamenta z dne 14. novembra 2017 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 30. novembra 2017.
([3]) Uredba (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. oktobra 2004 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov (Uredba o sodelovanju na področju varstva potrošnikov) (UL L 364, 9.12.2004, str. 1).

(4) Z Uredbo (ES) št. 2006/2004 je bila po vsej Uniji vzpostavljena mreža pristojnih javnih izvršilnih organov. Potrebno je učinkovito usklajevanje med različnimi pristojnimi organi, ki sodelujejo v tej mreži, in drugimi javnimi organi na ravni držav članic. Usklajevalno vlogo enotnega povezovalnega organa bi bilo v vsaki državi članici treba zaupati javnemu organu. Navedeni organ bi moral imeti zadostna pooblastila in potrebne vire za opravljanje te ključne vloge. Vsako državo članico se spodbudi, naj na podlagi te uredbe enega od pristojnih organov določi za enotni povezovalni organ.

(5) Potrošnike bi bilo treba zaščititi tudi pred kršitvami iz te uredbe, ki so že prenehale, vendar pa se lahko njihovi škodljivi učinki še nadaljujejo. Pristojni organi bi morali v prihodnje imeti potrebna minimalna pooblastila za preiskovanje in odrejanje prenehanja takšnih kršitev ali njihove prepovedi za vnaprej, da se ne bi ponavljale, s tem pa bi se zagotavljala visoka raven varstva potrošnikov.

(6) Pristojni organi bi morali imeti minimalen sklop pooblastil za preiskovanje in izvrševanje, da bi izvajali to uredbo, med seboj sodelovali hitreje in učinkoviteje, trgovce pa odvračali od kršitev iz te uredbe. Ta pooblastila bi morala zadostovati za učinkovito spoprijemanje z izzivi, povezanimi z izvrševanjem pri e-trgovanju in v digitalnem okolju, in za preprečevanje izkoriščanja vrzeli v sistemu izvrševanja s strani trgovcev, ki ne ravnajo skladno s predpisi, s preseljevanjem v države članice, katerih pristojni organi niso opremljeni za spoprijemanje z nezakonitimi praksami. Ta pooblastila bi morala omogočiti državam članicam, da zagotovijo, da si bodo pristojni organi lahko merodajno izmenjevali potrebne informacije in dokaze ter dosegali učinkovito izvrševanje na enakovredni ravni v vseh državah članicah.

(7) Vsaka država članica bi morala zagotoviti, da bodo vsi pristojni organi v njeni jurisdikciji imeli vsa minimalna pooblastila, ki so potrebna, da se doseže pravilna uporaba te uredbe. Vendar pa bi države članice morale imeti možnost, da se odločijo ne podeliti vseh pooblastil vsakemu prisojnemu organu, če se lahko vsako od teh pooblastil v zvezi s katero koli kršitvijo iz te uredbe izvaja učinkovito in po potrebi. Prav tako bi morale lahko države članice imeti možnost, da se v skladu s to uredbo odločijo nekatere naloge prenesti na imenovane organe ali podeliti pristojnim organom pooblastilo za posvetovanje s potrošniškimi organizacijami, združenji trgovcev, imenovanimi organi ali z drugimi zadevnimi osebami o učinkovitosti zavez, ki jih predlaga trgovec za prenehanje kršitve iz te uredbe. Vendar države članice nikakor ne bi smele biti obvezane v uporabo te uredbe vključevati imenovanih organov ali predpisovati posvetovanj s potrošniškimi organizacijami, združenji trgovcev, imenovanimi organi ali z drugimi zadevnimi osebami o učinkovitosti zavez, ki jih predlaga trgovec za prenehanje kršitve iz te uredbe.

(8) Pristojni organi bi morali imeti možnost, da na lastno pobudo uvedejo preiskave ali začnejo postopke, če za kršitve iz te uredbe izvejo kako drugače kot na podlagi pritožb potrošnikov.

(9) Pristojni organi bi morali imeti dostop do vseh relevantnih dokumentov, podatkov ali informacij, povezanih z vsebino preiskave ali usklajenih preiskav potrošniških trgov, da ugotovijo, ali se je kršitev zakonodaje Unije o varstvu interesov potrošnikov zgodila ali se dogaja, in zlasti da odkrijejo odgovornega trgovca, ne glede na to, kdo ima zadevne dokumente, podatke ali informacije, ter ne glede na njihovo obliko ali format, nosilec ali kje so shranjeni. Pristojni organi bi morali imeti možnost, da od tretjih oseb v digitalni vrednostni verigi neposredno zahtevajo predložitev vseh relevantnih dokazov, podatkov in informacij v skladu z Direktivo 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]) ter v skladu z zakonodajo o varstvu osebnih podatkov.

(10) Pristojni organi bi morali imeti za namene ugotavljanja, ali se je kršitev iz te uredbe zgodila ali se dogaja, možnost, da od vsakega javnega organa, telesa ali agencije v svoji državi članici ali od vsake fizične ali pravne osebe, vključno – na primer – s ponudniki plačilnih storitev, ponudniki internetnih storitev, telekomunikacijskimi operaterji, registri in registratorji domen ter ponudniki storitev gostovanja, zahtevajo vse relevantne informacije.

(11) Pristojni organi bi morali imeti možnost, da opravijo potrebne inšpekcijske preglede na kraju samem, in pooblastilo za vstop v kateri koli prostor, zemljišče ali prevozno sredstvo, ki ga trgovec, na katerega se nanaša inšpekcijski pregled, uporablja za svoje trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti.

([1]) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/31/ES z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) (UL L 178, 17.7.2000, str. 1).

(12) Pristojni organi bi morali imeti možnost, da od vsakega predstavnika ali člana osebja trgovca, na katerega se nanaša inšpekcijski pregled, zahtevajo pojasnila o dejstvih, informacijah, podatkih ali dokumentih, ki se nanašajo na predmet inšpekcijskega pregleda, in da odgovore tega predstavnika ali člana osebja zabeležijo.

(13) Pristojni organi bi morali imeti možnost, da preverijo skladnost z zakonodajo Unije o varstvu interesov potrošnikov in pridobijo dokaze o kršitvah iz te uredbe, vključno s kršitvami, ki se zgodijo med nakupom blaga ali storitev oziroma po njem. Pristojni organi bi zato morali imeti pooblastilo za nakup blaga ali storitev v smislu poskusnega nakupa, vključno, kadar je to potrebno, s skrivno identiteto, da bi odkrili kršitve iz te uredbe, kot je zavračanje izvajanja pravice potrošnika do odstopa pri pogodbah, sklenjenih na daljavo, in pridobivanje dokazov. To pooblastilo bi moralo zajemati tudi pooblastilo za izvajanje inšpekcijskih pregledov, opazovanje, preučevanje, razstavitev ali preskus izdelka ali storitve, ki ga za navedene namene kupi pristojni organ. Pooblastilo za nakup blaga ali storitev v smislu poskusnega nakupa bi lahko zajemalo tudi pooblastilo za pristojne organe za zagotavljanje vračila morebitnih že plačanih zneskov, kadar takšno vračilo ni nesorazmerno in je tudi sicer skladno s pravom Unije in nacionalnim pravom.

(14) Pristojni organi bi morali imeti zlasti v digitalnem okolju možnost, da hitro in učinkovito ustavijo kršitev iz te uredbe, zlasti kadar trgovec, ki prodaja blago ali storitev, prikrije svojo identiteto ali se preseli znotraj Unije ali v tretjo državo, da bi se izognil izvrševanju. Kadar obstaja tveganje resnega oškodovanja kolektivnih interesov potrošnikov, bi v skladu z nacionalnim pravom pristojni organi morali imeti možnost, da sprejmejo začasne ukrepe, tudi omejitev ali onemogočanje dostopa do spletnega vmesnika ali odreditev izrecnega prikaza opozorila potrošnikom pri dostopanju do spletnega vmesnika. Vmesni ukrepi ne bi smeli presegati tistega, kar je potrebno za doseganje njihovega cilja. Poleg tega bi pristojni organi morali imeti pooblastilo, da odredijo izrecen prikaz opozorila za potrošnike, kadar dostopajo do spletnega vmesnika, ali da odredijo odstranitev ali spremembo digitalne vsebine, če nezakonite prakse ni mogoče ustaviti na drug učinkovit način. Taki ukrepi ne bi smeli presegati tistega, kar je potrebno za doseganje cilja, da se ustavi ali prepove kršitev iz te uredbe.

(15) Zaradi uresničevanju cilja te uredbe, ob hkratnem poudarku na pomenu pripravljenosti trgovcev do ravnanja v skladu z zakonodajo Unije o varstvu potrošnikov in odpravljanja posledic njihovih kršitev iz te uredbe, bi morali pristojni organi imeti možnost, da se s trgovcem dogovorijo o zavezah, ki vključujejo korake in ukrepe, ki jih mora trgovec sprejeti v zvezi s kršitvami, zlasti za njihovo prenehanje.

(16) Kazni za kršitve zakonodaje o varstvu potrošnikov so pomemben del sistema izvrševanja, saj imajo neposreden učinek na to, v kolikšni meri javno izvrševanje deluje odvračilno. Ker nacionalni kaznovalni režimi pri kršitvah ne dopuščajo vselej upoštevanja čezmejne razsežnosti kršitve, bi morali imeti pristojni organi najmanj pooblastilo za izrekanje kazni za kršitve iz te uredbe. Od držav članic se ne bi smelo zahtevati, da vzpostavijo nov kaznovalni režim za kršitve iz te uredbe. Namesto tega bi države članice od pristojnih organov morale zahtevati, da uporabijo veljavni režim, ki se uporablja za enake notranje kršitve, po možnosti ob upoštevanju dejanske razsežnosti in obsega zadevne kršitve. Ob upoštevanju ugotovitev iz poročila Komisije o preverjanju ustreznosti potrošniškega in trženjskega prava se lahko zdi potrebno, da se okrepi raven kazni za kršitve zakonodaje Unije o varstvu potrošnikov.

(17) Potrošniki bi morali imeti pravico do pravnega sredstva za povrnitev škode, povzročene s kršitvijo iz te uredbe. Odvisno od primera bi moralo pooblastilo pristojnih organov, da od trgovca na njegovo pobudo prejmejo dodatne popravne zaveze v korist potrošnikov, prizadetih zaradi domnevne kršitve iz te uredbe, ali da v ustreznih primerih skušajo od trgovca pridobiti zaveze, da bo zagotovil primerno povrnitev škode potrošnikom, prizadetim zaradi te kršitve, prispevati k odstranjevanju negativnih posledic čezmejnih kršitev za potrošnike. Taka povrnitev škode lahko med drugim vključuje popravilo, zamenjava, znižanje cene, prenehanje pogodbe ali povračilo zneska, plačanega za blago ali storitev, kot je primerno za ublažitev negativnih posledic kršitve iz te uredbe za prizadetega potrošnika, v skladu z zahtevami iz prava Unije. To ne bi smelo posegati v pravico potrošnika, da po ustreznih poteh uveljavlja pravna sredstva. Pristojni organi bi morali v ustreznih primerih potrošnike, ki trdijo, da so bili s kršitvijo iz te uredbe oškodovani, po ustrezni poti seznaniti, kako zahtevati odškodnino na podlagi nacionalnega prava.

(18) Izvajanje pooblastil pri uporabi te uredbe bi moralo biti sorazmerno in primerno glede na naravo in skupno dejansko ali morebitno škodo zaradi kršitve zakonodaje Unije o varstvu interesov potrošnikov. Pristojni organi bi morali upoštevati vsa dejstva in okoliščine primera ter izbrati najprimernejše ukrepe, ki so bistveni za obravnavo kršitve iz te uredbe. Ti ukrepi bi morali biti sorazmerni, učinkoviti in odvračilni.

(19) Izvajanje pooblastil pri uporabi te uredbe bi moralo biti tudi v skladu z drugim pravom Unije in nacionalnim pravom, zlasti z veljavnimi procesnimi jamstvi in načeli temeljnih pravic. Države članice bi morale v nacionalnem pravu še naprej prosto določati pogoje in omejitve za izvajanje pooblastil, v skladu s pravom Unije. Če je denimo v skladu z nacionalnim pravom za vstop v prostore fizičnih in pravnih oseb potrebno predhodno dovoljenje sodnega organa zadevne države članice, bi bilo treba pooblastilo za vstop v te prostore uporabiti šele po pridobitvi takšnega predhodnega dovoljenja.

(20) Države članice bi morale imeti možnost, da se odločijo, ali pristojni organi navedena pooblastila izvajajo neposredno v okviru lastne pristojnosti, ob pomoči drugih pristojnih organov ali drugih javnih organov, z navodilom imenovanim organom, ali z zahtevkom, naslovljenim na pristojna sodišča. Zagotoviti bi morale, da se navedena pooblastila izvajajo učinkovito in pravočasno.

(21) Pristojni organi bi morali pri odzivanju na prošnje, predložene prek mehanizma medsebojne pomoči po potrebi uporabiti tudi druga pooblastila ali ukrepe, ki so jim na voljo na nacionalni ravni, vključno s pooblastilom za začetek kazenskega pregona ali za podajo predloga za kazenski pregon. Zelo pomembno je, da imajo sodišča in drugi organi, zlasti tisti, ki sodelujejo v kazenskem pregonu, potrebna sredstva in pooblastila za učinkovito in pravočasno sodelovanje s pristojnimi organi.

(22) Uspešnost in učinkovitost mehanizma medsebojne pomoči bi bilo treba izboljšati. Zahtevane informacije bi bilo treba zagotoviti v okviru rokov, določenih v tej uredbi, tako kot bi bilo pravočasno treba sprejeti potrebne preiskovalne in izvršilne ukrepe. Pristojni organi bi morali na prošnje za informacije in izvrševanje odgovarjati v predpisanih rokih, razen če ni dogovorjeno drugače. Obveznosti pristojnega organa v okviru mehanizma medsebojne pomoči bi morale ostati nespremenjene, razen če je verjetno, da bi bilo z izvršilnimi ukrepi in upravnimi odločbami, sprejetimi na nacionalni ravni zunaj mehanizma medsebojne pomoči, zagotovljeno hitro in učinkovito prenehanje ali prepoved kršitve znotraj Unije. Upravne odločbe bi bilo treba v tem oziru razumeti kot odločbe, s katerimi se uveljavljajo ukrepi, sprejeti za prenehanje ali prepoved kršitve znotraj Unije. V takšnih izjemnih primerih bi morali pristojni organi imeti pravico, da prošnji za izvršilne ukrepe, predloženi preko mehanizma medsebojne pomoči, tudi ne ugodijo.

(23) Ko se pojavijo težave, bi morala biti Komisija bolj sposobna usklajevati in spremljati delovanje mehanizma medsebojne pomoči, izdati smernice, podati priporočila in izdati mnenja državam članicam. Komisija bi morala biti tudi bolj sposobna učinkovito in hitro pomagati pristojnim organom, da rešijo spore glede razlage njihovih obveznosti, ki izhajajo iz mehanizma medsebojne pomoči.

(24) Ta uredba bi morala zagotoviti harmonizirana pravila, ki določajo postopke za usklajevanje preiskovalnih in izvršilnih ukrepov v zvezi z močno razširjenimi kršitvami ter močno razširjenimi kršitvami z razsežnostjo Unije. Z usklajenim ukrepanjem proti močno razširjenim kršitvam ter močno razširjenim kršitvam z razsežnostjo Unije bi moralo biti zagotovljeno, da bodo pristojni organi lahko izbirali najprimernejša in najučinkovitejša orodja za to, da se te kršitve ustavijo, ter v ustreznih primerih od odgovornega trgovca prejeli ali skušali pridobiti popravne zaveze v korist potrošnikov.

(25) Kot del usklajenega ukrepanja bi morali zadevni pristojni organi usklajevati preiskovalne in izvršilne ukrepe ter se tako učinkovito spoprijeti z močno razširjeno kršitvijo ali močno razširjeno kršitvijo z razsežnostjo Unije in doseči njeno prenehanje ali prepoved. V ta namen bi morala med pristojnimi organi potekati izmenjava vseh potrebnih dokazil in informacij, zagotavljati pa bi bilo treba tudi potrebno pomoč. Pristojni organi, ki jih zadeva močno razširjena kršitev ali močno razširjena kršitev z razsežnostjo Unije, bi morali usklajeno sprejeti potrebne izvršilne ukrepe in tako doseči prenehanje ali prepoved navedene kršitve.

(26) Sodelovanje posameznega pristojnega organa pri usklajenem ukrepanju in zlasti preiskovalni in izvršilni ukrepi, ki jih mora pristojni organ sprejeti, bi morali biti zadostni, da bi učinkovito obravnaval močno razširjeno kršitev ali močno razširjeno kršitev z razsežnostjo Unije. Od pristojnih organov, ki jih zadeva ta kršitev, bi bilo treba zahtevati, da sprejmejo zgolj tiste preiskovalne in izvršilne ukrepe, ki so potrebni za pridobitev vseh potrebnih dokazov in informacij o močno razširjeni kršitvi ali močno razširjeni kršitvi z razsežnostjo Unije in za prenehanje ali prepoved te kršitve. Vendar se pomanjkanje razpoložljivih virov pristojnega organa, ki ga zadeva ta kršitev, ne bi smelo šteti kot utemeljitev za nesodelovanje pri usklajenem ukrepanju.

(27) Pristojni organi, ki jih zadeva močno razširjena kršitev ali močno razširjena kršitev z razsežnostjo Unije in ki sodelujejo pri usklajenem ukrepanju, bi morali imeti možnost, da v zvezi z isto kršitvijo ter istim trgovcem izvajajo nacionalne preiskovalne in izvršilne dejavnosti. Obenem pa bi morala obveznost pristojnega organa, da svoje preiskovalne in izvršilne dejavnosti v okviru usklajenega ukrepanja usklajuje z drugimi pristojnimi organi, ki jih zadeva ta kršitev, ostati nespremenjena, razen če je verjetno, da bi bilo z izvršilnimi ukrepi in upravnimi odločbami, sprejetimi na nacionalni ravni zunaj okvira usklajenega ukrepanja, zagotovljeno hitro in učinkovito prenehanje ali prepoved močno razširjene kršitve ali močno razširjene kršitve z razsežnostjo Unije. Upravne odločbe bi bilo treba v tem oziru razumeti kot odločbe, s katerimi se uveljavljajo ukrepi, sprejeti za prenehanje ali prepoved kršitve. Pristojni organi bi morali v takih izjemnih primerih imeti pravico sodelovanje pri usklajenem ukrepanju odkloniti.

(28) Kadar obstaja utemeljen sum, da se je zgodila močno razširjena kršitev, bi morali pristojni organi, ki jih zadeva ta kršitev, na podlagi dogovora sprožiti usklajeno ukrepanje. Pri odločanju, katere pristojne organe zadeva neka močno razširjena kršitev, bi bilo treba upoštevati vse relevantne vidike te kršitve, zlasti kje je sedež ali prebivališče trgovca, kje se nahaja njegovo premoženje, kje se nahajajo potrošniki, oškodovani zaradi domnevne kršitve, in kje ima zadevni trgovec prodajne točke, in sicer trgovine in spletna mesta.

(29) Komisija bi morala tesneje sodelovati z državami članicami pri preprečevanju obsežnih kršitev. Zato bi Komisija morala obveščati pristojne organe o vsakem sumu kršitve iz te uredbe. Če Komisija, na primer na podlagi spremljanja opozoril, ki jih izdajo pristojni organi, utemeljeno sumi, da se je zgodila močno razširjena kršitev z razsežnostjo Unije, bi morala prek pristojnih organov in enotnih povezovalnih organov, ki jih ta domnevna kršitev zadeva, državam članicam poslati uradno obvestilo z razlogi, ki utemeljujejo morebitno usklajeno ukrepanje. Zadevni pristojni organi bi morali na podlagi informacij, ki so jim na voljo ali zlahka dostopne, opraviti ustrezne preiskave. O rezultatih svojih preiskav bi morali uradno obvestiti druge pristojne organe, enotne povezovalne organe, ki jih zadeva ta kršitev, in Komisijo. Kadar zadevni pristojni organi ugotovijo, da te preiskave razkrivajo, da se morda dogaja kršitev, bi morali z ukrepi iz te uredbe sprožiti usklajeno ukrepanje. Usklajeno ukrepanje zaradi močno razširjene kršitve z razsežnostjo Unije bi morala vedno usklajevati Komisija. Država članica, za katero je očitno, da jo ta kršitev zadeva, bi se morala vključiti v usklajeno ukrepanje ter tako pomagati pri zbiranju vseh potrebnih dokazov in informacij o kršitvi in prispevati k njenemu prenehanju ali prepovedi. Kar zadeva izvršilne ukrepe, uporaba te uredbe ne bi smela vplivati na kazenski in sodni postopek v državah članicah. Upoštevati bi bilo treba načelo *ne bis in idem*. Če pa isti trgovec ponavlja enako dejanje ali opustitev, ki predstavlja kršitev iz te uredbe, ki je že bila obravnavana v izvršilnem postopku, zaključenem s prenehanjem ali prepovedjo te kršitve, bi bilo to kršitev treba šteti kot novo kršitev, ki bi jo morali obravnavati pristojni organi.

(30) Zadevni pristojni organi bi morali sprejeti potrebne preiskovalne ukrepe za ugotovitev podrobnosti močno razširjene kršitve ali močno razširjene kršitve z razsežnostjo Unije, zlasti identitete trgovca, dejanj ali opustitev, ki jih stori trgovec, in učinkov kršitve. Pristojni organi bi morali sprejeti izvršilne ukrepe, ki temeljijo na rezultatu preiskave. Po potrebi bi bilo treba izid preiskave in oceno močno razširjene kršitve ali močno razširjene kršitve z razsežnostjo Unije podati v skupnem stališču, dogovorjenem med pristojnimi organi držav članic, ki jih zadeva usklajeno ukrepanje, ter ga nasloviti na trgovca, odgovornega za to kršitev. Skupno stališče ne bi smelo predstavljati zavezujoče odločitve pristojnih organov. Vendar pa bi bilo treba naslovniku omogočiti, da se izjavi o zadevah, ki so del skupnega stališča.

(31) V kontekstu močno razširjenih kršitev ali močno razširjenih kršitev z razsežnostjo Unije bi bilo treba spoštovati pravico trgovcev do obrambe. V ta namen je treba trgovcu dati zlasti pravici do izjave in da med postopkom uporablja uradni jezik ali enega od uradnih jezikov, ki se uporabljajo v uradne namene v državi članici, v kateri ima trgovec sedež ali prebivališče. Prav tako je pomembno zagotoviti skladnost s pravom Unije o varstvu nerazkritega strokovnega znanja in izkušenj ter poslovnih informacij.

(32) Zadevni pristojni organi bi morali v svoji jurisdikciji sprejeti potrebne preiskovalne in izvršilne ukrepe. Vendar učinki močno razširjenih kršitev ali močno razširjenih kršitev z razsežnostjo Unije niso omejeni na eno samo državo članico. Za obravnavanje teh kršitev ter njihovo prenehanje ali prepoved je zato potrebno sodelovanje pristojnih organov.

(33) Učinkovito odkrivanje kršitev iz te uredbe bi bilo treba v primeru utemeljenega suma o takšnih kršitvah podpreti z izmenjavo informacij med pristojnimi organi in Komisijo, in sicer s izdajanjem opozoril. Komisija bi morala usklajevati delovanje izmenjave informacij.

(34) Potrošniške organizacije imajo bistveno vlogo pri obveščanju potrošnikov o njihovih pravicah in pri njihovem ozaveščanju ter varstvu njihovih interesov, vključno z reševanjem sporov. Potrošnike bi bilo treba spodbujati k sodelovanju s pristojnimi organi, da bi se okrepila uporaba te uredbe.

(35) Potrošniške organizacije in, v ustreznih primerih, združenja trgovcev bi morala imeti možnost, da bi pristojne organe obveščali o domnevnih kršitvah iz te uredbe in jim posredovali informacije, potrebne za odkrivanje, preiskovanje in ustavljanje kršitev, da bi lahko izrazili mnenje o preiskavah ali kršitvah in da bi pristojne organe obveščali o zlorabah zakonodaje Unije o varstvu interesov potrošnikov.

(36) Države članice bi morale za to, da se ta uredba pravilno izvaja, imenovanim organom, evropskim potrošniškim centrom, potrošniškim organizacijam in združenjem ter v ustreznih primerih združenjem trgovcev, ki imajo potrebno strokovno znanje, podeliti pooblastilo, da pristojnim organom relevantnih držav članic in Komisiji izdajo zunanja obvestila o domnevnih kršitvah iz te uredbe ter jim zagotavljajo potrebne informacije, s katerimi razpolagajo. Države članice pa bi lahko iz tehtnih razlogov takim subjektom ne podelile pooblastila za izvajanje navedenih ukrepov. V tem kontekstu, kadar se država članica odloči, da ne bo dopustila, da bi kateri od navedenih subjektov izdajal zunanja obvestila, bi morala to pojasniti in utemeljiti.

(37) Usklajene preiskave potrošniških trgov so še ena od oblik usklajevanja izvrševanja, ki se je izkazala za učinkovito orodje proti kršitvam zakonodaje Unije o varstvu interesov potrošnikov, tako da bi jo bilo treba v prihodnje ohraniti in okrepiti tako v spletnih kot v nespletnih sektorjih. Usklajene preiskave potrošniških trgov bi bilo treba izvesti zlasti, kadar tržni trendi, pritožbe potrošnikov ali drugi indici kažejo, da so se kršitve zakonodaje Unije o varstvu interesov potrošnikov zgodile ali se dogajajo.

(38) Podatki, povezani s pritožbami potrošnikov, bi lahko na ravni Unije in na nacionalni ravni oblikovalcem politike pomagali pri oceni delovanja potrošniških trgov in odkrivanju kršitev. Izmenjavo takšnih podatkov bi bilo treba spodbujati na ravni Unije.

(39) Bistveno je, da v obsegu, ki je potreben za prispevek k doseganju cilja te uredbe, države članice druga drugo in Komisijo obveščajo o svojih dejavnostih v zvezi z varstvom interesov potrošnikov, tudi o njihovi podpori za dejavnosti predstavnikov potrošnikov, njihovi podpori za dejavnosti organov, odgovornih za izvensodno reševanje potrošniških sporov, in njihovi podpori za dostop potrošnikov do pravnega varstva. Države članice bi morale biti v sodelovanju s Komisijo sposobne izvajati skupne dejavnosti v zvezi z izmenjavo informacij o politiki varstva potrošnikov na zgoraj navedenih področjih.

(40) Obstoječi izzivi v zvezi z izvrševanjem presegajo meje Unije, interese potrošnikov Unije pa je treba zavarovati pred nepoštenimi trgovci s sedežem v tretjih državah. Zato bi bilo treba s pogajanji doseči mednarodne sporazume s tretjimi državami o medsebojni pomoči pri izvrševanju zakonodaje Unije o varstvu interesov potrošnikov. Navedeni mednarodni sporazumi bi morali vključevati predmet urejanja iz te uredbe, s pogajanji pa bi jih bilo treba doseči na ravni Unije ter tako zagotoviti optimalno varstvo potrošnikov Unije in nemoteno sodelovanje s tretjimi državami.

(41) Za informacije, ki si jih izmenjajo pristojni organi, bi morala veljati stroga pravila o zaupnosti ter varovanju poklicne in poslovne skrivnosti, da preiskave ne bi bile ogrožene oziroma ugled trgovcev neupravičeno oškodovan. Pristojni organi bi se morali odločiti, da take informacije razkrijejo le, ko je to primerno in potrebno, v skladu z načelom sorazmernosti, ob upoštevanju javnega interesa, pri čemer je med drugim mišljena javna varnost, varstvo potrošnikov, javno zdravje, varstvo okolja ali pravilen potek kazenskih preiskav, ter od primera do primera.

(42) Da bi povečali preglednost mreže za sodelovanje ter ozaveščenost potrošnikov in javnosti na splošno, bi morala Komisija vsaki dve leti pripraviti poročilo s pregledom informacij, statističnih podatkov in razvojnih trendov na področju izvrševanja potrošniškega prava, ki jih pridobi v okviru sodelovanja pri izvrševanju iz te uredbe, in ga dati na voljo javnosti.

(43) Močno razširjene kršitve bi bilo treba odpravljati uspešno in učinkovito. Da se to doseže, bi bilo treba vzpostaviti sistem za izmenjavo prednostnih nalog pri izvrševanju, ki bi potekala na dve leti.

(44) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, da se določi praktična in operativna ureditev delovanja elektronske zbirke podatkov. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

(45) Ta uredba ne posega **v** sektorska pravila Unije, ki določajo sodelovanje med sektorskimi regulatorji, ali v veljavna sektorska pravila Unije o nadomestilu potrošnikom za škodo, ki je posledica kršitve zadevnih pravil. Ta uredba prav tako ne posega v druge sisteme in mreže sodelovanja, določene v sektorski zakonodaji Unije. Ta uredba spodbuja sodelovanje in usklajevanje med mrežo za varstvo potrošnikov in mrežami regulativnih organov, ustanovljenih v skladu s sektorsko zakonodajo Unije. Ta uredba ne posega v uporabo ukrepov v zvezi s pravosodnim sodelovanjem v civilnih in kazenskih zadevah v državah članicah.

(46) Ta uredba ne posega v pravico do vlaganja zahtevkov za individualno ali kolektivno nadomestilo, za katero velja nacionalno pravo, in ne predvideva njihovega izvrševanja.

(47) V kontekstu te uredbe bi se morale uporabljati Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ([2]), Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ([3]) in Direktiva (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta ([4]).

(48) Ta uredba ne posega v veljavna pravila Unije v zvezi s pooblastili nacionalnih regulativnih organov, ustanovljenih v skladu s sektorsko zakonodajo Unije. Kadar je primerno in mogoče, bi morali navedeni organi za prenehanje ali prepoved kršitev iz te uredbe in za pomoč pristojnim organom uporabiti pooblastila, ki jih imajo na voljo v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom.

(49) Ta uredba ne posega v vlogo in pooblastila pristojnih organov in Evropskega bančnega organa v zvezi z varstvom kolektivnih ekonomskih interesov potrošnikov v zadevah, ki se nanašajo na storitve v zvezi s plačilnimi računi in kreditne pogodbe za stanovanjske nepremičnine na podlagi Direktive 2014/17/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([5]) in Direktive 2014/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([6]).

(50) Mehanizem medsebojne pomoči se ob upoštevanju obstoječih mehanizmov za sodelovanje, vzpostavljenih na podlagi Direktive 2014/17/EU in Direktive 2014/92/EU, ne bi smel uporabljati za kršitve teh direktiv znotraj Unije.

([1]) Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

([2]) Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

([3]) Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

([4]) Direktiva (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ (UL L 119, 4.5.2016, str. 89).

([5]) Direktiva 2014/17/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. februarja 2014 o potrošniških kreditnih pogodbah za stanovanjske nepremičnine in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2013/36/EU ter Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 60, 28.2.2014, str. 34).

([6]) Direktiva 2014/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavi plačilnih računov in dostopu do osnovnih plačilnih računov (UL L 257, 28.8.2014, str. 214).

(51) Ta uredba ne posega v Uredbo Sveta št. 1 ([1]).

(52) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki so priznana zlasti v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah in so prisotne v ustavnem izročilu držav članic. To uredbo bi morali zato razlagati in uporabljati v skladu s temi pravicami in načeli, vključno s tistimi, povezanimi s svobodo izražanja ter svobodo in pluralnostjo medijev. Pristojni organi bi morali pri izvajanju minimalnih pooblastil iz te uredbe doseči ustrezno ravnovesje med interesi, zavarovanimi s temeljnimi pravicami, kot so visoka stopnja varstva potrošnikov, svoboda gospodarske pobude in svoboda obveščanja.

(53) Ker cilja te uredbe, namreč sodelovanja med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, saj same ne morejo zagotoviti sodelovanja in usklajevanja, temveč se zaradi njenega ozemeljskega in osebnega področja uporabe lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

(54) Uredbo (ES) št. 2006/2004 bi bilo zato treba razveljaviti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

UVODNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

V tej uredbi so določeni pogoji, pod katerimi pristojni organi, ki so jih njihove države članice imenovale kot odgovorne za izvrševanje zakonodaje Unije o varstvu interesov potrošnikov, sodelujejo in se usklajujejo med seboj in s Komisijo, da bi uveljavili skladnost s to zakonodajo in zagotovili nemoteno delovanje notranjega trga ter izboljšali varstvo ekonomskih interesov potrošnikov.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za kršitve znotraj Unije, močno razširjene kršitve in močno razširjene kršitve z razsežnostjo Unije, tudi če navedene kršitve prenehajo pred začetkom ali zaključkom izvrševanja.

2. Ta uredba ne posega v pravila Unije o mednarodnem zasebnem pravu, zlasti ne v pravila o pristojnosti sodišč in o pravu, ki se uporablja.

3. Ta uredba ne posega v uporabo ukrepov v zvezi s pravosodnim sodelovanjem v civilnih in kazenskih zadevah v državah članicah, zlasti ne v delovanje evropske pravosodne mreže.

4. Ta uredba ne posega v izpolnjevanje dodatnih obveznosti držav članic, ki so povezane z medsebojno pomočjo v okviru varstva kolektivnih ekonomskih interesov potrošnikov, tudi na področju kazenskih zadev, in ki izhajajo iz drugih pravnih aktih, vključno z dvostranskimi ali večstranskimi sporazumi.

5. Ta uredba ne posega v Direktivo 2009/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([2]).

6. Ta uredba ne posega v možnost sprožanja nadaljnjih javnih ali zasebnih izvršilnih ukrepov v skladu z nacionalnim pravom.

7. Ta uredba ne posega v relevantno pravo Unije, ki se uporablja za varstvo posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov.

8. Ta uredba ne posega v nacionalno pravo, ki se uporablja za nadomestilo potrošnikom za škodo, povzročeno s kršitvijo zakonodaje Unije o varstvu interesov potrošnikov.

9. Ta uredba ne posega v pravico pristojnih organov, da izvedejo preiskovalne in izvršilne ukrepe zoper več kot enega trgovca zaradi podobnih kršitev iz te uredbe.

([1]) Uredba Sveta št. 1 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti (UL 17, 6.10.1958, str. 385).

([2]) Direktiva 2009/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o opustitvenih tožbah zaradi varstva interesov potrošnikov (UL L 110, 1.5.2009, str. 30).

10. Poglavje III te uredbe se ne uporablja za kršitve znotraj Unije iz direktiv 2014/17/EU in 2014/92/EU.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) „zakonodaja Unije o varstvu interesov potrošnikov“ pomeni uredbe in direktive, kot so bile prenesene v notranji pravni red držav članic, ki so navedene v Prilogi k tej uredbi;

(2) „kršitev znotraj Unije“ pomeni vsakršno dejanje ali opustitev v nasprotju z zakonodajo Unije o varstvu interesov potrošnikov, ki je povzročila, povzroča ali je verjetno, da bo povzročila škodo kolektivnim interesom potrošnikov, ki prebivajo v državi članici, ki ni tista:

(a) iz katere izvira dejanje ali opustitev, oziroma v kateri je prišlo do dejanja ali opustitve,

(b) v kateri ima trgovec, ki je odgovoren za dejanje ali opustitev, svoj sedež, ali

(c) v kateri se nahajajo dokazi ali sredstva trgovca, ki se nanašajo na dejanje ali opustitev;

(3) „močno razširjena kršitev“ pomeni:

(a) vsakršno dejanje ali opustitev v nasprotju z zakonodajo Unije o varstvu interesov potrošnikov, ki je povzročila, povzroča ali je verjetno, da bo povzročila škodo kolektivnim interesom potrošnikov, ki prebivajo v vsaj dveh državah članicah, ki nista tisti:

(i) iz katere izvira dejanje ali opustitev, oziroma v kateri je prišlo do dejanja ali opustitve,

(ii) v kateri ima trgovec, ki je odgovoren za dejanje ali opustitev, svoj sedež, ali

(iii) v kateri se nahajajo dokazi ali sredstva trgovca, ki se nanašajo na dejanje ali opustitev, ali

(b) vsa dejanja ali opustitve v nasprotju z zakonodajo Unije o varstvu interesov potrošnikov, ki so povzročila, povzročajo ali je verjetno, da bodo povzročila škodo kolektivnim interesom potrošnikov, in imajo skupne značilnosti, med katerimi so enaka nezakonita praksa, kršitev istega interesa, stori pa jih isti trgovec sočasno v vsaj treh državah članicah;

(4) „močno razširjena kršitev z razsežnostjo Unije“ pomeni močno razširjeno kršitev, ki je povzročila, povzroča ali je verjetno, da bo povzročila škodo kolektivnim interesom potrošnikov v vsaj dveh tretjinah držav članic, ki skupaj predstavljajo vsaj dve tretjini prebivalstva Unije;

(5) „kršitve iz te uredbe“ pomeni kršitve znotraj Unije, močno razširjene kršitve in močno razširjene kršitve z razsežnostjo Unije;

(6) „pristojni organ“ pomeni kateri koli javni organ, ustanovljen na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni in imenovan s strani države članice kot odgovoren za izvrševanje zakonodaje Unije o varstvu interesov potrošnikov;

(7) „enotni povezovalni organ“ pomeni javni organ, imenovan s strani države članice kot odgovoren za usklajevanje uporabe te uredbe v tej državi članici;

(8) „imenovani organ“ pomeni organ, ki ima legitimen interes za prenehanje ali prepoved kršitev zakonodaje Unije o varstvu interesov potrošnikov, ki ga imenuje država članica in ki prejema navodila od pristojnega organa za namene zbiranja potrebnih informacij in sprejemanja potrebnih izvršilnih ukrepov, ki so na voljo imenovanemu organu v skladu z nacionalnim pravom za prenehanje ali prepoved kršitve, ter ki deluje v imenu pristojnega organa;

(9) „organ prosilec“ pomeni pristojni organ, ki vloži prošnjo za medsebojno pomoč;

(10) „zaprošeni organ“ pomeni pristojni organ, ki prejme prošnjo za medsebojno pomoč;

(11) „trgovec“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ne glede na to, ali je v zasebni ali javni lasti, ki sama ali prek katere koli druge osebe, ki deluje po njenem pooblastilu ali v njenem imenu, deluje za namene v zvezi s svojo trgovsko, poslovno, obrtno ali poklicno dejavnostjo;

(12) „potrošnik“ pomeni vsako fizično osebo, ki deluje za namene zunaj svoje trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti;

(13) „pritožba potrošnika“ pomeni izjavo, podprto s primernimi dokazi, da je trgovec kršil, krši ali je verjetno, da bo kršil zakonodajo Unije o varstvu interesov potrošnikov;

(14) „škoda, povzročena kolektivnim interesom potrošnikov“ pomeni dejansko ali morebitno škodo, povzročeno interesom več potrošnikov, prizadetih zaradi kršitev znotraj Unije, močno razširjenih kršitev ali močno razširjenih kršitev z razsežnostjo Unije;

(15) „spletni vmesnik“ pomeni vsakršno programsko opremo, vključno s spletnim mestom, njegovim delom ali aplikacijo, ki jo upravlja trgovec ali se upravlja v njegovem imenu in je namenjena temu, da potrošnikom omogoča dostop do trgovčevega blaga ali storitev;

(16) „usklajene preiskave potrošniških trgov“ pomeni usklajene preiskave potrošniških trgov s sočasnimi usklajenimi nadzornimi ukrepi za preverjanje skladnosti z zakonodajo Unije o varstvu interesov potrošnikov ali odkrivanje njenih kršitev.

Člen 4

Uradno obveščanje o zastaralnih rokih

Vsak enotni povezovalni organ Komisijo uradno obvesti o zastaralnih rokih, ki veljajo v njegovi državi članici in se uporabljajo za izvršilne ukrepe iz člena 9(4). Komisija pripravi povzetek zastaralnih rokov iz uradnega obvestila in ga da na voljo pristojnim organom.

POGLAVJE II

PRISTOJNI ORGANI IN NJIHOVA POOBLASTILA

Člen 5

Pristojni organi in enotni povezovalni organi

1. Vsaka država članica imenuje enega ali več pristojnih organov in enotni povezovalni organ, ki so odgovorni za uporabo te uredbe.

2. Pristojni organi izpolnjujejo obveznosti iz te uredbe, kot bi delovali v imenu potrošnikov v lastni državi članici in za svoj račun.

3. Znotraj vsake države članice je enotni povezovalni organ odgovoren za usklajevanje preiskovalnih in izvršilnih dejavnosti pristojnih organov, drugih javnih organov iz člena 6 in, v ustreznih primerih, imenovanih organov v zvezi s kršitvami iz te uredbe.

4. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi in enotni povezovalni organi na voljo vire, ki so potrebni za uporabo te uredbe, vključno z zadostnimi proračunskimi in drugimi viri, strokovnim znanjem, postopki in drugimi podrobnostmi.

5. Kadar je na njihovem ozemlju več kot en pristojni organ, države članice zagotovijo, da so naloge vsakega od teh pristojnih organov jasno opredeljene in da tesno sodelujejo, zato da lahko učinkovito opravljajo svoje naloge.

Člen 6

Sodelovanje glede uporabe te uredbe v državah članicah

1. Za namen pravilne uporabe te uredbe vsaka država članica zagotovi, da njeni pristojni organi, drugi javni organi in, v ustreznih primerih, imenovanimi organi med seboj učinkovito sodelujejo.

2. Drugi javni organi iz odstavka 1 na zahtevo pristojnega organa sprejmejo vse potrebne ukrepe, ki so jim na voljo v skladu z nacionalnim pravom, da dosežejo prenehanje ali prepoved kršitev iz te uredbe.

3. Države članice zagotovijo, da imajo drugi javni organi iz odstavka 1 sredstva in pooblastila, potrebna za uspešno sodelovanje s pristojnimi organi pri uporabi te uredbe. Navedeni drugi javni organi redno obveščajo pristojne organe o ukrepih, sprejetih pri uporabi te uredbe.

Člen 7

Vloga imenovanih organov

1. Pristojni organ (v nadaljnjem besedilu: organ, ki da navodilo) lahko imenovanemu organu po potrebi in v skladu z nacionalnim pravom da navodilo, naj zbere potrebne informacije o kršitvi iz te uredbe ali sprejme potrebne izvršilne ukrepe, ki so mu na voljo v skladu z nacionalnim pravom za prenehanje ali prepoved navedene kršitve. Organ, ki da navodilo, da imenovanemu organu navodilo samo, če se po posvetovanju z organom prosilcem ali drugimi pristojnimi organi, ki jih zadeva kršitev iz te uredbe, organ prosilec in zaprošeni organ oziroma vsi zadevni pristojni organi strinjajo, da bo imenovani organ verjetno pridobil potrebne informacije ali da bo dosegel prenehanje ali prepoved kršitve na način, ki je vsaj tako učinkovit in uspešen, kot če bi ukrepal organ, ki da navodilo.

2. Če organ prosilec ali drugi pristojni organi, ki jih zadeva kršitev iz te uredbe, menijo, da pogoji iz odstavka 1 niso izpolnjeni, o tem brez odlašanja pisno obvestijo organ, ki da navodilo, in pri tem obrazložijo razloge za svoje mnenje. Če organ, ki da navodilo, ne soglaša s tem mnenjem, lahko zadevo predloži Komisiji, ki brez odlašanja izda mnenje o tem.

3. Za organ, ki da navodilo, še naprej velja obveznost, da zbira potrebne informacije ali sprejema potrebne izvršilne ukrepe, če:

(a) imenovanemu organu ne uspe brez odlašanja pridobiti potrebnih informacij ali doseči prenehanja ali prepovedi kršitve iz te uredbe, ali

(b) če se pristojni organi, ki jih zadeva kršitev iz te uredbe, ne strinjajo, da se lahko imenovanemu organu da navodilo na podlagi odstavka 1.

4. Organ, ki da navodilo, sprejme vse potrebne ukrepe, da prepreči razkritje informacij, za katere veljajo pravila o zaupnosti ter varovanju poklicne in poslovne skrivnosti iz člena 33.

Člen 8

Informacije in seznami

1. Vsaka država članica Komisiji brez odlašanja sporoči naslednje informacije in vse spremembe teh informacij:

(a) imena in kontaktne podatke pristojnih organov, enotnega povezovalnega organa, imenovanih organov in subjektov, ki izdajajo zunanja obvestila na podlagi člena 27(1); in

(b) informacije o organizaciji, pooblastilih in pristojnostih pristojnih organov.

2. Komisija na svojem spletnem mestu vzdržuje in posodablja javno dostopen seznam pristojnih organov, enotnih povezovalnih organov, imenovanih organov in subjektov, ki izdajajo zunanja obvestila na podlagi člena 27(1) ali (2).

Člen 9

Minimalna pooblastila pristojnih organov

1. Vsak pristojni organ razpolaga z minimalnimi preiskovalnimi in izvršilnimi pooblastili iz odstavkov 3, 4, 6 in 7 tega člena, ki so potrebni za uporabo te uredbe, ter jih izvaja v skladu s členom 10.

2. Ne glede na odstavek 1 se lahko države članice odločijo, da ne podelijo vseh pooblastil vsakemu pristojnemu organu, če lahko vsaj en pristojni organ učinkovito in po potrebi izvaja vsako od teh pooblastil v zvezi s katero koli kršitvijo iz te uredbe v skladu s členom 10.

3. Pristojni organi razpolagajo vsaj z naslednjimi preiskovalnimi pooblastili:

(a) pooblastilo za dostop do vseh relevantnih dokumentov, podatkov ali informacij v zvezi s katero od kršitev iz te uredbe, v kakršni koli obliki ali formatu in ne glede na njihov nosilec ali kje so shranjeni;

(b) pooblastilo, da za namene ugotavljanja, ali se je kršitev iz te uredbe zgodila ali se dogaja, in za namene ugotavljanja podrobnosti takšne kršitve, vključno s sledenjem finančnim in podatkovnim tokovom, ugotavljanja identitete oseb, udeleženih v finančnih in podatkovnih tokovih, in ugotavljanja informacij o bančnih računih in lastništva spletnih mest od vsakega javnega organa, telesa ali agencije v svoji državi članici ali od vsake fizične ali pravne osebe zahtevajo vse relevantne informacije, podatke ali dokumente v kakršnem koli formatu ali obliki in ne glede na njihov nosilec ali kje so shranjeni;

(c) pooblastilo za izvedbo potrebnih inšpekcijskih pregledov na kraju samem, tudi za vstop v kateri koli prostor, na katero koli zemljišče ali v katero koli prevozno sredstvo, ki ga trgovec, na katerega se nanaša inšpekcijski pregled, uporablja za svoje trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti, ali da za to zaprosi druge javne organe, in sicer z namenom, da se proučijo, zasežejo, vzamejo ali pridobijo kopije informacij, podatkov ali dokumentov, ne glede na njihov nosilec; pooblastilo, da zasežejo vse informacije, podatke ali dokumente za potrebno obdobje in v obsegu, potrebnem za inšpekcijski pregled; pooblastilo, da zahtevajo pojasnila o dejstvih, informacijah, podatkih ali dokumentih, ki se nanašajo na predmet inšpekcijskega pregleda, in sicer od vsakega predstavnika ali člana osebja trgovca, na katerega se nanaša inšpekcijski pregled, in zabeležijo njegove odgovore;

(d) pooblastilo za nakup blaga ali storitev v smislu poskusnega nakupa, kadar je potrebno, tudi s skrivno identiteto, da bi odkrili kršitve iz te uredbe in pridobili dokaze, vključno s pooblastilom za izvajanje inšpekcijskih pregledov, opazovanje, preučevanje, razstavitev ali preskus blaga ali storitev.

4. Pristojni organi imajo vsaj naslednja izvršilna pooblastila:

(a) pooblastilo za sprejetje začasnih ukrepov, da se prepreči nevarnost resnega oškodovanja kolektivnih interesov potrošnikov;

(b) pooblastilo, da skušajo od trgovca, odgovornega za kršitev iz te uredbe, pridobiti zaveze o prenehanju te kršitve ali da jih sprejmejo;

(c) pooblastilo, da od trgovca na njegovo pobudo prejmejo dodatne popravne zaveze v korist potrošnikov, prizadetih zaradi domnevne kršitve iz te uredbe, ali da v ustreznih primerih skušajo od trgovca pridobiti zaveze, da bo zagotovil primerno povrnitev škode potrošnikom, prizadetim zaradi te kršitve;

(d) pooblastilo, da se v ustreznih primerih potrošnike, ki trdijo, da so bili s kršitvijo iz te uredbe oškodovani, po ustrezni poti seznani, kako na podlagi nacionalnega prava zahtevati odškodnino;

(e) pooblastilo, da pisno odredijo, naj trgovec preneha s kršitvami iz te uredbe;

(f) pooblastilo, da dosežejo prenehanje ali prepoved kršitev iz te uredbe;

(g) če ni na voljo nobene druge učinkovite poti, da bi se doseglo prenehanje ali prepoved kršitve iz te uredbe, in da se prepreči nevarnost resnega oškodovanja kolektivnih interesov potrošnikov:

   (i) pooblastilo, da odstranijo vsebino ali omejijo dostop do spletnega vmesnika ali odredijo izrecni prikaz opozorila potrošnikom, ki dostopajo do spletnega vmesnika;

   (ii) pooblastilo, da ponudniku storitev gostovanja odredijo odstranitev, onemogočenje ali omejitev dostopa do spletnega vmesnika, ali

   (iii) v ustreznih primerih, pooblastilo, da registrom ali registratorjem domen odredijo izbris popolnoma določenega imena domene, njegovo registracijo pa omogočijo zadevnemu pristojnemu organu;

   vključno z zahtevo, da tretja stran ali drug javni organ izvede takšne ukrepe;

(h) pooblastilo, da izrečejo kazni, na primer globe ali periodične denarne kazni, za kršitve iz te uredbe ter za nespoštovanje katere koli odločitve, odredbe, začasnega ukrepa, zaveze trgovca ali drugega ukrepa, sprejetega na podlagi te uredbe.

Kazni iz točke (h) morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne, v skladu z zahtevami zakonodaje Unije o varstvu interesov potrošnikov. Pri tem se zlasti skrbno upoštevajo narava, teža in trajanje zadevne kršitve, kot je ustrezno.

5. Pooblastilo za izrekanje kazni, kot so globe ali periodične denarne kazni, za kršitve iz te uredbe velja za vsako kršitev zakonodaje Unije o varstvu interesov potrošnikov, ko relevantni pravni akt Unije s seznama v Prilogi predvideva kazni. To ne posega v pooblastila nacionalnih organov na podlagi nacionalnega prava za izrekanje kazni, kot so upravne ali druge globe ali periodične denarne kazni, kadar pravni akti Unije s seznama v Prilogi ne predvidevajo kazni.

6. Pristojni organi imajo pooblastilo, da na lastno pobudo uvedejo preiskavo ali začnejo postopek za prenehanje ali prepoved kršitve iz te uredbe.

7. Pristojni organi lahko vsako končno odločitev, zavezo trgovca ali odredbo, sprejeto na podlagi te uredbe, vključno z objavo identitete trgovca, odgovornega za kršitev iz te uredbe, objavijo.

8. Pristojni organi se v ustreznih primerih lahko posvetujejo s potrošniškimi organizacijami, združenji trgovcev, imenovanimi organi ali drugimi zadevnimi osebami glede učinkovitosti predlaganih zavez pri prenehanju kršitve iz te uredbe.

Člen 10

Izvajanje minimalnih pooblastil

1. Pooblastila iz člena 9 se izvajajo:

(a) neposredno s strani pristojnih organov v okviru lastne pristojnosti;

(b) kjer je primerno, ob pomoči drugih pristojnih organov ali drugih javnih organov;

(c) z dajanjem navodil imenovanim organom, če je ustrezno, ali

(d) z zahtevkom, naslovljenim na sodišča, pristojna za izdajo potrebne odločbe, vključno, kjer je primerno, s pritožbo, če zahtevku za izdajo potrebne odločbe ni bilo ugodeno.

2. Izvajanje pooblastil iz člena 9 pri uporabi te uredbe mora biti sorazmerno ter v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom, tudi z veljavnimi procesnimi jamstvi in načeli Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Preiskovalni in izvršilni ukrepi, sprejeti pri uporabi te uredbe, morajo biti primerni glede na naravo kršitve ter splošno dejansko ali morebitno škodo zaradi kršitve zakonodaje Unije o varstvu interesov potrošnikov.

POGLAVJE III

MEHANIZEM MEDSEBOJNE POMOČI

Člen 11

Prošnje za informacije

1. Zaprošeni organ na prošnjo organa prosilca slednjemu brez odlašanja, v vsakem primeru pa v 30 dneh, če ni drugače dogovorjeno, zagotovi vse relevantne informacije, ki so potrebne, da se ugotovi, ali se je kršitev znotraj Unije zgodila ali se dogaja, in da se doseže prenehanje te kršitve.

2. Zaprošeni organ opravi ustrezne in potrebne preiskave ali sprejme morebitne druge potrebne ali ustrezne ukrepe, da bi zbral zahtevane informacije. Po potrebi te preiskave opravi s pomočjo drugih javnih ali imenovanih organov.

3. Na prošnjo organa prosilca lahko zaprošeni organ uradnikom organa prosilca dovoli, da spremljajo uradnike zaprošenega organa pri njihovih preiskavah.

Člen 12

Prošnje za izvršilne ukrepe

1. Zaprošeni organ na prošnjo organa prosilca z izvajanjem pooblastil iz člena 9 in morebitnih dodatnih pooblastil, ki jih ima v skladu z nacionalnim pravom, sprejme vse potrebne in sorazmerne izvršilne ukrepe za prenehanje ali prepoved kršitve znotraj Unije. Zaprošeni organ določi ustrezne izvršilne ukrepe, potrebne, da se doseže prenehanje ali prepoved kršitve znotraj Unije, in jih sprejme brez odlašanja, najpozneje pa v šestih mesecih po prejemu prošnje, razen če poda posebne razloge za podaljšanje tega roka. V ustreznih primerih zaprošeni organ trgovcu, odgovornemu za kršitev znotraj Unije, izreče kazni, kot so globe ali periodične denarne kazni. Zaprošeni organ lahko od trgovca na njegovo pobudo prejme dodatne popravne zaveze v korist potrošnikov, prizadetih zaradi domnevne kršitve znotraj Unije, ali pa lahko v ustreznih primerih skuša od trgovca pridobiti zaveze, da bo zagotovil primerno povrnitev škode potrošnikom, prizadetim zaradi te kršitve.

2. Zaprošeni organ redno obvešča organ prosilec o sprejetih korakih in ukrepih ter o korakih in ukrepih, ki jih namerava sprejeti. Zaprošeni organ prek elektronske zbirke podatkov iz člena 35 brez odlašanja uradno obvesti organ prosilec, pristojne organe drugih držav članic in Komisijo o sprejetih ukrepih in njihovem učinku na kršitev znotraj Unije, med drugim tudi o tem:

(a) ali so bili uvedeni začasni ukrepi;

(b) ali je kršitev prenehala;

(c) kateri ukrepi so bili sprejeti in ali so bili navedeni ukrepi tudi izvedeni;

(d) v kolikšni meri so bile potrošnikom, prizadetim zaradi domnevne kršitve, zagotovljene popravne zaveze.

Člen 13

Postopek za prošnje za medsebojno pomoč

1. Pri vlaganju prošnje za medsebojno pomoč organ prosilec zagotovi potrebne informacije, na podlagi katerih lahko zaprošeni organ to prošnjo izpolni, vključno z vsemi potrebnimi dokazi, ki jih je mogoče pridobiti samo v državi članici organa prosilca.

2. Organ prosilec pošlje takšne prošnje za medsebojno pomoč enotnemu povezovalnemu organu države članice zaprošenega organa in v vednost enotnemu povezovalnemu organu države članice organa prosilca. Enotni povezovalni organ države članice zaprošenega organa prošnje brez odlašanja posreduje ustreznemu pristojnemu organu.

3. Prošnje za medsebojno pomoč in vsa sporočila so v pisni obliki z uporabo standardnih obrazcev in se posredujejo elektronsko prek elektronske zbirke podatkov iz člena 35.

4. Zadevni pristojni organi se dogovorijo o jezikih, ki se uporabljajo za prošnje za medsebojno pomoč in za vsa sporočila v zvezi z njimi.

5. Če dogovora o jezikih ni mogoče doseči, se prošnje za medsebojno pomoč pošljejo v uradnem jeziku, ali enem od uradnih jezikov, države članice organa prosilca, odgovori pa v uradnem jeziku, ali enem od uradnih jezikov, države članice zaprošenega organa. V tem primeru je vsak pristojni organ odgovoren za potrebne prevode prošenj, odgovorov in drugih dokumentov, ki jih prejme od drugega pristojnega organa.

6. Zaprošeni organ neposredno odgovori tako organu prosilcu kot tudi enotnemu povezovalnemu organu držav članic organa prosilca in zaprošenega organa.

Člen 14

Zavrnitev prošnje za medsebojno pomoč

1. Zaprošeni organ lahko prošnjo za informacije na podlagi člena 11 zavrne, če nastopi kateri od naslednjih primerov:

(a) po posvetovanju z organom prosilcem se izkaže, da slednji informacij, za katere je zaprosil, ne potrebuje, da bi ugotovil, ali se je kršitev znotraj Unije zgodila, se dogaja ali obstaja utemeljen sum, da bi se lahko zgodila;

(b) organ prosilec se ne strinja, da bi za informacije veljala pravila o zaupnosti ter varovanju poklicne in poslovne skrivnosti iz člena 33;

(c) pred sodnimi organi v državi članici zaprošenega organa ali organa prosilca je bila že uvedena kazenska preiskava ali sprožen sodni postopek zoper istega trgovca v zvezi z isto kršitvijo znotraj Unije.

2. Zaprošeni organ lahko prošnjo za izvršilne ukrepe na podlagi člena 12, po posvetovanju z organom prosilcem, zavrne, če nastopi kateri od naslednjih primerov:

(a) pred sodnimi organi v državi članici zaprošenega organa je bila že uvedena kazenska preiskava ali sprožen sodni postopek, ali izdana sodba, dosežena sodna poravnava ali izdana sodna odredba zvezi z isto kršitvijo znotraj Unije in zoper istega trgovca;

(b) potrebna izvršilna pooblastila so se že začela izvajati ali pa je bila že sprejeta upravna odločba v zvezi z isto kršitvijo znotraj Unije in zoper istega trgovca v državi članici zaprošenega organa, da bi se doseglo hitro in učinkovito prenehanje ali prepoved kršitve znotraj Unije;

(c) po ustrezni preiskavi zaprošeni organ ugotovi, da se kršitev znotraj Unije ni zgodila;

(d) zaprošeni organ ugotovi, da organ prosilec ni zagotovil informacij, ki so potrebne v skladu s členom 13(1);

(e) zaprošeni organ je sprejel zaveze, ki jih je predlagal trgovec, na podlagi katerih naj bi slednji v določenem roku prenehal s kršitvijo znotraj Unije, in ta rok še ni potekel.

Vendar če trgovec ne izpolni sprejetih zavez v roku iz točke (e) prvega pododstavka, zaprošeni organ ugodi prošnji za izvršilne ukrepe na podlagi člena 12.

3. Zaprošeni organ prosilec in Komisijo obvesti o zavrnitvi prošnje za medsebojno pomoč, skupaj z obrazložitvijo te zavrnitve.

4. V primeru nesoglasja med organom prosilcem in zaprošenim organom lahko bodisi organ prosilec bodisi zaprošeni organ zadevo predloži Komisiji, ki o zadevi brez odlašanja izda mnenje. Kadar zadeva Komisiji ni predložena, lahko ta izda mnenje na lastno pobudo. Za namene izdaje navedenega mnenja lahko Komisija zahteva relevantne informacije in dokumente, ki sta si jih izmenjala organ prosilec in zaprošeni organ.

5. Komisija spremlja delovanje mehanizma medsebojne pomoči ter upoštevanje postopkov in rokov za obravnavanje prošenj za medsebojno pomoč s strani pristojnih organov. Komisija ima dostop do prošenj za medsebojno pomoč ter do informacij in dokumentov, ki si jih izmenjata organ prosilec in zaprošeni organ.

6. Za zagotovitev uspešnega in učinkovitega delovanja mehanizma medsebojne pomoči lahko Komisija v ustreznih primerih za države članice izda smernice in pripravi priporočila.

POGLAVJE IV

MEHANIZMA ZA USKLAJENO PREISKOVANJE IN IZVRŠEVANJE PRI MOČNO RAZŠIRJENIH KRŠITVAH IN MOČNO RAZŠIRJENIH KRŠITVAH Z RAZSEŽNOSTJO UNIJE

Člen 15

Postopek odločanja med državami članicami

V zadevah iz tega poglavja zadevni pristojni organi odločajo s konsenzom.

Člen 16

Splošna načela sodelovanja

1. Kadar obstaja utemeljen sum močno razširjene kršitve ali močno razširjene kršitve z razsežnostjo Unije, pristojni organi, ki jih ta kršitev zadeva, in Komisija z izdajo opozoril na podlagi člena 26 o tem brez odlašanja obvestijo drug drugega in enotne povezovalne organe, ki jih ta kršitev zadeva.

2. Pristojni organi, ki jih močno razširjena kršitev ali močno razširjena kršitev z razsežnostjo Unije zadeva, usklajujejo preiskovalne in izvršilne ukrepe, ki jih sprejmejo za obravnavo teh kršitev. Izmenjajo vse potrebne dokaze in informacije ter drug drugemu in Komisiji brez odlašanja zagotovijo vso potrebno pomoč.

3. Pristojni organi, ki jih močno razširjena kršitev ali močno razširjena kršitev z razsežnostjo Unije zadeva, zagotovijo, da se zberejo vsi potrebni dokazi in informacije ter sprejmejo vsi potrebni izvršilni ukrepi, da bi dosegli prenehanje ali prepoved te kršitve.

4. Brez poseganja v odstavek 2 ta uredba ne vpliva na nacionalne preiskovalne in izvršilne dejavnosti, ki jih izvajajo pristojni organi v zvezi z isto kršitvijo istega trgovca.

5. V ustreznih primerih lahko pristojni organi uradnike Komisije in drugo spremljevalno osebje, ki ga je pooblastila Komisija, povabijo k sodelovanju pri usklajenem preiskovanju, izvršilnih dejavnostih in drugih ukrepih iz tega poglavja.

Člen 17

Sprožitev usklajenega ukrepanja in imenovanje koordinatorja

1. V primeru utemeljenega suma močno razširjene kršitve pristojni organi, ki jih ta kršitev zadeva, na podlagi medsebojnega dogovora sprožijo usklajeno ukrepanje. O sprožitvi usklajenega ukrepanja brez odlašanja uradno obvestijo enotne povezovalne organe, ki jih ta kršitev zadeva, in Komisijo.

2. Pristojni organi, ki jih domnevna močno razširjena kršitev zadeva, en pristojni organ, ki ga domnevna močno razširjena kršitev zadeva, imenujejo za koordinatorja. Če se pristojni organi o tem imenovanju ne morejo dogovoriti, vlogo koordinatorja prevzame Komisija.

3. Če Komisija utemeljeno sumi, da obstaja močno razširjena kršitev z razsežnostjo Unije, na podlagi člena 26 o tem brez odlašanja uradno obvesti pristojne organe in enotne povezovalne organe, ki jih ta domnevna kršitev zadeva. Komisija v uradnem obvestilu utemelji morebitno usklajeno ukrepanje. Pristojni organi, ki jih zadeva močno razširjena kršitev z razsežnostjo Unije, na podlagi informacij, ki so jim na voljo ali so jim zlahka dostopne, opravijo ustrezne preiskave. Pristojni organi, ki jih zadeva močno razširjena kršitev z razsežnostjo Unije, o rezultatih takih preiskav na podlagi člena 26 uradno obvestijo druge pristojne organe, enotne povezovalne organe, ki jih zadeva ta kršitev, in Komisijo, in sicer v enem mesecu od dneva uradne obvestitve s strani Komisije. Če se na podlagi teh preiskav izkaže, da se morda dogaja močno razširjena kršitev z razsežnostjo Unije, pristojni organi, ki jih ta kršitev zadeva, sprožijo usklajeno ukrepanje in sprejmejo ukrepe iz člena 19 ter, kadar je primerno, ukrepe iz členov 20 in 21.

4. Usklajeno ukrepanje iz odstavka 3 usklajuje Komisija.

5. Pristojni organ se vključi v usklajeno ukrepanje, če se med izvajanjem tega usklajenega ukrepanja izkaže, da ga močno razširjena kršitev ali močno razširjena kršitev z razsežnostjo Unije zadeva.

Člen 18

Razlogi za odklonitev sodelovanja pri usklajenem ukrepanju

1. Pristojni organ lahko sodelovanje pri usklajenem ukrepanju odkloni iz katerega koli od naslednjih razlogov:

(a) v zvezi z isto kršitvijo je bila v državi članici tega pristojnega organa zoper istega trgovca že uvedena kazenska preiskava ali sprožen sodni postopek oziroma je bila izdana sodba ali dosežena sodna poravnava;

(b) izvajanje potrebnih izvršilnih pooblastil se je začelo že pred izdajo opozorila iz člena 17(3) ali pa je bila v zvezi z isto kršitvijo zoper istega trgovca v državi članici tega pristojnega organa sprejeta upravna odločba, da bi se doseglo hitro in učinkovito prenehanje ali prepoved močno razširjene kršitve ali močno razširjene kršitve z razsežnostjo Unije;

(c) po ustrezni preiskavi je očitno, da je dejanski ali potencialni učinek domnevne močno razširjene kršitve ali močno razširjene kršitve z razsežnostjo Unije v državi članici tega pristojnega organa zanemarljiv in zato temu pristojnemu organu ni treba sprejeti nobenih izvršilnih ukrepov;

(d) relevantna močno razširjena kršitev ali močno razširjena kršitev z razsežnostjo Unije se ni zgodila v zadevni državi članici tega pristojnega organa in zato temu pristojnemu organu ni treba sprejeti nobenih izvršilnih ukrepov;

(e) pristojni organ je sprejel predlagane zaveze trgovca, ki je odgovoren za močno razširjeno kršitev ali močno razširjeno kršitev z razsežnostjo Unije, da bo prenehal s to kršitvijo v državi članici tega pristojnega organa, trgovec pa je te zaveze izpolnil, in zato temu pristojnemu organu ni treba sprejeti nobenih izvršilnih ukrepov.

2. Če pristojni organ sodelovanje pri usklajenem ukrepanju odkloni, o svoji odločitvi brez odlašanja obvesti Komisijo, druge pristojne organe in enotne povezovalne organe, ki jih močno razširjena kršitev ali močno razširjena kršitev z razsežnostjo Unije zadeva, ter jo obrazloži in predloži vse potrebne spremne dokumente.

Člen 19

Preiskovalni ukrepi v okviru usklajenega ukrepanja

1. Pristojni organi, ki jih zadeva usklajeno ukrepanje, zagotovijo, da se preiskave in inšpekcijski pregledi opravijo uspešno, učinkovito in usklajeno. Prizadevajo si, da preiskave in inšpekcijske preglede izvedejo sočasno eden z drugim ter da, kolikor to omogoča nacionalno postopkovno pravo, uporabijo začasne ukrepe.

2. Po potrebi se lahko uporabi mehanizem medsebojne pomoči iz poglavja III, zlasti ko je treba zbrati potrebne dokaze in druge informacije iz držav članic, ki niso države članice, ki jih zadeva usklajeno ukrepanje, ali zagotoviti, da se zadevni trgovec ne bo izognil izvršilnim ukrepom.

3. V ustreznih primerih pristojni organi, ki jih zadeva usklajeno ukrepanje, rezultat preiskave in oceno močno razširjene kršitve oziroma, kjer je ustrezno, močno razširjene kršitve z razsežnostjo Unije navedejo v skupnem, medsebojno dogovorjenem stališču.

4. Razen če se pristojni organi, ki jih zadeva usklajeno ukrepanje, dogovorijo drugače, koordinator o skupnem stališču obvesti trgovca, odgovornega za močno razširjeno kršitev ali močno razširjeno kršitev z razsežnostjo Unije. Trgovcu, odgovornemu za močno razširjeno kršitev ali močno razširjeno kršitev z razsežnostjo Unije, se omogoči, da se izjavi o zadevah, ki so del skupnega stališča.

5. V ustreznih primerih ter brez poseganja v člen 15 ali pravila o zaupnosti ter varovanju poklicne in poslovne skrivnosti iz člena 33 pristojni organi, ki jih zadeva usklajeno ukrepanje, skupno stališče v celoti ali delno objavijo na svojih spletnih mestih ter lahko za mnenje zaprosijo potrošniške organizacije, združenja trgovcev in druge zadevne strani. Komisija skupno stališče v celoti ali delno objavi na svojem spletnem mestu ob soglasju zadevnih pristojnih organov.

Člen 20

Zaveze v okviru usklajenega ukrepanja

1. Na podlagi skupnega stališča, sprejetega na podlagi člena 19(3), lahko pristojni organi, ki jih zadeva usklajeno ukrepanje, trgovca, odgovornega za močno razširjeno kršitev ali močno razširjeno kršitev z razsežnostjo Unije, pozovejo, naj v določenem roku predlaga zaveze za prenehanje te kršitve. Trgovec lahko zaveze za prenehanje kršitve predlaga tudi na lastno pobudo ali zagotovi popravne zaveze v korist potrošnikov, prizadetih zaradi kršitve.

2. V ustreznih primerih in brez poseganja v pravila o zaupnosti ter varovanju poklicne in poslovne skrivnosti iz člena 33, lahko pristojni organi, ki jih zadeva usklajeno ukrepanje, na svojih spletnih mestih objavijo zaveze, ki jih je predlagal trgovec, odgovoren za močno razširjeno kršitev ali močno razširjeno kršitev z razsežnostjo Unije, ali pa, če je primerno, lahko zaveze, ki jih je ta trgovec predlagal, na svojem spletnem mestu objavi Komisija sama, če to zahtevajo zadevni pristojni organi. Pristojni organi in Komisija lahko za mnenje zaprosijo potrošniške organizacije, združenja trgovcev in druge zadevne strani.

3. Pristojni organi, ki jih zadeva usklajeno ukrepanje, ocenijo predlagane zaveze in izid ocene sporočijo trgovcu, odgovornemu za močno razširjeno kršitev ali močno razširjeno kršitev z razsežnostjo Unije; če pa je trgovec ponudil popravne zaveze, pristojni organi obvestijo potrošnike, ki trdijo, da so bili oškodovani zaradi te kršitve. Če so zaveze sorazmerne in zadoščajo za prenehanje močno razširjene kršitve ali močno razširjene kršitve z razsežnostjo Unije, jih pristojni organi sprejmejo in določijo rok, v katerem jih je treba izpolniti.

4. Pristojni organi, ki jih zadeva usklajeno ukrepanje, spremljajo izpolnjevanje zavez. Zagotovijo zlasti, da trgovec, odgovoren za močno razširjeno kršitev ali močno razširjeno kršitev z razsežnostjo Unije, koordinatorju redno poroča o napredku pri izpolnjevanju zavez. Pristojni organi, ki jih zadeva usklajeno ukrepanje, lahko v ustreznih primerih za mnenje zaprosijo potrošniške organizacije in strokovnjake, da bi preverili, ali so ukrepi, ki jih je sprejel trgovec, v skladu z zavezami.

Člen 21

Izvršilni ukrepi v okviru usklajenega ukrepanja

1. Pristojni organi, ki jih zadeva usklajeno ukrepanje, v svoji jurisdikciji sprejmejo vse potrebne izvršilne ukrepe zoper trgovca, odgovornega za močno razširjeno kršitev ali močno razširjeno kršitev z razsežnostjo Unije, da bi se doseglo prenehanje ali prepoved te kršitve.

V ustreznih primerih trgovcu, odgovornemu za močno razširjeno kršitev ali močno razširjeno kršitev z razsežnostjo Unije, izrečejo kazni, kot so globe ali periodične denarne kazni. Pristojni organi lahko prejmejo od trgovca na njegovo pobudo dodatne popravne zaveze v korist potrošnikov, prizadetih zaradi domnevne močno razširjene kršitve ali močno razširjene kršitve z razsežnostjo Unije, ali pa v ustreznih primerih lahko od trgovca pridobijo zaveze, da bo zagotovil primerno povrnitev škode potrošnikom, prizadetim zaradi te kršitve.

Izvršilni ukrepi so še zlasti primerni, kadar:

(a) je za hitro in uspešno prenehanje ali prepoved kršitve potreben takojšen izvršilni ukrep;

(b) je malo verjetno, da bodo zaveze, ki jih je predlagal trgovec, odgovoren za kršitev, privedle do njenega prenehanja;

(c) trgovec, ki je odgovoren za kršitev, ni predlagal zavez pred iztekom roka, ki so ga določili zadevni pristojni organi;

(d) zaveze, ki jih je predlagal trgovec, ki je odgovoren za kršitev, ne zadostujejo za prenehanje kršitve oziroma, kadar je ustrezno, za povrnitev škode potrošnikom, ki so jo utrpeli zaradi kršitve, ali

(e) trgovec, ki je odgovoren za kršitev, v roku iz člena 20(3) ni izpolnil zavez za prenehanje kršitve, oziroma v ustreznih primerih ni zagotovil povrnitve škode potrošnikom, ki so jo utrpeli zaradi kršitve.

2. Izvršilni ukrepi iz odstavka 1 se sprejmejo učinkovito in usklajeno, da bi dosegli prenehanje ali prepoved močno razširjene kršitve ali močno razširjene kršitve z razsežnostjo Unije. Pristojni organi, ki jih zadeva usklajeno ukrepanje, si prizadevajo, da bi bili izvršilni ukrepi v državah članicah, ki jih zadeva ta kršitev, sprejeti sočasno.

Člen 22

Zaključek usklajenega ukrepanja

1. Usklajeno ukrepanje se zaključi, če pristojni organi, ki jih zadeva usklajeno ukrepanje, ugotovijo, da je močno razširjena kršitev ali močno razširjena kršitev z razsežnostjo Unije prenehala ali je bila v vseh zadevnih državah članicah prepovedana oziroma da se ni zgodila.

2. Koordinator brez odlašanja uradno obvesti Komisijo ter, kadar je ustrezno, pristojne organe in enotne povezovalne organe držav članic, ki jih zadeva usklajeno ukrepanje, o zaključku usklajenega ukrepanja.

Člen 23

Vloga koordinatorja

1. Koordinator, imenovan v skladu s členom 17 ali 29, zlasti:

(a) zagotovi, da so vsi zadevni pristojni organi in Komisija ustrezno in pravočasno obveščeni o napredku preiskave ali izvršilnega ukrepa, kakor je ustrezno, ter o katerih koli predvidenih naslednjih korakih in ukrepih, ki bodo sprejeti;

(b) usklajuje in spremlja preiskovalne ukrepe, ki jih sprejmejo zadevni pristojni organi v skladu s to uredbo;

(c) usklajuje pripravo in izmenjavo vseh potrebnih dokumentov med zadevnimi pristojnimi organi in Komisijo;

(d) ohranja stik s trgovcem in drugimi stranmi, ki jih zadevajo preiskovalni ali izvršilni ukrepi, kakor je ustrezno, razen če se zadevni pristojni organi in koordinator dogovorijo drugače;

(e) kadar je ustrezno, usklajuje ocenjevanje, posvetovanja in spremljanje, ki jih izvajajo zadevni pristojni organi, ter druge ukrepe, potrebne za obdelavo in izpolnitev zavez, ki jih predlagajo zadevni trgovci;

(f) kadar je ustrezno, usklajuje izvršilne ukrepe, ki jih sprejmejo zadevni pristojni organi;

(g) usklajuje prošnje za medsebojno pomoč, ki jih predložijo zadevni pristojni organi na podlagi poglavja III.

2. Koordinator ne odgovarja za dejanja ali opustitve zadevnih pristojnih organov pri izvajanju pooblastil iz člena 9.

3. Če usklajeno ukrepanje zadeva močno razširjene kršitve ali močno razširjene kršitve z razsežnostjo Unije pravnih aktov Unije iz člena 2(10), koordinator povabi Evropski bančni organ kot opazovalca.

Člen 24

Jezikovna ureditev

1. O jezikih, ki jih pristojni organi uporabljajo za uradno obveščanje ter vsa druga sporočila, ki jih zajema to poglavje in ki so v zvezi z usklajenim ukrepanjem in usklajenimi preiskavami potrošniških trgov, se dogovorijo zadevni pristojni organi.

2. Če dogovora med zadevnimi pristojnimi organi ni mogoče doseči, se uradna obvestila in druga sporočila pošljejo v uradnem jeziku, ali v enem od uradnih jezikov, države članice, ki sestavi uradno obvestilo ali drugo sporočilo. V tem primeru je vsak zadevni pristojni organ, če je potrebno, odgovoren za prevode uradnih obvestil, sporočil in drugih dokumentov, ki jih prejme od drugih pristojnih organov.

Člen 25

Jezikovna ureditev za komuniciranje s trgovci

Za namene postopkov iz tega poglavja sme trgovec komunicirati v uradnem jeziku ali enem od uradnih jezikov, ki se uradno uporabljajo v državi članici, v kateri ima trgovec sedež ali stalno prebivališče.

POGLAVJE V

DEJAVNOSTI NA RAVNI UNIJE

Člen 26

Opozorila

1. Pristojni organ Komisijo, druge pristojne organe in enotne povezovalne organe brez odlašanja uradno obvesti o vsakem utemeljenem sumu, da se na njegovem ozemlju dogaja kršitev iz te uredbe, ki bi lahko škodovala interesom potrošnikov v drugih državah članicah.

2. Komisija zadevne pristojne organe in enotne povezovalne organe brez odlašanja uradno obvesti o vsakem utemeljenem sumu, da se je zgodila kršitev iz te uredbe.

3. Pri uradnem obveščanju, torej izdajanju opozorila, iz odstavkov 1 in 2 pristojni organ ali Komisija navede informacije o domnevni kršitvi iz te uredbe, ter zlasti naslednje, če so na voljo:

(a) opis dejanja ali opustitve, ki pomeni kršitev;

(b) podrobnosti izdelka ali storitve, ki jo kršitev zadeva;

(c) imena držav članic, ki jih kršitev zadeva ali bi jih utegnila zadevati;

(d) identiteto trgovca ali trgovcev, odgovornih ali domnevno odgovornih za kršitev;

(e) pravno podlago za morebitne ukrepe s sklicevanjem na nacionalno pravo in ustrezne določbe pravnih aktov Unije, navedenih v Prilogi;

(f) opis in stanje pravnih postopkov, izvršilnih ukrepov ali drugih sprejetih ukrepov, ki se nanašajo na kršitev, ter njihove datume in trajanje;

(g) navedbo pristojnih organov, ki izvajajo pravne postopke in sprejemajo druge ukrepe.

4. Pri izdajanju opozorila lahko pristojni organ pristojne organe in relevantne enotne povezovalne organe v drugih državah članicah ter Komisijo – ali pa lahko Komisija zaprosi pristojne organe in relevantne enotne povezovalne organe v drugih državah članicah – zaprosi, naj preverijo, ali se na podlagi informacij, ki so na voljo ali so zlahka dostopne relevantnim pristojnim organom oziroma Komisiji, na ozemlju teh drugih držav članic dogajajo podobne domnevne kršitve oziroma ali so bili v teh drugih državah članicah že sprejeti izvršilni ukrepi proti takim kršitvam. Navedeni pristojni organi drugih držav članic in Komisija odgovorijo na prošnjo brez odlašanja.

Člen 27

Zunanja opozorila

1. Vsaka država članica podeli - če ni utemeljenih zadržkov proti temu - imenovanim organom, evropskim potrošniškim centrom, potrošniškim organizacijam in združenjem oziroma, če je primerno, združenjem trgovcev, ki imajo potrebno strokovno znanje, pooblastilo, da pristojnim organom relevantnih držav članic in Komisijo izdajo opozorilo o domnevnih kršitvah iz te uredbe ter jim zagotovijo informacije iz člena 26(3), ki so jim na voljo (v nadaljnjem besedilu: zunanje opozorilo). Vsaka država članica o seznamu teh subjektov in njegovih morebitnih spremembah brez odlašanja uradno obvesti Komisijo.

2. Po posvetovanju z državami članicami Komisija združenjem, ki na ravni Unije zastopajo interese potrošnikov oziroma, kadar je primerno, trgovcev, podeli pooblastilo, da izdajajo zunanja opozorila.

3. Pristojni organi niso dolžni uvesti postopka ali sprejeti katerega koli drugega ukrepa na podlagi zunanjega opozorila. Subjekti, ki izdajo zunanja opozorila, zagotovijo, da so predložene informacije pravilne, posodobljene in točne, ter po potrebi uradno sporočene informacije brez odlašanja popravijo ali jih umaknejo.

Člen 28

Izmenjava drugih informacij, relevantnih za odkrivanje kršitev

V obsegu, ki je potreben za doseganje cilja te uredbe, pristojni organi prek elektronske zbirke podatkov iz člena 35 brez odlašanja uradno obvestijo Komisijo in pristojne organe zadevnih držav članic o vseh ukrepih, ki so jih sprejeli za obravnavanje kršitve iz te uredbe v svoji jurisdikciji, če sumijo, da bi zadevna kršitev lahko škodovala interesom potrošnikov v drugih državah članicah.

Člen 29

Usklajene preiskave potrošniških trgov

1. Pristojni organi se lahko odločijo za izvajanje usklajenih preiskav potrošnikih trgov, da bi preverili skladnost z zakonodajo Unije o varstvu interesov potrošnikov ali odkrili njene kršitve. Usklajene preiskave potrošnikih trgov usklajuje Komisija, razen če se sodelujoči pristojni organi dogovorijo drugače.

2. Sodelujoči pristojni organi lahko pri opravljanju usklajenih preiskav potrošniških trgov uporabijo preiskovalna pooblastila iz člena 9(3) in druga pooblastila, ki so jim podeljena v skladu z nacionalnim pravom.

3. Pristojni organi lahko k sodelovanju pri usklajenih preiskavah potrošniških trgov povabijo imenovane organe, uradnike Komisije in drugo spremljevalno osebje, ki ga pooblasti Komisija.

Člen 30

Usklajevanje drugih dejavnosti, ki prispevajo k preiskovanju in izvrševanju

1. V obsegu, ki je potreben za doseganje cilja te uredbe, države članice obveščajo druga drugo in Komisijo o svojih dejavnostih na naslednjih področjih:

(a) usposabljanje uradnikov, ki sodelujejo pri uporabi te uredbe;

(b) zbiranje, razvrščanje in izmenjava podatkov o pritožbah potrošnikov;

(c) razvijanje mrež uradnikov za posamezni sektor;

(d) razvijanje informacijskih in komunikacijskih orodij ter

(e) morebitno razvijanje standardov, metodologij in smernic v zvezi z uporabo te uredbe.

2. V obsegu, ki je potreben za doseganje cilja te uredbe, lahko države članice usklajujejo in skupaj organizirajo dejavnosti na področjih iz odstavka 1.

Člen 31

Izmenjava uradnikov med pristojnimi organi

1. Da bi izboljšali sodelovanje, lahko pristojni organi sodelujejo v programih izmenjave za uradnike iz drugih držav članic. Pristojni organi sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi uradnikom iz drugih držav članic omogočijo učinkovito sodelovanje v dejavnostih pristojnega organa. V ta namen so navedeni uradniki pooblaščeni za opravljanje nalog, ki jim jih je zaupal pristojni organ gostitelj v skladu z zakonodajo svoje države članice.

2. Med izmenjavo se civilnopravna in kazenska odgovornost uradnika obravnava enako kot civilnopravna in kazenska odgovornost uradnikov pristojnega organa gostitelja. Uradniki iz drugih držav članic upoštevajo poklicne standarde in ustrezna interna pravila ravnanja pristojnega organa gostitelja. Navedena pravila ravnanja zagotavljajo zlasti varstvo posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, poštene postopke in dosledno upoštevanje pravil o zaupnosti ter varovanju poklicne in poslovne skrivnosti iz člena 33.

Člen 32

Mednarodno sodelovanje

1. Unija varstvo interesov potrošnikov zagotavlja tudi tako, da v obsegu, ki je potreben za doseganje cilja te uredbe, sodeluje s tretjimi državami in pristojnimi mednarodnimi organizacijami na področjih, ki jih ureja ta uredba. Unija in zadevne tretje države lahko sklenejo sporazume o sodelovanju, vključno s podrobnostmi o uporabi medsebojne pomoči, izmenjavi zaupnih informacij in programi izmenjave osebja.

2. Sporazumi o sodelovanju in medsebojni pomoči pri varstvu in krepitvi interesov potrošnikov, sklenjeni med Unijo in tretjimi državami, spoštujejo relevantne predpise o varstvu podatkov, ki se uporabljajo za prenos osebnih podatkov v tretje države.

3. Kadar pristojni organ od organa tretje države prejme informacije, ki so potencialno relevantne za pristojne organe drugih držav članic, jih posreduje tem pristojnim organom, kolikor je to dopustno na podlagi veljavnih dvostranskih sporazumov o pomoči, sklenjenih s to tretjo državo, in kolikor je to v skladu s pravom Unije o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov.

4. Pristojni organ lahko organu tretje države informacije, posredovane na podlagi te uredbe, posreduje tudi na podlagi dvostranskega sporazuma o pomoči, sklenjenega s to tretjo državo, pod pogojem, da to odobri pristojni organ, ki je prvotno posredoval informacije, in pod pogojem, da je to v skladu s pravom Unije o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov.

POGLAVJE VI

SKUPNE UREDITVE

Člen 33

Uporaba in razkritje informacij ter varovanje poklicne in poslovne skrivnosti

1. Informacije, ki jih pri uporabi te uredbe zbirajo pristojni organi in Komisija ali so jim posredovane, se uporabljajo le za zagotavljanje skladnosti z zakonodajo Unije o varstvu interesov potrošnikov.

2. Informacije iz odstavka 1 se obravnavajo kot zaupne ter se uporabijo in razkrijejo le ob ustreznem upoštevanju poslovnih interesov fizične ali pravne osebe, tudi kar zadeva poslovne skrivnosti in intelektualno lastnino.

3. Vendar pa lahko pristojni organi po posvetovanju s pristojnim organom, ki je posredoval informacije, razkrijejo takšne informacije, ki so potrebne, da:

(a) se dokažejo kršitve iz te uredbe ali

(b) se doseže prenehanje ali prepoved kršitev iz te uredbe.

Člen 34

Uporaba dokazov in ugotovitev preiskav

Pristojni organi lahko kot dokaz uporabijo vse posredovane informacije, dokumente, ugotovitve, izjave, overjene kopije ali obveščevalna obvestila pod enakimi pogoji kot podobne dokumente, pridobljene v lastni državi članici, ne glede na njihov nosilec.

Člen 35

Elektronska zbirka podatkov

1. Komisija vzpostavi in vzdržuje potrebno elektronsko zbirko podatkov za vsa sporočila med pristojnimi organi, enotnimi povezovalnimi organi in Komisijo na podlagi te uredbe. Vse informacije, poslane prek elektronske zbirke podatkov, se shranjujejo in obdelujejo v tej elektronski zbirki podatkov. Ta zbirka podatkov je neposredno dostopna pristojnim organom, enotnim povezovalnim organom in Komisiji.

2. Informacije, ki jih zagotavljajo subjekti, ki na podlagi člena 27(1) ali (2) izdajajo zunanja opozorila, se shranjujejo in obdelujejo v elektronski zbirki podatkov. Vendar navedeni subjekti do nje nimajo dostopa.

3. Kadar pristojni organ, imenovani organ ali subjekt, ki na podlagi člena 27(1) ali (2) izdaja zunanja opozorila, ugotovi, da se je opozorilo o kršitvi, ki ga je izdal na podlagi člena 26 ali 27, pozneje izkazalo za neutemeljeno, to opozorilo umakne. Komisija relevantne informacije brez odlašanja umakne iz zbirke podatkov in o razlogih za umik obvesti vse strani.

Podatki, povezani s kršitvijo, se v elektronski zbirki podatkov hranijo le tako dolgo, kot je potrebno za namene, za katere so bili zbrani in obdelani, vendar ne dlje kot pet let po dnevu, ko:

(a) zaprošeni organ Komisijo na podlagi člena 12(2) uradno obvesti, da je kršitev znotraj Unije prenehala;

(b) koordinator na podlagi člena 22(1) z uradnim obvestilom sporoči, da je usklajeno ukrepanje zaključeno; ali

(c) so bile informacije v vseh drugih primerih vnesene v zbirko podatkov.

4. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi se praktično in operativno uredi delovanje elektronske zbirke podatkov. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 38(2).

Člen 36

Odpoved povračilu stroškov

1. Države članice se odpovejo vsem zahtevkom za povračilo stroškov, nastalih z uporabo te uredbe.

2. Ne glede na odstavek 1 je v zvezi s prošnjami za izvršilne ukrepe na podlagi člena 12 država članica organa prosilca državi članici zaprošenega organa dolžna poravnati vse stroške in vse izgube, ki bi nastali zaradi ukrepov, ki jih je sodišče zavrnilo in spoznalo za neutemeljene glede na vsebino zadevne kršitve.

Člen 37

Prednostne naloge pri izvrševanju

1. Države članice si do 17. januarja 2020, nato pa vsaki dve leti, med seboj in s Komisijo izmenjajo informacije o svojih prednostnih nalogah pri izvrševanju v zvezi z uporabo te uredbe.

Takšne informacije vključujejo:

(a) informacije o tržnih trendih, ki bi lahko vplivali na interese potrošnikov v zadevni državi članici in drugih državah članicah;

(b) pregled ukrepov, izvedenih na podlagi te uredbe v zadnjih dveh letih, zlasti preiskovalnih in izvršilnih ukrepov v zvezi z močno razširjenimi kršitvami;

(c) statistične podatke, izmenjane preko opozoril iz člena 26;

(d) okvirna prednostna področja za izvrševanje zakonodaje Unije o varstvu interesov potrošnikov v zadevni državi članici za naslednji dve leti ter

(e) predlagana prednostna področja za izvrševanje zakonodaje Unije o varstvu interesov potrošnikov na ravni Unije za naslednji dve leti.

2. Brez poseganja v člen 33 Komisija vsaki dve leti pripravi pregled informacij iz točk (a), (b) in (c) odstavka 1 ter ga objavi. O tem obvesti Evropski parlament.

3. V primerih bistvene spremembe okoliščin ali tržnih pogojev v dveh letih po tem, ko so države članice nazadnje predložile informacije o svojih prednostnih nalogah pri izvrševanju, države članice le-te posodobijo ter s tem seznanijo druge države članice in Komisijo.

4. Komisija za lažje prednostno razvrščanje ukrepov iz te uredbe pripravi povzetek prednostnih nalog pri izvrševanju, ki so jih države članice predložile v skladu z odstavkom 1 tega člena, ter letno poroča odboru iz člena 38(1). Komisija z državami članicami izmenjuje dobre prakse in referenčne vrednosti, zlasti z vidika razvijanja dejavnosti za krepitev zmogljivosti.

POGLAVJE VII

KONČNE DOLOČBE

Člen 38

Odbor

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 39

Uradna obvestila

Države članice brez odlašanja sporočijo Komisiji besedila predpisov nacionalne zakonodaje, ki jo sprejmejo na področjih, ki jo ureja ta uredba, in besedila sporazumov, ki jih sklenejo na področjih, ki jih ureja ta uredba, razen sporazumov, ki se nanašajo na posamične primere.

Člen 40

Poročanje

1. Komisija do 17. januarja 2023 predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o uporabi te uredbe.

2. Navedeno poročilo vsebuje oceno o uporabe te uredbe, vključno z oceno učinkovitosti izvrševanja zakonodaje Unije o varstvu interesov potrošnikov na podlagi te uredbe, še posebej glede pooblastil pristojnih organov iz člena 9, zlasti skupaj s pregledom, kako se razvija skladnost ravnanja trgovcev na ključnih potrošniških trgih, ki jih zadeva čezmejno trgovanje, z zakonodajo Unije o varstvu interesov potrošnikov.

Temu poročilu se po potrebi priloži zakonodajni predlog.

Člen 41

Razveljavitev

Uredba (ES) št. 2006/2004 se razveljavi z učinkom od 17. januarja 2020.

Člen 42

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 17. januarja 2020.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 12. decembra 2017

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednik*
A. TAJANI	M. MAASIKAS

PRILOGA

Direktive in uredbe iz točke (1) člena 3

1. Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL L 95, 21.4.1993, str. 29).

2. Direktiva 98/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o varstvu potrošnikov pri označevanju cen potrošnikom ponujenih proizvodov (UL L 80, 18.3.1998, str. 27).

3. Direktiva 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o nekaterih vidikih prodaje potrošniškega blaga in z njim povezanih garancij (UL L 171, 7.7.1999, str. 12).

4. Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) (UL L 178, 17.7.2000, str. 1).

5. Direktiva 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini (UL L 311, 28.11.2001, str. 67): členi 86 do 100.

6. Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL L 201, 31.7.2002, str. 37): člen 13.

7. Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/65/ES z dne 23. septembra 2002 o trženju finančnih storitev potrošnikom na daljavo in o spremembi Direktive Sveta 90/619/EGS ter direktiv 97/7/ES in 98/27/ES (UL L 271, 9.10.2002, str. 16).

8. Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL L 46, 17.2.2004, str. 1).

9. Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) (UL L 149, 11.6.2005, str. 22).

10. Uredba (ES) št. 1107/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o pravicah invalidnih oseb in oseb z omejeno mobilnostjo v zračnem prevozu (UL L 204, 26.7.2006, str. 1).

11. Direktiva 2006/114/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o zavajajočem in primerjalnem oglaševanju (UL L 376, 27.12.2006, str. 21): člen 1, točka (c) člena 2 in členi 4 do 8.

12. Direktiva 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu (UL L 376, 27.12.2006, str. 36): člen 20.

13. Uredba (ES) št. 1371/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o pravicah in obveznostih potnikov v železniškem prometu (UL L 315, 3.12.2007, str. 14).

14. Direktiva 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS (UL L 133, 22.5.2008, str. 66).

15. Uredba (ES) št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o skupnih pravilih za opravljanje zračnih prevozov v Skupnosti (UL L 293, 31.10.2008, str. 3): členi 22, 23 in 24.

16. Direktiva 2008/122/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. januarja 2009 o varstvu potrošnikov v zvezi z nekaterimi vidiki pogodb časovnega zakupa, dolgoročnih počitniških proizvodov, nadaljnje prodaje in zamenjave (UL L 33, 3.2.2009, str. 10).

17. Direktiva 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah) (UL L 95, 15.4.2010, str. 1): členi 9, 10 in 11 ter členi 19 do 26.

18. Uredba (EU) št. 1177/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o pravicah potnikov med potovanjem po morju in celinskih plovnih poteh ter spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 (UL L 334, 17.12.2010, str. 1).

19. Uredba (EU) št. 181/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o pravicah potnikov v avtobusnem prevozu in spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 (UL L 55, 28.2.2011, str. 1).

20. Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 304, 22.11.2011, str. 64).

21. Direktiva 2013/11/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o alternativnem reševanju potrošniških sporov ter spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2009/22/ES (Direktiva o alternativnem reševanju potrošniških sporov) (UL L 165, 18.6.2013, str. 63): člen 13.

22. Uredba (EU) št. 524/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o spletnem reševanju potrošniških sporov ter spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2009/22/ES (Uredba o spletnem reševanju potrošniških sporov) (UL L 165, 18.6.2013, str. 1): člen 14.

23. Direktiva 2014/17/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. februarja 2014 o potrošniških kreditnih pogodbah za stanovanjske nepremičnine in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2013/36/EU ter Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 60, 28.2.2014, str. 34): členi 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22 in 23, poglavje 10 ter prilogi I in II.

24. Direktiva 2014/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavi plačilnih računov in dostopu do osnovnih plačilnih računov (UL L 257, 28.8.2014, str. 214): členi od 3 do 18 in člen 20(2).

25. Direktiva (EU) 2015/2302 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o paketnih potovanjih in povezanih potovalnih aranžmajih, spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 90/314/EGS (UL L 326, 11.12.2015, str. 1).

26. Uredba (EU) 2017/1128 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o čezmejni prenosljivosti storitev spletnih vsebin na notranjem trgu (UL L 168, 30.6.2017, str. 1).

UREDBA (EU) 2017/2395 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 12. decembra 2017

o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 glede prehodne ureditve za zmanjšanje učinka uvedbe MSRP 9 na kapital in za obravnavo določenih izpostavljenosti do javnega sektorja, denominiranih v domači valuti katere koli države članice, za namen velikih izpostavljenosti

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ([3]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Upravni odbor za mednarodne računovodske standarde je 24. julija 2014 objavil Mednarodni standard računovodskega poročanja (MSRP) 9 Finančni instrumenti (MSRP 9). Cilj MSRP 9 je izboljšati finančno poročanje o finančnih instrumentih, saj naj bi prispeval k reševanju težav, ki so se med finančno krizo pojavile na tem področju. MSRP 9 je predvsem odgovor na poziv držav G20 po bolj v prihodnost usmerjenem modelu za pripoznavanje pričakovanih kreditnih izgub iz finančnih sredstev. V zvezi s pripoznavanjem pričakovanih kreditnih izgub iz finančnih sredstev nadomešča mednarodni računovodski standard (MRS) 39.

(2) Komisija je MSRP 9 sprejela z Uredbo Komisije (EU) 2016/2067 ([4]). V skladu z navedeno uredbo morajo vse kreditne institucije in investicijska podjetja (v nadaljnjem besedilu: institucije), ki uporabljajo MSRP za pripravo svojih finančnih izkazov, uporabljati MSRP 9 od začetka svojega prvega poslovnega leta, ki se začne 1. januarja 2018 ali po tem datumu.

(3) Uporaba MSRP 9 lahko pripelje do nenadnega znatnega povečanja rezervacij za pričakovane kreditne izgube in zato tudi do nenadnega zmanjšanja navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucij. Ker Baselski odbor za bančni nadzor trenutno preučuje možnost dolgoročnejše regulativne obravnave rezervacij za pričakovane kreditne izgube, bi bilo treba v Uredbi (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([5]) uvesti prehodno ureditev, ki bi institucijam omogočala, da zmanjšajo morebiten precejšnji negativni učinek obračunavanja pričakovanih kreditnih izgub na navadni lastniški temeljni kapital.

(4) Evropski parlament je v resoluciji z dne 6. oktobra 2016 o Mednarodnem standardu računovodskega poročanja MSRP 9 ([6]) pozval k postopnemu uvajanju, ki bi zmanjšalo učinek novega modela oslabitve iz MSRP 9.

([1]) Mnenje z dne 8. novembra 2017 (še ni objavljeno v Uradnem listu).
([2]) UL C 209, 30.6.2017, str. 36.
([3]) Stališče Evropskega parlamenta z dne 30. novembra 2017 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 7. decembra 2017.
([4]) Uredba Komisije (EU) 2016/2067 z dne 22. novembra 2016 o spremembi Uredbe (ES) št. 1126/2008 o sprejetju nekaterih mednarodnih računovodskih standardov v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta glede Mednarodnega standarda računovodskega poročanja 9 (UL L 323, 29.11.2016, str. 1).
([5]) Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).
([6]) Še ni objavljena v Uradnem listu.

(5) Kadar začetna bilanca stanja institucije na dan, ko prvič uporabi MSRP 9, v primerjavi s končno bilanco stanja na predhodni dan odraža znižanje navadnega lastniškega temeljnega kapitala zaradi večjih rezervacij za pričakovane kreditne izgube, vključno s popravkom vrednosti za izgubo za pričakovane kreditne izgube v celotnem obdobju trajanja za finančna sredstva s poslabšano kreditno kakovostjo, kot so opredeljena v Dodatku A k MSRP 9 iz Priloge k Uredbi Komisije (ES) št. 1126/2008 ([1]) (v nadaljnjem besedilu: Priloga v zvezi z MSRP 9), bi bilo treba instituciji dovoliti, da v prehodnem obdobju k navadnemu lastniškemu temeljnemu kapitalu doda delež povečanih rezervacij za pričakovane kreditne izgube. To prehodno obdobje bi moralo trajati največ pet let, začeti pa bi se moralo leta 2018. Delež rezervacij za pričakovane kreditne izgube, ki ga je mogoče dodati navadnemu lastniškemu temeljnemu kapitalu, bi bilo treba postopoma zmanjšati na nič, da bi zagotovili polno izvajanje MSRP 9 takoj po koncu prehodnega obdobja. Učinek rezervacij za pričakovane kreditne izgube na navadni lastniški temeljni kapital v prehodnem obdobju ne bi smel biti povsem nevtraliziran.

(6) Institucije bi se morale odločiti, ali bodo uporabile to prehodno ureditev, in o tem obvestiti pristojni organ. V prehodnem obdobju bi institucija morala imeti možnost, da enkrat spremeni svojo prvotno odločitev, vendar bi morala v ta namen predhodno pridobiti dovoljenje pristojnega organa, ki bi moral zagotoviti, da vzroki za takšno odločitev ne bi izhajali iz regulativne arbitraže.

(7) Ker bi se rezervacije za pričakovane kreditne izgube, nastale po dnevu, ko institucija prvič uporabi MSRP 9, lahko nepričakovano povečale zaradi poslabšanja makroekonomskih obetov, bi bilo treba v takšnih primerih institucije dodatno razbremeniti.

(8) Institucije, ki se odločijo za uporabo prehodne ureditve, bi morale prilagoditi izračun regulativnih postavk, na katere neposredno vplivajo rezervacije za pričakovane kreditne izgube, da bi zagotovili, da niso deležne neprimernih kapitalskih olajšav. Na primer, posebne popravke zaradi kreditnega tveganja, ki zmanjšajo vrednost izpostavljenosti v okviru standardiziranega pristopa za kreditno tveganje, bi bilo treba zmanjšati s faktorjem, ki bo imel učinek na povečanje vrednosti izpostavljenosti. S tem bi zagotovili, da institucija ne bi imela hkrati ugodnosti od povečanja navadnega lastniškega temeljnega kapitala zaradi prehodne ureditve in zmanjšanja vrednost izpostavljenosti.

(9) Institucije, ki se odločijo za uporabo prehodne ureditve za MSRP 9, določene v tej uredbi, bi morale javno razkriti svoj kapital, kapitalske količnike in količnike finančnega vzvoda z uporabo te prehodne ureditve in brez nje, da bi javnosti omogočili ugotovitev učinka te ureditve.

(10) Primerno je določiti tudi prehodno ureditev za izvzetje iz omejitve velikih izpostavljenosti, ki je na voljo za izpostavljenosti določenemu dolgu javnega sektorja držav članic, denominiranemu v domači valuti katere koli države članice. Prehodno obdobje bi moralo trajati tri leta z začetkom 1. januarja 2018 za tovrstne izpostavljenosti, nastale 12. decembra 2017 ali pozneje, medtem ko bi morala biti predhodna pravila za izvzetje tovrstnih izpostavljenosti, nastale pred navedenim datumom, še naprej veljavna.

(11) Da se zagotovi uporaba prehodne ureditve iz te uredbe od 1. januarja 2018, bi morala ta uredba začeti veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

(12) Uredbo (EU) št. 575/2013 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

([1]) Uredba Komisije (ES) št. 1126/2008 z dne 3. novembra 2008 o sprejetju nekaterih mednarodnih računovodskih standardov v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 320, 29.11.2008, str. 1).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (EU) št. 575/2013 se spremeni:

(1) vstavi se naslednji člen:

„*Člen 473a*

Uvedba MSRP 9

1. Z odstopanjem od člena 50 in do konca prehodnega obdobja iz odstavka 6 tega člena, lahko naslednji subjekti navadnemu lastniškemu temeljnemu kapitalu dodajo znesek, izračunan v skladu s tem odstavkom:

(a) institucije, ki pripravljajo svoje računovodske izkaze skladno z mednarodnimi računovodskimi standardi, sprejetimi v skladu s postopkom iz člena 6(2) Uredbe (ES) št. 1606/2002;

(b) institucije, ki v skladu s členom 24(2) te uredbe izvajajo vrednotenje aktivnih in zunajbilančnih postavk ter določitev kapitala skladno z mednarodnimi računovodskimi standardi, sprejetimi v skladu s postopkom iz člena 6(2) Uredbe (ES) št. 1606/2002;

(c) institucije, ki izvajajo vrednotenje aktivnih in zunajbilančnih postavk skladno z računovodskimi standardi na podlagi Direktive 86/635/EGS ter pri tem uporabijo model za pričakovane kreditne izgube, ki je enak tistemu, ki se uporablja pri mednarodnih računovodskih standardih, sprejetih v skladu s postopkom iz člena 6(2) Uredbe (ES) št. 1606/2002.

Znesek iz prvega pododstavka, se izračuna kot vsota naslednjega:

(a) pri izpostavljenostih, za katere se uporablja utež tveganja v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3, se znesek (AB_{SA}) izračuna v skladu z naslednjo formulo:

$$AB_{SA} = (A_{2,SA} + A_{4,SA} - t) \cdot f$$

pri čemer je:

$A_{2,SA}$ = znesek, izračunan v skladu z odstavkom 2;

$A_{4,SA}$ = znesek, izračunan v skladu z odstavkom 4 na podlagi zneskov, izračunanih v skladu z odstavkom 3;

f = veljavni faktor, določen v odstavku 6;

t = povečanje navadnega lastniškega temeljnega kapitala zaradi odbitka davka od zneskov $A_{2,SA}$ in $A_{4,SA}$;

(b) pri izpostavljenostih, za katere se uporablja utež tveganja v skladu s poglavjem 3 naslova II dela 3, se znesek (AB_{IRB}) izračuna v skladu z naslednjo formulo:

$$AB_{IRB} = (A_{2,IRB} + A_{4,IRB} - t) \cdot f$$

pri čemer je:

$A_{2,IRB}$ = znesek, izračunan v skladu z odstavkom 2, prilagojen v skladu s točko (a) odstavka 5;

$A_{4,IRB}$ = znesek, izračunan v skladu z odstavkom 4 na podlagi zneskov, izračunanih v skladu z odstavkom 3 in prilagojenih v skladu s točkama (b) in (c) odstavka 5;

f = veljavni faktor, določen v odstavku 6;

t = povečanje navadnega lastniškega temeljnega kapitala zaradi odbitka davka od zneskov $A_{2,IRB}$ in $A_{4,IRB}$.

2. Institucije zneska $A_{2,SA}$ in $A_{2,IRB}$ iz točk (a) oziroma (b) drugega pododstavka odstavka 1 kot večjega od zneskov iz točk (a) in (b) tega odstavka ločeno izračunajo za izpostavljenosti, za katere se uporablja utež tveganja v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3, in za izpostavljenosti, za katere se uporablja utež tveganja v skladu s poglavjem 3 naslova II dela 3:

(a) nič;

(b) znesek, izračunan v skladu s točko (i), zmanjšan za znesek, izračunan v skladu s točko (ii):

(i) vsota pričakovanih kreditnih izgub v 12-mesečnem obdobju, ki se določijo v skladu z odstavkom 5.5.5 MSRP 9 kot je določeno v Prilogi k Uredbi Komisije (ES) št. 1126/2008 (v nadaljnjem besedilu: Priloga v zvezi z MSRP 9), in zneska popravka vrednosti za izgubo za pričakovane kreditne izgube v celotnem obdobju trajanja, ki se določijo v skladu z odstavkom 5.5.3 Priloge v zvezi z MSRP 9, na dan 1. januarja 2018 ali na dan začetka uporabe MSRP 9;

(ii) skupni znesek izgub zaradi oslabitve finančnih sredstev, razvrščenih kot posojila in terjatve, finančnih naložb v posesti do zapadlosti v plačilo in za prodajo razpoložljivih finančnih sredstev, kot so opredeljena v odstavku 9 MRS 39, razen kapitalskih instrumentov in enot ali deležev v kolektivnih naložbenih podjemih, določenih v skladu z odstavki 63, 64, 65, 67, 68 in 70 MRS 39, kot je določeno v Prilogi k Uredbi (ES) št. 1126/2008, na dan 31. decembra 2017 ali na dan pred začetkom uporabe MSRP 9.

3. Institucije znesek, za katerega znesek iz točke (a) presega znesek iz točke (b) izračunajo ločeno za svoje izpostavljenosti, za katere se uporablja utež tveganja v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3, in za svoje izpostavljenosti, za katere se uporablja utež tveganja v skladu s poglavjem 3 naslova II dela 3:

(a) vsota pričakovanih kreditnih izgub v 12-mesečnem obdobju, ki se določijo v skladu z odstavkom 5.5.5 Priloge v zvezi z MSRP 9, in zneska popravka vrednosti za pričakovane kreditne izgube v celotnem obdobju trajanja, ki se določijo v skladu z odstavkom 5.5.3 Priloge v zvezi z MSRP 9, brez upoštevanja popravka vrednosti za pričakovane kreditne izgube v celotnem obdobju trajanja za finančna sredstva s poslabšano kreditno kakovostjo, kot so opredeljena v Dodatku A k Prilogi v zvezi z MSRP 9, na dan poročanja;

(b) vsota pričakovanih kreditnih izgub v 12-mesečnem obdobju, ki se določijo v skladu z odstavkom 5.5.5 Priloge v zvezi z MSRP 9, in zneska popravka vrednosti za pričakovane kreditne izgube v celotnem obdobju trajanja, ki se določijo v skladu z odstavkom 5.5.3 Priloge v zvezi z MSRP 9, brez upoštevanja popravka vrednosti za pričakovane kreditne izgube v celotnem obdobju trajanja za finančna sredstva s poslabšano kreditno kakovostjo, kot so opredeljena v Dodatku A k Prilogi v zvezi z MSRP 9, na dan 1. januarja 2018 ali na dan začetka uporabe MSRP 9.

4. Za izpostavljenosti, za katere se uporablja utež tveganja v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3, pri katerih znesek, določen v skladu s točko (a) odstavka 3, presega znesek iz točke (b) odstavka 3, institucije določijo, da je vrednost $A_{4,SA}$ enaka razliki med tema zneskoma, v nasprotnem primeru pa določijo, da je vrednost $A_{4,SA}$ enaka nič.

Za izpostavljenosti, za katere se uporablja utež tveganja v skladu s poglavjem 3 naslova II dela 3, pri katerih znesek, določen v skladu s točko (a) odstavka 3, po uporabi točke (b) odstavka 5, presega znesek za te izpostavljenosti iz točke (b) odstavka 3 po uporabi točke (c) odstavka 5, institucije določijo, da je vrednost $A_{4,IRB}$ enaka razliki med tema zneskoma, v nasprotnem primeru pa določijo, da je vrednost $A_{4,IRB}$ enaka nič.

5. Pri izpostavljenostih, za katere se uporablja utež tveganja v skladu s poglavjem 3 naslova II dela 3, institucije uporabijo odstavke 2 do 4, kot sledi:

(a) za izračun $A_{2,IRB}$ institucije zmanjšajo vsak znesek, izračunan v skladu s točkama (b)(i) in (ii) odstavka 2 tega člena, za vsoto zneskov pričakovanih izgub, izračunano v skladu s členom 158(5), (6) in (10) na dan 31. decembra 2017 ali na dan pred začetkom uporabe MSRP 9. Kadar je rezultat izračuna zneska iz točke (b)(i)

odstavka 2 tega člena negativna vrednost, institucija določi to vrednost zneska na nič. Kadar je rezultat izračuna zneska iz točke (b)(ii) odstavka 2 tega člena negativna vrednost, institucija določi vrednost tega zneska na nič;

(b) institucije nadomestijo znesek, izračunan v skladu s točko (a) odstavka 3 tega člena z vsoto pričakovanih kreditnih izgub v 12-mesečnem obdobju, ki se določijo v skladu z odstavkom 5.5.5 Priloge v zvezi z MSRP 9, in zneska popravka vrednosti za pričakovane kreditne izgube v celotnem obdobju trajanja, ki se določijo v skladu z odstavkom 5.5.3 Priloge v zvezi z MSRP 9, brez upoštevanja popravka vrednosti za pričakovane kreditne izgube v celotnem obdobju trajanja za finančna sredstva s poslabšano kreditno kakovostjo, kot so opredeljena v Dodatku A k Prilogi v zvezi z MSRP 9, zmanjšano za vsoto zneskov pričakovanih izgub za iste izpostavljenosti, izračunanih v skladu s členom 158(5), (6) in (10) na dan poročanja. Kadar je rezultat izračuna negativna vrednost, institucija določi vrednost zneska iz točke (a) odstavka 3 tega člena na nič;

(c) institucije nadomestijo znesek, izračunan v skladu s točko (b) odstavka 3 tega člena z vsoto pričakovanih kreditnih izgub v 12-mesečnem obdobju, ki se določijo v skladu z odstavkom 5.5.5 Priloge v zvezi z MSRP 9, in zneska popravka vrednosti za pričakovane kreditne izgube v celotnem obdobju trajanja, ki se določijo v skladu z odstavkom 5.5.3 Priloge v zvezi z MSRP 9, brez upoštevanja popravka vrednosti za pričakovane kreditne izgube v celotnem obdobju trajanja za finančna sredstva s poslabšano kreditno kakovostjo, kot so opredeljena v Dodatku A k Prilogi v zvezi z MSRP 9, na dan 1. januarja 2018 ali na dan začetka uporabe MSRP 9, zmanjšano za vsoto zneskov pričakovanih izgub za iste izpostavljenosti, izračunanih v skladu s členom 158(5), (6) in (10). Kadar je rezultat izračuna negativna vrednost, institucija določi vrednost zneska iz točke (b) odstavka 3 tega člena na nič.

6. Institucije pri izračunu zneskov AB_{SA} oziroma AB_{IRB} iz točke (a) oziroma (b) drugega pododstavka odstavka 1 uporabljajo naslednje faktorje:

(a) 0,95 v obdobju od 1. januarja 2018 do 31. decembra 2018;

(b) 0,85 v obdobju od 1. januarja 2019 do 31. decembra 2019;

(c) 0,7 v obdobju od 1. januarja 2020 do 31. decembra 2020;

(d) 0,5 v obdobju od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2021;

(e) 0,25 v obdobju od 1. januarja 2022 do 31. decembra 2022.

Institucije, katerih poslovno leto se začne po 1. januarju 2018, vendar pred 1. januarjem 2019, datume iz točk (a) do (e) iz prvega pododstavka prilagodijo svojemu poslovnemu letu, prilagojene datume pa sporočijo pristojnemu organu in jih javno razkrijejo.

Institucije, ki začnejo računovodske standarde iz odstavka 1 uporabljati 1. januarja 2019 ali po tem datumu, uporabijo ustrezne faktorje v skladu s točkami (b) do (e) prvega pododstavka, začenši s faktorjem, ki ustreza letu prve uporabe teh računovodskih standardov.

7. Kadar institucija navadnemu lastniškemu temeljnemu kapitalu doda znesek v skladu z odstavkom 1 tega člena, preračuna vse zahteve iz te uredbe in Direktive 2013/36/EU, ki se nanašajo na katero od spodnjih postavk, ne da bi upoštevala učinke rezervacij za pričakovane kreditne izgube, ki jih je dodala navadnemu lastniškemu temeljnemu kapitalu, na zadevne postavke:

(a) znesek odloženih terjatev za davek, ki se odbije od navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu s točko (c) člena 36(1) ali je tehtan z utežjo tveganja v skladu s členom 48(4);

(b) vrednost izpostavljenosti, določeno v skladu s členom 111(1), pri čemer se posebni popravki zaradi kreditnega tveganja, za katere se zmanjša vrednost izpostavljenosti, pomnožijo z naslednjim prilagoditvenim faktorjem (sf):

$$sf = 1 - (AB_{SA}/RA_{SA})$$

pri čemer je:

AB_{SA} = znesek, izračunan v skladu s točko (a) drugega pododstavka odstavka 1;

RA_{SA} = skupni znesek posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja;

(c) znesek postavk dodatnega kapitala, izračunan v skladu s točko (d) člena 62.

8. Institucije, ki se odločijo za uporabo prehodne ureditve iz tega člena, v obdobju iz odstavka 6 tega člena, poleg razkritja zahtevanih informacij iz dela 8 razkrijejo tudi zneske kapitala, navadnega lastniškega temeljnega kapitala in temeljnega kapitala, količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala, količnik temeljnega kapitala, količnik skupnega kapitala in količnik finančnega vzvoda, ki bi jih imele, če ne bi uporabile tega člena.

9. Institucija se odloči, ali bo v prehodnem obdobju uporabila ureditev iz tega člena, in o svoji odločitvi do 1. februarja 2018 obvesti pristojni organ. Če je institucija dobila predhodno dovoljenje pristojnega organa, lahko v prehodnem obdobju enkrat spremeni svojo prvotno odločitev. Institucije javno razkrijejo vsako odločitev, sprejeto v skladu s tem pododstavkom.

Institucija, ki se je odločila, da bo uporabila prehodno ureditev iz tega člena, se lahko odloči, da ne bo uporabila odstavka 4; in v tem primeru o svoji odločitvi do 1. februarja 2018 obvesti pristojni organ. V takšnem primeru institucija določi vrednost A_4 iz odstavka 1 na nič. Če je institucija dobila predhodno dovoljenje pristojnega organa, lahko v prehodnem obdobju enkrat spremeni svojo prvotno odločitev. Institucije javno razkrijejo vsako odločitev, sprejeto v skladu s tem pododstavkom.

10. EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 do 30. junija 2018 pripravi smernice glede zahtev po razkritju iz tega člena.“;

(2) v členu 493 se dodajo naslednji odstavki:

„4. Z odstopanjem od člena 395(1) lahko pristojni organi institucijam dovolijo, da upoštevajo vse izpostavljenosti iz odstavka 5 tega člena, ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 6 tega člena, v višini naslednjih omejitev:

(a) 100 % temeljnega kapitala institucije do 31. decembra 2018;

(b) 75 % temeljnega kapitala institucije do 31. decembra 2019;

(c) 50 % temeljnega kapitala institucije do 31. decembra 2020.

Omejitve iz točk (a), (b) in (c) prvega pododstavka se uporabljajo za vrednosti izpostavljenosti po upoštevanju učinka zmanjšanja kreditnega tveganja v skladu s členi 399 do 403.

5. Prehodna ureditev iz odstavka 4 se uporablja za naslednje izpostavljenosti:

(a) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do enot centralne ravni držav, centralnih bank ali subjektov javnega sektorja držav članic;

(b) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve z izrecnimi jamstvi enot centralne ravni držav, centralnih bank ali subjektov javnega sektorja držav članic;

(c) druge izpostavljenosti do enot centralne ravni držav, centralnih bank ali subjektov javnega sektorja držav članic ali druge izpostavljenosti z njihovimi jamstvi;

(d) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do enot regionalne ali lokalne ravni držav članic in ki se obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne ravni države v skladu s členom 115(2);

(e) druge izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni držav članic ali druge izpostavljenosti z njihovimi jamstvi, pri čemer se obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne ravni države v skladu s členom 115(2).

Za namene točk (a), (b) in (c) prvega pododstavka se prehodna ureditev iz odstavka 4 tega člena uporablja le za aktivne postavke in druge izpostavljenosti do subjektov javnega sektorja, oziroma za katere ti jamčijo, in ki se obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne ravni držav, enot regionalne ali lokalne ravni v skladu s členom 116(4). Kadar se aktivne postavke in druge izpostavljenosti do subjektov javnega sektorja, oziroma za katere ti jamčijo, obravnavajo kot izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni v skladu s členom 116(4), se prehodna ureditev iz odstavka 4 tega člena uporablja le, kadar se izpostavljenosti do zadevne enote regionalne ali lokalne ravni obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne ravni države v skladu s členom 115(2).

6. Prehodna ureditev iz odstavka 4 tega člena se uporablja samo, kadar izpostavljenost iz odstavka 5 tega člena izpolnjuje vse naslednje pogoje:

(a) izpostavljenosti bi bila dodeljena utež tveganja 0 % v skladu z različico člena 495(2) v veljavi na dan 31. decembra 2017;

(b) izpostavljenost je nastala na dan 12. decembra 2017 ali po tem datumu.

7. Izpostavljenost iz odstavka 5 tega člena, ki je nastala pred 12. decembrom 2017 in ki ji je bila 31. decembra 2017 dodeljena utež tveganja 0 % v skladu s členom 495(2), se izvzame iz uporabe člena 395(1).“.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2018.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 12. decembra 2017

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednik*
A. TAJANI	M. MAASIKAS

UREDBA (EU) 2017/2396 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 13. decembra 2017

o spremembi uredb (EU) št. 1316/2013 in (EU) 2015/1017 v zvezi s podaljšanjem obstoja Evropskega sklada za strateške naložbe ter uvedbo tehničnih izboljšav za ta sklad in Evropsko svetovalno vozlišče za naložbe

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti členov 172 ter 173, tretjega odstavka člena 175 in člena 182(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([1]),

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ([2]),

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ([3]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Odkar je bilo 26. novembra 2014 predstavljeno sporočilo Komisije z naslovom „Naložbeni načrt za Evropo“ (v nadaljnjem besedilu: naložbeni načrt), so se pogoji za razmah naložb izboljšali, vrača se tudi zaupanje v evropsko gospodarstvo in rast. Gospodarstvo Unije že četrto leto zmerno okreva in bruto domači proizvod se je v letu 2015 povečal za 2 %, vendar pa so stopnje brezposelnosti še vedno višje od stopenj pred krizo. Celovita prizadevanja, ki so se začela z naložbenim načrtom, že prinašajo konkretne rezultate, čeprav še ni mogoče oceniti celotnega učinka Evropskega sklada za strateške naložbe (EFSI) na rast, saj makroekonomskih učinkov večjih naložbenih projektov ni mogoče pričakovati takoj. Naložbe so se tekom leta 2017 po pričakovanjih postopno povečevale, vendar napredujejo razmeroma počasi in še ne dosegajo preteklih ravni.

(2) Ta pozitivni naložbeni zagon bi bilo treba ohraniti in si še naprej prizadevati, da naložbe ponovno dosežejo dolgoročno vzdržen trend tako, da se usmerijo v realno gospodarstvo. Mehanizmi v okviru naložbenega načrta delujejo in bi jih bilo treba okrepiti za nadaljevanje mobilizacije zasebnih naložb v sektorje, pomembne za prihodnost Unije, in tja, kjer trg še vedno ne deluje ali naložbene okoliščine niso optimalne, in sicer tako da bi dosegli znaten makroekonomski učinek in prispevali k ustvarjanju delovnih mest.

(3) Komisija je 1. junija 2016 izdala sporočilo z naslovom „Evropa spet vlaga – pregled izvajanja naložbenega načrta za Evropo in naslednji koraki“, ki povzema dosedanje dosežke naložbenega načrta in načrtovane prihodnje ukrepe, vključno s podaljšanjem obstoja EFSI prek prvotnega triletnega obdobja, povečanjem dela za mala in srednja podjetja (MSP) v okviru obstoječega okvira in izboljšanjem Evropskega svetovalnega vozlišča za naložbe (EIAH).

(4) Evropsko računsko sodišče je 11. novembra 2016 sprejelo mnenje o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi uredb (EU) št. 1316/2013 in (EU) 2015/1017 ter priloženi oceni Komisije v skladu s členom 18(2) Uredbe (EU) 2015/1017, z naslovom: „EFSI: predlog za podaljšanje trajanja in širitev je prezgoden“.

([1]) UL C 75, 10.3.2017, str. 57.
([2]) UL C 185, 9.6.2017, str. 62.
([3]) Stališče Evropskega parlamenta z dne 12. decembra 2017 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 12. decembra 2017.

(5) EFSI, katerega izvajalka in sopokroviteljica je skupina Evropske investicijske banke (EIB), je na poti, da s kvantitativnega vidika doseže cilj mobilizacije najmanj 315 000 000 000 EUR dodatnih naložb v realno gospodarstvo do sredine leta 2018. Odziv trga in realizacija na trgu sta bila še posebej hitra v delu za MSP, kjer EFSI precej presega pričakovanja, pri čemer se bo za hitrejši zagon opiral tudi na prvotno uporabo obstoječih shem in mandatov Evropskega investicijskega sklada (EIS) (Jamstvena shema InnovFin SME, Jamstvena shema za posojila (LGF) COSME in mandat EIB v zvezi z viri tveganega kapitala (RCR)). Julija 2016 so bila zato v okviru obstoječih parametrov Uredbe (EU) 2015/1017 Evropskega parlamenta in Sveta [1] sredstva v delu za MSP povečana za 500 000 000 EUR. Zaradi izredno velikega povpraševanja na trgu po financiranju MSP v okviru EFSI bo večji delež financiranja namenjen MSP. V zvezi s tem bi bilo treba 40 % povečane sposobnosti EFSI za prevzemanje tveganj nameniti za izboljšanje dostopa MSP do financiranja.

(6) Evropski svet je 28. junija 2016 v svojih sklepih ugotovil, da sta naložbeni načrt in zlasti EFSI že dala konkretne rezultate in sta bila pomembno sredstvo za pomoč pri spodbujanju zasebnih naložb, ob racionalni uporabi omejenih proračunskih virov. Evropski svet je spomnil, da namerava Komisija kmalu predstaviti predloge v zvezi s prihodnostjo EFSI, ki bi jih morala Evropski parlament in Svet obravnavati prednostno.

(7) EFSI je bil ustanovljen za začetno obdobje treh let in z namenom mobilizacije najmanj 315 000 000 000 EUR v naložbah, s čimer bi podprli cilj spodbujanja rasti in ustvarjanja delovnih mest. Vendar želja po doseganju krovnega cilja ne bi smela prevladati nad dodatnostjo izbranih projektov. Unija si zato ne prizadeva le za podaljšanje naložbenega obdobja in finančne zmogljivosti EFSI, ampak tudi za večji poudarek na dodatnosti. Podaljšanje zajema obdobje sedanjega večletnega finančnega okvira in naj bi do leta 2020 zagotovilo naložbe v vrednosti vsaj 500 000 000 000 EUR. Da bi še povečali uspešnost EFSI ter dosegli podvojitev naložbenega cilja, bi morale v sklad prednostno prispevati tudi države članice.

(8) EFSI in njegovo izvajanje ne more biti popolnoma uspešno, če se ne izvajajo dejavnosti, namenjene krepitvi enotnega trga, ustvarjanju ugodnega poslovnega okolja in izvajanju socialno uravnoteženih in trajnostnih strukturnih reform. Poleg tega so dobro strukturirani projekti kot deli naložb in razvojnih načrtov na ravni držav članic ključnega pomena za uspeh EFSI.

(9) Za obdobje po letu 2020 namerava Komisija predstaviti predloge, ki so potrebni za zagotovitev, da se bodo strateške naložbe nadaljevale na vzdržni ravni. Zakonodajni predlogi bi morali temeljiti na ugotovitvah iz poročila Komisije in na neodvisni oceni, ki bi vključevala makroekonomsko oceno uporabnosti nadaljnjega izvajanja sheme za podporo naložbam. V tem poročilu in neodvisni oceni bi bilo treba, kolikor je mogoče, preučiti tudi uporabo Uredbe (EU) 2015/1017, kakor je spremenjena s to uredbo, v podaljšanem obdobju izvajanja EFSI.

(10) EFSI, kakor je podaljšan s to uredbo, bi moral obravnavati še vedno prisotno nedelovanje trga in neoptimalne naložbene okoliščine ter ob večjem poudarku na dodatnosti še naprej mobilizirati financiranje zasebnega sektorja v naložbah, ki so bistvenega pomena za prihodnje ustvarjanje delovnih mest v Evropi (tudi za mlade) ter rast in konkurenčnost Evrope. Te naložbe vključujejo naložbe na področjih energije, okolja in podnebnih ukrepov, socialnega in človeškega kapitala ter z njim povezane infrastrukture, zdravstva, raziskav in inovacij, čezmejnega in trajnostnega prometa ter digitalne preobrazbe. Okrepiti bi bilo treba zlasti prispevek operacij, ki jih podpira EFSI, k doseganju ambicioznih ciljev Unije z 21. Konference pogodbenic Okvirne konvencije Združenih narodov o

[1] Uredba (EU) 2015/1017 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. junija 2015 o Evropskem skladu za strateške naložbe, Evropskem svetovalnem vozlišču za naložbe in Evropskem portalu naložbenih projektov ter o spremembi uredb (EU) št. 1291/2013 in (EU) št. 1316/2013 – Evropski sklad za strateške naložbe (UL L 169, 1.7.2015, str. 1).

spremembi podnebja (COP21) in uresničevanju zavez Unije za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov za 80 do 95 %. Za okrepitev vidika podnebnih ukrepov v okviru EFSI bi morala EIB na podlagi izkušenj, ki jih je pridobila kot ena najpomembnejših nosilk podnebnega financiranja na svetu, uporabiti svojo najsodobnejšo mednarodno dogovorjeno metodologijo za verodostojno opredelitev elementov projektov, ki prispevajo k podnebnim ukrepom, ali deležev stroškov. Projekti ne bi smeli biti umetno oblikovani, tako da bi spadali v opredelitev MSP ter malih podjetij s srednje veliko tržno kapitalizacijo. Več sredstev bi bilo treba nameniti tudi prednostnim projektom medsebojnih povezav na energetskem področju in projektom za energetsko učinkovitost.

Poleg tega bi morala biti podpora EFSI za avtoceste omejena na podpiranje zasebnih in/ali javnih naložb na področju prometa v kohezijskih državah, manj razvitih regijah ali pri čezmejnih prometnih projektih oziroma za potrebe nadgradnje, vzdrževanja ali izboljšanja varnosti v cestnem prometu, razvoja inteligentnih prometnih sistemov, zagotavljanja celovitosti in standardov obstoječih avtocest v vseevropskem prometnem omrežju, zlasti varnih parkirnih mest, črpalk z alternativnimi čistimi gorivi in sistemov za električno polnjenje, ali prispevanja k dokončanju vseevropskega prometnega omrežja do leta 2030 v skladu z uredbama (EU) št. 1316/2013 ([1]) in (EU) št. 1315/2013 ([2]) Evropskega parlamenta in Sveta. V digitalnem sektorju in na področju uporabe ambiciozne politike Unije o digitalnem gospodarstvu bi bilo treba določiti nove digitalne infrastrukturne cilje, da bi zagotovili, da bo digitalni razkorak odpravljen in da bo Unija imela vodilno vlogo v novi dobi t. i. interneta stvari, tehnologije veriženja podatkovnih blokov, kibernetske varnosti in varnosti omrežij. Kljub temu da so že sedaj upravičeni, bi bilo treba zaradi jasnosti izrecno določiti, da spadajo projekti s področja kmetijstva, gozdarstva, ribištva in akvakulture ter drugih segmentov širšega biogospodarstva v okvir splošnih ciljev in so torej upravičeni do podpore EFSI.

(11) Kulturna in kreativna industrija imata ključno vlogo pri ponovni industrializaciji Evrope, spodbujata rast in imata strateški položaj za ustvarjanje inovativnih učinkov prelivanja na druge industrijske sektorje, kot so turizem, maloprodaja in digitalne tehnologije. Poleg programa Ustvarjalne Evrope, uvedenega z Uredbo (EU) št. 1295/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([3]), in Jamstvene sheme za kulturni in ustvarjalni sektor, uvedene v skladu z navedeno uredbo, bi moral EFSI pomagati premostiti pomanjkanje kapitala v teh sektorjih z zagotavljanjem dodatne podpore na način, ki bi moral dopolnjevati podporo v okviru programa Ustvarjalna Evropa in Jamstvene sheme za kulturni in ustvarjalni sektor, da bi se lahko financiralo večje število teh projektov z visokim tveganjem.

(12) Operacije, ki vključujejo subjekte, ki se nahajajo v Uniji in imajo doseg zunaj nje, bi bilo prav tako treba podpreti z EFSI, če spodbujajo naložbe v Uniji, zlasti kadar vključujejo čezmejne elemente. EIAH bi moral zagotoviti proaktivno podporo za spodbujanje tovrstnih operacij.

(13) Pri izboru projektov bi bilo treba okrepiti dodatnost, ki je ključna značilnost EFSI. Zlasti bi morale biti operacije do podpore EFSI upravičene le, če obravnavajo jasno ugotovljeno nedelovanje trga ali neoptimalne naložbene okoliščine. Za operacije na področju fizične infrastrukture v okviru dela za infrastrukturo in inovacije, ki povezujejo dve ali več držav članic, vključno z e-infrastrukturo, zlasti širokopasovno infrastrukturo, ter storitvami, ki so potrebne za izgradnjo, izvajanje, vzdrževanje ali delovanje tovrstne infrastrukture, bi bilo treba šteti za jasen kazalnik dodatnosti, saj so te že po naravi precej težavne in imajo visoko dodano vrednost za Unijo.

(14) EFSI bi moral praviloma podpirati projekte, ki imajo višji profil tveganja kot projekti, ki jih podpira EIB v okviru običajnih operacij, investicijski odbor EFSI (v nadaljnjem besedilu: investicijski odbor) pa bi moral pri ocenjevanju dodatnosti upoštevati tveganja, ki ovirajo naložbe, kot so specifična tveganja za posamezno državo, sektor ali regijo in tveganja, povezana z inovacijami, zlasti pri nepreizkušenih tehnologijah za povečanje rasti, trajnosti in produktivnosti.

([1]) Uredba (EU) št. 1316/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o vzpostavitvi Instrumenta za povezovanje Evrope, spremembi Uredbe (EU) št. 913/2010 in razveljavitvi uredb (ES) št. 680/2007 in (ES) št. 67/2010 (UL L 348, 20.12.2013, str. 129).

([2]) Uredba (EU) št. 1315/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o smernicah Unije za razvoj vseevropskega prometnega omrežja in razveljavitvi Sklepa št. 661/2010/EU (UL L 348, 20.12.2013, str. 1).

([3]) Uredba (EU) št. 1295/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o uvedbi programa Ustvarjalna Evropa (2014–2020) in razveljavitvi sklepov št. 1718/2006/ES, št. 1855/2006/ES in št. 1041/2009/ES (UL L 347, 20.12.2013, str. 221).

(15) Da se zagotovi večja geografska pokritost EFSI in izboljša učinkovitost njegovih posredovanj, bi bilo treba spodbujati operacije združevanja in/ali mešanega financiranja, ki združujejo nepovratne oblike pomoči in/ali finančne instrumente iz splošnega proračuna Unije, na primer evropske strukturne in investicijske sklade ali tiste, ki so na voljo v okviru Instrumenta za povezovanje Evrope (IPE), vzpostavljenega z Uredbo (EU) št. 1316/2013, ter Okvirnega programa za raziskave in inovacije – Obzorje 2020, vzpostavljenega z Uredbo (EU) št. 1291/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), in financiranja iz skupine EIB, vključno s financiranjem EIB v okviru EFSI, ter druge vlagatelje. Namen združevanja in/ali mešanega financiranja je povečanje dodane vrednosti odhodkov Unije s privabljanjem dodatnih sredstev zasebnih vlagateljev ter zagotavljanje ekonomske in finančne izvedljivosti podprtih ukrepov. V ta namen so bile vzporedno s predstavitvijo predloga Komisije za to uredbo odobritve v višini 1 000 000 000 EUR prenesene iz finančnih instrumentov v okviru IPE na tisti del IPE, ki zajema nepovratna sredstva, da bi tako olajšali mešano financiranje z EFSI. Razpis za mešano financiranje je bil uspešno objavljen februarja 2017. Dodatnih 145 000 000 EUR je v postopku prenosa v druge ustrezne instrumente, zlasti tiste, namenjene energetski učinkovitosti. Z nadaljnjimi ukrepi je treba zagotoviti, da bo mogoče enostavno združevati sredstva Unije in podpore EFSI.

Čeprav je Komisija že objavila konkretne smernice v zvezi s tem, bi bilo treba nadalje razviti pristop glede vprašanja združevanja sredstev Unije in podpore EFSI, da bi tako povečali naložbe, pri katerih je mogoče izkoristiti vzvod, ki izhaja iz združevanja sredstev Unije in podpore EFSI, pri tem pa upoštevati možne zakonodajne spremembe. Da se zagotovi ekonomska učinkovitost in ustrezen vzvod, takšno združevanje financiranja načeloma ne bi smelo preseči 90 % skupnih stroškov projekta za manj razvite regije in 80 % za vse druge regije.

(16) Da bi okrepili uporabo EFSI v manj razvitih regijah in regijah v prehodu, bi bilo treba razširiti obseg splošnih ciljev, upravičenih do podpore EFSI. Projekte bi še naprej preučeval naložbeni odbor, izpolnjevati pa bi morali ista merila za upravičenost uporabe jamstva, vzpostavljenega v skladu z Uredbo (EU) 2015/1017 (v nadaljnjem besedilu: jamstvo EU), vključno z načelom dodatnosti. Ob upoštevanju dejstva, da ne bi smelo biti omejitev glede velikosti projektov, ki so upravičeni do podpore EFSI, se ne bi smelo odvračati prošenj za financiranje iz EFSI, vloženih za projekte manjšega obsega. Poleg tega so potrebni nadaljnji ukrepi za krepitev tehnične podpore in spodbujanje EFSI v manj razvitih regijah in regijah v prehodu.

(17) Naložbene platforme so eno bistvenih orodij za obravnavanje nedelovanja trga, zlasti pri financiranju večplastnih, regionalnih ali sektorskih projektov, vključno s projekti energetske učinkovitosti in čezmejnimi projekti. Poleg tega je pomembno spodbujati partnerstva z nacionalnimi spodbujevalnimi bankami ali institucijami, tudi za vzpostavljanje naložbenih platform. Tudi sodelovanje s finančnimi posredniki lahko igra pomembno vlogo v zvezi s tem. V tem okviru bi morala EIB, kadar je to primerno, oceno, izbor in spremljanje podprojektov manjšega obsega prenesti na finančne posrednike ali odobrene upravičene nosilce.

(18) V primeru prenosa ocene, izbora in spremljanja projektov manjšega obsega na finančne posrednike ali odobrene upravičene nosilce naložbeni odbor ne bi smel ohraniti pravice za odobritev uporabe jamstva EU za podprojekte v okviru takšnih operacij financiranja in naložbenih operacij EIB, če je prispevek EFSI za te podprojekte manjšega obsega pod določenim pragom. Usmerjevalni odbor EFSI (v nadaljnjem besedilu: usmerjevalni odbor) bi moral po potrebi zagotoviti smernice za postopek, po katerem naj naložbeni odbor ocenjuje podprojekte, ki ta prag presegajo.

(19) Za celotno naložbeno obdobje bi morala Unija zagotoviti jamstvo EU, ki ne bi smelo nikoli preseči 26 000 000 000 EUR, da se EFSI omogoči podpiranje naložb; od tega bi moralo biti največ 16 000 000 000 EUR na voljo pred 6. julijem 2018.

(20) Po pričakovanjih naj bi EIB in EIS s podporo EFSI ob jamstvu EU, povečanem za znesek 7 500 000 000 EUR, ki jih zagotovi EIB, ustvarila za 100 000 000 000 EUR dodatnih naložb. Znesek 100 000 000 000 EUR iz podpore EFSI naj bi do konca leta 2020 prinesel vsaj 500 000 000 000 EUR dodatnih naložb v realno gospodarstvo.

([1]) Uredba (EU) št. 1291/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o vzpostavitvi okvirnega programa za raziskave in inovacije (2014–2020) - Obzorje 2020 in razveljavitvi Sklepa št. 1982/2006/ES (UL L 347, 20.12.2013, str. 104).

(21) Da bi prispevek v Jamstveni sklad EU za dodatne naložbe lahko delno financirali iz splošnega proračuna Unije, bi bilo treba prerazporediti del razpoložljivih sredstev za IPE, določenih v Uredbi (EU) št. 1316/2013, pa tudi del prihodkov in povračil iz dolžniškega instrumenta IPE in Evropskega sklada 2020 za energetiko, podnebne spremembe in infrastrukturo (sklad Marguerite). Da bi lahko sredstva, prenesena iz prihodkov in povračil, uporabili v okviru drugega instrumenta, je za te prenose potrebno odstopanje od drugega in tretjega pododstavka člena 140(6) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

(22) Na podlagi izkušenj, pridobljenih z naložbami, ki prejmejo podporo EFSI, bi moral ciljni znesek jamstvenega sklada znašati 35 % celotnih obveznosti jamstva EU, kar bi zagotovilo ustrezno raven varstva.

(23) Glede na izjemno tržno povpraševanje po financiranju MSP v okviru EFSI, ki bo po pričakovanjih še naraščalo, bi bilo treba del EFSI za MSP okrepiti. Posebno pozornost bi bilo treba nameniti socialnim podjetjem in socialnim službam, tudi z razvojem in uporabo novih instrumentov, ki so primerni za potrebe in specifične značilnosti sektorja socialnih podjetij in socialnih služb.

(24) EIB in EIS bi morala zagotoviti, da so končni upravičenci, vključno z MSP, seznanjeni z obstojem podpore EFSI, da bi tako okrepili prepoznavnost jamstva EU. V sporazumih o podpori EFSI bi morala biti jasno vidna navedba EFSI.

(25) Zaradi izboljšanja preglednosti operacij EFSI bi moral naložbeni odbor v svojih odločitvah, ki se objavijo in so dostopne javnosti, pojasniti, zakaj meni, da bi bilo treba za določeno operacijo odobriti jamstvo EU, pri čemer bi se moral še posebej osredotočiti na izpolnjevanje merila dodatnosti. Preglednico kazalnikov bi bilo treba objaviti, potem ko je operacija v sklopu jamstva EU podpisana. Poslovno občutljive informacije se ne bi smele objaviti.

(26) Preglednico bi bilo treba uporabljati strogo v skladu s to uredbo in z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2015/1558 ([2]) ter Prilogo k Delegirani uredbi, in sicer kot neodvisno in pregledno ocenjevalno orodje, s pomočjo katerega naložbeni odbor določi prednostni vrstni red za uporabo jamstva EU za operacije, ki izkažejo najvišje vrednosti kazalnikov in dodano vrednost. EIB bi morala rezultate in kazalnike izračunati vnaprej in jih preveriti na koncu projekta.

(27) Da bi se izboljšalo ocenjevanje projektov, bi moral usmerjevalni odbor v strateški usmeritvi EFSI določiti minimalno vrednost za vsak posamezni steber preglednice.

(28) Ustrezna politika Unije o nekooperativnih jurisdikcijah za davčne namene je določena v pravnih aktih Unije in sklepih Sveta, zlasti v prilogi k sklepom z dne 8. novembra 2016, in morebitnih naknadnih posodobitvah.

(29) Primerna skrbnost pri naložbah in operacijah financiranja EIB na podlagi te uredbe bi morala vključevati temeljito preverjanje skladnosti z ustrezno zakonodajo Unije ter dogovorjenimi mednarodnimi standardi in standardi Unije glede boja proti pranju denarja, financiranju terorizma, davčnim goljufijam in izogibanju plačilu davkov. Poleg tega bi morala EIB v sklopu poročanja o EFSI za vsako posamezno državo posredovati podatke o skladnosti operacij EFSI s politiko EIB in EIS o nekooperativnih jurisdikcijah in seznam posrednikov, s katerimi EIB in EIS sodelujeta.

(30) Primerno je pojasniti nekatere tehnične vidike vsebine sporazuma o upravljanju EFSI, o dodelitvi jamstva EU ter o instrumentih, ki jih zajema sporazum, vključno z zavarovanjem za tveganje zaradi nihanja menjalnih tečajev v nekaterih okoliščinah. Sporazum z EIB o upravljanju EFSI in dodelitvi jamstva EU bi bilo treba prilagoditi v skladu s to uredbo.

([1]) Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

([2]) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/1158 z dne 22. julija 2015 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2015/1017 Evropskega parlamenta in Sveta s preglednico kazalnikov za uporabo jamstva EU (UL L 244, 19.9.2015, str. 20).

(31) Ne glede na cilj EIAH, ki je nadgraditi obstoječe svetovalne službe EIB in Komisije, ter da bi te delovale kot enotno strokovno svetovalno vozlišče za projektno financiranje znotraj Unije, bi bilo treba EIAH okrepiti, njegove dejavnosti pa bi se morale osredotočati tudi na dejaven prispevek k sektorski in geografski diverzifikaciji EFSI, podporo EIB in nacionalnim spodbujevalnim bankam ali institucijam pri uvajanju in razvoju operacij, zlasti v manj razvitih regijah in regijah v prehodu, in po potrebi tudi na pomoč pri strukturiranju povpraševanja po podpori EFSI. EIAH bi moral skušati skleniti vsaj en sporazum o sodelovanju z nacionalno spodbujevalno banko ali institucijo na državo članico. V državah članicah, kjer nacionalnih spodbujevalnih bank ali institucij ni, bi moral EIAH po potrebi in na zahtevo zadevne države članice zagotoviti proaktivno svetovalno podporo za ustanovitev takšne banke ali institucije. EIAH bi moral posebno pozornost nameniti podpori pri pripravi projektov, v katere sta vključeni dve ali več držav članic, in projektov, ki prispevajo k doseganju ciljev COP21. Dejavno bi moral prispevati tudi k vzpostavitvi naložbenih platform in svetovati glede združevanja drugih virov financiranja Unije z EFSI. Po potrebi in ob upoštevanju obstoječih podpornih shem bi bilo treba zagotoviti lokalno prisotnost EIAH, da bo mogoče ponujati konkretno, proaktivno in prilagojeno podporo na kraju samem.

(32) Evropski semester za usklajevanje ekonomskih politik temelji na podrobni analizi načrtov držav članic za proračunske, makroekonomske in strukturne reforme, državam članicam pa zagotavlja priporočila za posamezne države. Glede na navedeno bi morala EIB obveščati Komisijo o svojih ugotovitvah v zvezi z naložbenimi ovirami in ozkimi grli v državah članicah, ugotovljenimi pri izvajanju naložbenih operacij, ki jih ureja ta uredba. Komisija naj te ugotovitve med drugim upošteva pri dejavnostih, ki jih izvaja v okviru tretjega stebra naložbenega načrta.

(33) Da bi odpravili nedelovanje trga in tržne vrzeli, spodbudili ustrezne dodatne naložbe ter prispevali h geografski in regionalni uravnoteženosti operacij, ki jih podpira EFSI, je potreben celovit in poenostavljen pristop k spodbujanju rasti, ustvarjanju delovnih mest in spodbujanju naložb. Stroški financiranja iz EFSI bi morali prispevati k uresničitvi teh ciljev.

(34) Za hitrejšo uresničitev naložbenih ciljev iz Uredbe (EU) 2015/1017 bi bilo treba spodbuditi mešano financiranje z obstoječimi skladi, če je to primerno, in sicer da bi se zagotovila ustrezna koncesivnost pri pogojih financiranja, vključno s stroški operacij EFSI.

(35) V primerih, ko bi neurejene razmere na finančnem trgu lahko preprečile uresničitev izvedljivega projekta ali bi bilo treba omogočiti ustanovitev naložbene platforme ali financiranje projektov v sektorjih ali na območjih, kjer je opaziti znatno nedelovanje trga ali neoptimalne naložbene okoliščine, bi morali EIB in Komisija uvesti spremembe, zlasti pri plačilih za jamstvo EU, da bi tako zmanjšali stroške financiranja operacij, ki jih nosi upravičenec do financiranja EIB iz EFSI, in olajšali izvedbo. Podobno bi bilo treba ravnati v primerih, ko je treba zagotoviti, da EFSI podpira projekte manjšega obsega. Če bi se z uporabo lokalnih ali regionalnih posrednikov zmanjšali stroški financiranja iz EFSI za projekte manjšega obsega, bi bilo treba razmisliti tudi o tej možnosti.

(36) Ker je treba zagotoviti finančno vzdržnost EFSI, bi bilo treba prizadevanja, da se zmanjšajo stroški financiranja operacij EFSI v obdobju neurejenih razmer na finančnem trgu oziroma da se omogoči ustanovitev naložbene platforme ali financiranje projektov v sektorjih ali na območjih, kjer je opaziti znatno nedelovanje trga ali neoptimalne naložbene okoliščine, usklajevati z drugimi razpoložljivimi finančnimi viri in instrumenti Unije, ki jih uporablja skupina EIB.

(37) Uredbi (EU) št. 1316/2013 in (EU) 2015/1017 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (EU) 2015/1017 se spremeni:

(1) v členu 2(4) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) čezmejne, večdržavne, regionalne ali makroregionalne platforme, kjer so skupaj zbrani partnerji iz več držav članic, regij ali tretjih držav, zainteresiranih za projekte na določenem geografskem območju;“;

(2) člen 4(2) se spremeni:

(a) točka (a) se spremeni:

(i) točka (ii) se nadomesti z naslednjim:

„(ii) znesek, ki ni nižji od 7 500 000 000 EUR, v jamstvih ali denarnih sredstvih, ter pogoje finančnega prispevka, ki ga zagotovi EIB prek EFSI;“;

(ii) točka (iv) se nadomesti z naslednjim:

„(iv) oblikovanje cen operacij v okviru jamstva EU, ki mora biti v skladu s politiko oblikovanja cen EIB;“;

(iii) doda se naslednja točka:

„(v) postopke, ki brez poseganja v Protokol št. 5 o statutu Evropske investicijske banke, ki je priložen PEU in PDEU, ter v pristojnosti EIB, ki so v njem določene, prispevajo k zmanjšanju stroškov financiranja operacij, ki jih nosi upravičenec do financiranja EIB iz EFSI, zlasti s spremembo plačila za jamstvo EU, kjer je to potrebno, predvsem v primerih, ko bi neurejene razmere na finančnem trgu preprečile uresničitev izvedljivega projekta ali bi bilo treba omogočiti ustanovitev naložbene platforme ali financiranje projektov v sektorjih ali na območjih, kjer je opaziti znatno nedelovanje trga ali neoptimalne naložbene okoliščine, razen če to močno vpliva na financiranje, potrebno za oblikovanje rezervacij jamstvenega sklada;“;

(b) v točki (b) se točka (iii) nadomesti z naslednjim:

„(iii) določbo, da usmerjevalni odbor sprejema odločitve po postopku iz člena 7(3);“;

(c) v točki (c) se točka (i) nadomesti z naslednjim:

„(i) podrobnimi pravili o zagotavljanju jamstva EU, v skladu s členom 11, vključno z njegovo ureditvijo glede kritja in njegovim določenim kritjem za portfelje posameznih vrst instrumentov ter zadevnimi dogodki, ki sprožijo morebitne unovčitve jamstva EU;“;

(3) člen 5(1) se nadomesti z naslednjim:

„1. V tej uredbi „dodatnost“ pomeni podporo EFSI operacijam, ki odpravljajo nedelovanje trga ali neoptimalne naložbene okoliščine in ki jih v obdobju, v katerem se lahko uporabi jamstvo EU, ne bi bilo mogoče izvesti s strani EIB ali EIS ali v okviru drugih obstoječih finančnih instrumentov Unije brez podpore EFSI ali pa jih ne bi bilo mogoče izvesti v enaki meri. Projekti, ki jih podpira EFSI, morajo prispevati k uresničevanju splošnih ciljev iz člena 9(2), ustvarjanju delovnih mest in trajnostni rasti ter imeti običajno višji profil tveganja kot projekti, podprti z običajnimi operacijami EIB. Portfelj EFSI mora imeti na splošno višji profil tveganja kot portfelj naložb, ki ga podpira EIB v okviru svoje običajne naložbene politike pred začetkom veljavnosti te uredbe.

Da bi bolje obravnavali nedelovanje trga ali neoptimalne naložbene okoliščine in olajšali zlasti uporabo naložbenih platform za projekte manjšega obsega, ter s tem zagotovili dopolnjevanje in preprečili izrivanje udeležencev na istem trgu, za posebne dejavnosti EIB, ki prejmejo podporo EFSI, praviloma in z ustrezno utemeljitvijo velja naslednje:

(a) so podrejene, med drugim so v podrejenem položaju glede na druge vlagatelje;

(b) so udeležene pri instrumentih delitve tveganja;

(c) imajo čezmejne značilnosti;

(d) so izpostavljene posebnim tveganjem ali

(e) imajo druge vidike, podrobneje opisane v točki (d) oddelka 3 Priloge II.

Brez poseganja v zahtevo v zvezi z opredelitvijo dodatnosti iz prvega pododstavka, na dodatnost močno kažejo tudi naslednji elementi:

— projekti, ki so izpostavljeni tveganjem, povezanim s posebnimi dejavnostmi EIB, kot so opredeljene v členu 16 statuta EIB, zlasti tveganjem, značilnim za posamezno državo, sektor ali regijo, zlasti v manj razvitih regijah ali regijah v prehodu, in/ali tveganjem, povezanim z inovacijami, zlasti pri nepreizkušenih tehnologijah za povečanje rasti, trajnosti in produktivnosti;

— projekti, pri katerih gre za fizično infrastrukturo – vključno z e-infrastrukturo –, ki povezuje dve ali več držav članic, ali za razširitev te infrastrukture oziroma storitev, povezanih s to infrastrukturo, iz ene države članice v eno ali več držav članic.“;

(4) člen 6 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Sporazum o EFSI določa, da se z EFSI podpirajo projekti, s katerimi se odpravlja nedelovanje trga ali neoptimalne naložbene okoliščine in ki:“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Za projekte, upravičene do podpore EFSI za operacije, ki jih izvajata EIB ali EIS prek finančnih posrednikov, ni omejitve glede velikosti. Da bo podpora EFSI na voljo tudi za projekte manjšega obsega, EIB in EIS po potrebi in v čim večji možni meri poglobita sodelovanje z nacionalnimi spodbujevalnimi bankami ali institucijami ter podpreta ponujene možnosti, med drugim tako, da omogočita ustanovitev naložbenih platform.“;

(5) člen 7 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Vse institucije in organi, ki so del upravljavske strukture EFSI, si prizadevajo za uravnoteženo zastopanost spolov v ustreznih upravljavskih organih EFSI.“;

(b) v odstavku 3 se prvi in drugi pododstavek nadomestita z naslednjim:

„3. Usmerjevalni odbor ima pet članov: tri imenuje Komisija, enega EIB, enega strokovnjaka, ki nima glasovalne pravice, pa Evropski parlament. Ta strokovnjak ne zahteva ali sprejema navodil od institucij, organov, uradov ali agencij Unije, od nobene vlade države članice ali katerega koli drugega javnega ali zasebnega organa in deluje povsem samostojno. Svoje naloge opravlja nepristransko in v interesu EFSI.

Usmerjevalni odbor izmed svojih članov z glasovalno pravico izvoli predsednika za triletni mandat, z možnostjo enkratne ponovne izvolitve. Usmerjevalni odbor razpravlja in v največji možni meri upošteva stališča vseh članov. Če se stališča članov preveč razhajajo, usmerjevalni odbor sprejme odločitev na podlagi soglasja članov, ki imajo glasovalno pravico. Stališča vseh članov se vsebinsko povzamejo v zapisniku seje usmerjevalnega odbora.

Podrobni zapisniki sej usmerjevalnega odbora se objavijo, takoj ko jih usmerjevalni odbor potrdi. Evropski parlament se takoj obvesti o njihovi objavi.“;

(c) v odstavku 5 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Izvršnemu direktorju pomaga namestnik izvršnega direktorja. Izvršni direktor in namestnik izvršnega direktorja sodelujeta na sestankih usmerjevalnega odbora kot opazovalca. Izvršni direktor usmerjevalnemu odboru vsako četrtletje poroča o dejavnostih EFSI.“;

(d) v odstavku 8 se tretji pododstavek spremeni:

(i) točka (e) se nadomesti z naslednjim:

„(e) podnebni ukrepi ter varstvo in upravljanje okolja;“;

(ii) doda se naslednja točka:

„(l) trajnostno kmetijstvo, gozdarstvo, ribištvo, akvakultura in drugi elementi širšega biogospodarstva;“;

(e) v odstavku 10 se drugi stavek nadomesti z naslednjim:

„Vsak član naložbenega odbora usmerjevalnemu odboru, izvršnemu direktorju in namestniku izvršnega direktorja brez odlašanja sporoči vse informacije, ki so potrebne za redno preverjanje, da ni prišlo do nasprotja interesov.“;

(f) v odstavku 11 se doda naslednji stavek:

„Izvršni direktor je odgovoren za obveščanje usmerjevalnega odbora o vseh morebitnih tovrstnih kršitvah, s katerimi je seznanjen, in za to, da predlaga ustrezne ukrepe in jih spremlja. Izvršni direktor izpolnjuje dolžnost skrbnega ravnanja glede morebitnih nasprotij interesov članov naložbenega odbora.“;

(g) odstavek 12 se spremeni:

(i) v drugem pododstavku se drugi stavek nadomesti z naslednjim:

„Odločitve o odobritvi uporabe jamstva EU so javne in dostopne ter vključujejo utemeljitev odločitve, s posebnim poudarkom na skladnosti z merilom dodatnosti. Sklicujejo se tudi na celovito oceno na podlagi preglednice kazalnikov iz odstavka 14. Poslovno občutljive informacije se ne objavijo. Pri sprejemanju odločitev naložbeni odbor upošteva dokumentacijo, ki jo predloži EIB.

Preglednica, ki je orodje, s katerim naložbeni odbor določi prednostni vrstni red uporabe jamstva EU za operacije, ki izkažejo višje vrednosti kazalnikov in večjo dodano vrednost, je po podpisu pogodbe o projektu dostopna javnosti. Poslovno občutljive informacije se ne objavijo.

EIB dele odločitev naložbenega odbora, ki vsebujejo občutljive poslovne informacije, na zahtevo posreduje Evropskemu parlamentu, ob upoštevanju strogih zahtev glede zaupnosti.“;

(ii) tretji pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„EIB dvakrat letno Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji predloži seznam vseh odločitev naložbenega odbora, pa tudi preglednice, povezane s temi odločitvami. Pri tem upošteva stroge zahteve glede zaupnosti.“;

(h) odstavek 14 se nadomesti z naslednjim:

„14. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 23(1) do (3) in (5), in sicer za dopolnitev te uredbe z vzpostavitvijo preglednice kazalnikov, ki jih bo naložbeni odbor uporabil za zagotovitev neodvisne in pregledne ocene potencialne in dejanske uporabe jamstva EU. Ti delegirani akti se pripravijo v tesnem dialogu z EIB.

Usmerjevalni odbor kot del strateške usmeritve EFSI določi minimalno vrednost za vsak posamezni steber v preglednici, da bi se izboljšalo ocenjevanje projektov.

Usmerjevalni odbor lahko na zahtevo EIB naložbenemu odboru dovoli, da preuči projekt, pri katerem kateri koli od stebrov ne dosega minimalne vrednosti, če je bilo pri celoviti oceni, ki jo vsebuje preglednica, ugotovljeno, da bo operacija, vezana na ta projekt, odpravila znatno nedelovanje trga oziroma bo njena raven dodatnosti visoka.“;

(6) člen 9 se spremeni:

(a) odstavek 2 se spremeni:

(i) uvodni del se nadomesti z naslednjim:

„2. Jamstvo EU se odobri za operacije financiranja in naložbene operacije EIB, ki jih odobri naložbeni odbor, ali za financiranje ali jamstva, zagotovljena EIS, da bi ta lahko izvajal operacije financiranja in naložbene operacije EIB v skladu s členom 11(3).

EIB po potrebi oceno, izbor in spremljanje podprojektov manjšega obsega prenese na finančne posrednike ali odobrene upravičene nosilce, zlasti na naložbene platforme in nacionalne spodbujevalne banke ali institucije, da bi tako povečala in olajšala dostop projektov manjšega obsega do financiranja. Ne glede na tretji pododstavek odstavka 5 tega člena naložbeni odbor nima pravice odobriti uporabe jamstva EU za podprojekte, prenesene na finančne posrednike ali odobrene upravičene nosilce, če je prispevek iz EFSI k takšnim podprojektom nižji kot 3 000 000 EUR. Usmerjevalni odbor po potrebi zagotovi navodila v zvezi s postopkom, v skladu s katerim naložbeni odbor odloča o uporabi jamstva EU za podprojekte, za katere prispevek iz EFSI znaša 3 000 000 EUR ali več.

Zadevne operacije morajo biti skladne s politikami Unije in podpirati katerega koli od naslednjih splošnih ciljev:";

(ii) v točki (c) se doda naslednja točka:

„(iv) železniško infrastrukturo in drugimi železniškimi projekti ter pomorskimi pristanišči;";

(iii) v točki (e) se dodajo naslednje točke:

„(ia) tehnologijo veriženja podatkovnih blokov;

(ib) internetom stvari;

(ic) infrastrukturo za kibernetsko varnost in varnost omrežij;":

(iv) točka (g) se spremeni:

— točka (ii) se nadomesti z naslednjim:

„(ii) kulturno in ustvarjalno industrijo, za katero se prek sodelovanja v okviru programa Ustvarjalna Evropa, uvedenega z Uredbo (EU) št. 1295/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (*), in Jamstvene sheme za kulturni in ustvarjalni sektor, uvedene z navedeno uredbo, odobrijo finančni mehanizmi za posamezne sektorje, da bi tej industriji zagotovili posojila, ki bi ustrezala namenu.;

(*) Uredba (EU) št. 1295/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o uvedbi programa Ustvarjalna Evropa (2014–2020) in razveljavitvi sklepov št. 1718/2006/ES, št. 1855/2006/ES in št. 1041/2009/ES (UL L 347, 20.12.2013, str. 221).";

— točka (v) se nadomesti z naslednjim:

„(v) socialno infrastrukturo, socialnimi storitvami ter socialnim in solidarnostnim gospodarstvom;";

(v) dodajo se naslednje točke:

„(h) trajnostno kmetijstvo, gozdarstvo, ribištvo, akvakultura in drugi elementi širšega biogospodarstva;

(i) v okviru zahtev iz te uredbe za manj razvite regije in regije v prehodu, kot so navedene v prilogah I in II k Izvedbenemu sklepu Komisije 2014/99/EU (*), druga industrija in storitve, upravičene do podpore EIB.

(*) Izvedbeni sklep Komisije 2014/99/EU z dne 18. februarja 2014 o določitvi seznama regij, upravičenih do financiranja iz Evropskega sklada za regionalni razvoj in Evropskega socialnega sklada, ter držav članic, upravičenih do financiranja iz Kohezijskega sklada, za obdobje 2014–2020 (UL L 50, 20.2.2014, str. 22).";

(vi) doda se naslednji pododstavek:

„Ob priznavanju, da EFSI po naravi temelji na povpraševanju, si EIB ciljno prizadeva, da se vsaj 40 % financiranja iz EFSI v okviru dela za infrastrukturo in inovacije nameni za elemente projektov, ki prispevajo k podnebnim ukrepom, v skladu s cilji zavez z 21. Konference pogodbenic Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (COP21). V tem izračunu se ne upošteva financiranje iz EFSI za MSP in mala podjetja s srednje veliko tržno kapitalizacijo. EIB svojo mednarodno dogovorjeno metodologijo uporabi za opredelitev elementov projektov, ki prispevajo k podnebnim ukrepom, ali deležev stroškov. Usmerjevalni odbor po potrebi v ta namen zagotovi podrobna navodila.";

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Naložbeno obdobje, v katerem se lahko odobri jamstvo EU za podporo operacij financiranja in naložbenih operacij, ki jih ureja ta uredba, traja do:

(a) 31. decembra 2020, za operacije EIB, za katere sta EIB in upravičenec ali finančni posrednik podpisala pogodbo do 31. decembra 2022;

(b) 31. decembra 2020, za operacije EIS, za katere sta EIS in finančni posrednik podpisala pogodbo do 31. decembra 2022.“;

(c) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. EIB po potrebi in v največji možni meri sodeluje z nacionalnimi spodbujevalnimi bankami ali institucijami ter naložbenimi platformami.“;

(d) v odstavku 5 se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Naložbeni odbor si lahko pridrži pravico za odobritev novih projektov, ki jih predložijo finančni posredniki ali se predložijo v okviru odobrenih upravičenih nosilcev.“;

(7) v členu 10(2) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) posojila EIB, jamstva, posredna jamstva, instrumenti kapitalskih trgov, katera koli druga oblika instrumentov za financiranje ali izboljšanje kreditne kvalitete, vključno s podrejenim dolgom, ter udeležba v obliki lastniškega kapitala ali navideznega lastniškega kapitala, tudi v korist nacionalnih spodbujevalnih bank ali institucij, naložbenih platform ali investicijskih skladov;“;

(8) člen 11 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Znesek jamstva EU nikoli ne sme preseči 26 000 000 000 EUR, od česar se lahko del dodeli za financiranje ali jamstva s strani EIB, zagotovljena EIS v skladu z odstavkom 3. Skupna neto plačila iz splošnega proračuna Unije v okviru jamstva EU ne smejo preseči 26 000 000 000 EUR in ne smejo preseči 16 000 000 000 EUR pred 6. julijem 2018.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Če EIB zagotovi financiranje ali jamstva EIS za izvajanje operacij financiranja in naložbenih operacij EIB, jamstvo EU zagotavlja polno jamstvo za tovrstno financiranje ali jamstva do začetnega najvišjega zneska 6 500 000 000 EUR, in sicer pod pogojem, da EIB postopoma zagotovi znesek financiranja ali jamstev v višini vsaj 4 000 000 000 EUR brez kritja jamstva EU. Brez poseganja v odstavek 1 lahko usmerjevalni odbor najvišji znesek 6 500 000 000 EUR po potrebi poveča na največ 9 000 000 000 EUR, pri čemer pa EIB ni dolžna ustrezno zvišati zagotovljenih zneskov nad 4 000 000 000 EUR.“;

(c) v odstavku 6 se točki (a) in (b) nadomestita z naslednjim:

„(a) za dolžniške instrumente iz člena 10(2)(a):

(i) glavnico in vse obresti ter zneske, dolgovane EIB, ki jih ta institucija ni prejela v skladu s pogoji o finančnih operacijah do neizpolnitve obveznosti; v zvezi s podrejenim dolgom se odlog, zmanjšanje ali zahtevan izstop štejejo za neizpolnitev obveznosti;

(ii) izgube, ki izhajajo iz nihanj valut, ki niso euro, na trgih, na katerih so možnosti dolgoročnega varovanja pred tveganjem omejene;

(b) za naložbe v lastniški kapital ali navidezni lastniški kapital iz člena 10(2)(a), vložene zneske in z njimi povezane stroške financiranja ter izgube zaradi nihanj valut, ki niso euro;“;

(9) člen 12 se spremeni:

(a) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Vplačila v Jamstveni sklad iz odstavka 2 se uporabijo, da se doseže ustrezna raven (v nadaljnjem besedilu: ciljni znesek), ki odraža celotne obveznosti jamstva EU. Ciljni znesek se določi na 35 % celotnih obveznosti jamstva EU.“;

(b) odstavki 7 do 10 se nadomestijo z naslednjim:

„7. Če se stanje sredstev v Jamstvenem skladu 1. julija 2018 zaradi unovčitev jamstva EU zniža pod 50 % ciljnega zneska oziroma bi se glede na oceno tveganja Komisije lahko znižalo pod to raven v enem letu, Komisija predloži poročilo o izrednih ukrepih, ki so morda potrebni.

8. Po unovčitvi jamstva EU se vplačila v Jamstveni sklad, določena v točkah (b) in (d) odstavka 2 tega člena, ki presegajo ciljni znesek, uporabijo znotraj omejitev naložbenega obdobja iz člena 9 za obnovitev jamstva EU do njegovega polnega zneska.

9. Vplačila v Jamstveni sklad iz točke (c) odstavka 2 se uporabijo za obnovitev jamstva EU do njegovega polnega zneska.

10. Če se jamstvo EU v celoti obnovi do višine 26 000 000 000 EUR, se morebitni presežek ciljnega zneska v Jamstvenem skladu prenese v splošni proračun Unije kot notranji namenski prejemek v skladu s členom 21(4) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 za vse proračunske vrstice, katerih sredstva so bila morebiti prerazporejena v Jamstveni sklad.“;

(10) člen 14 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) v prvem pododstavku se drugi stavek nadomesti z naslednjim:

„Ta podpora vključuje zagotavljanje ciljno usmerjene podpore pri uporabi tehnične pomoči za strukturiranje projektov, uporabi inovativnih finančnih instrumentov, uporabi javno-zasebnih partnerstev ter po potrebi pri zagotavljanju informacij o ustreznih vprašanjih v zvezi s pravom Unije, pri čemer se upoštevajo posebnosti in potrebe držav članic z manj razvitimi finančnimi trgi, pa tudi razmere v različnih sektorjih.“;

(ii) v drugem pododstavku se doda naslednji stavek:

„Prav tako podpira pripravo projektov na področju podnebnih ukrepov in krožnega gospodarstva ali njihovih delov, zlasti v okviru COP21, pripravo projektov v digitalnem sektorju ter pripravo projektov iz druge alinee tretjega pododstavka člena 5(1).“;

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) krepitvijo lokalnega znanja za spodbujanje podpore EFSI po vsej Uniji in, kadar je mogoče, za aktivni prispevek k sektorski in geografski diverzifikaciji EFSI iz oddelka 8 Priloge II s podpiranjem EIB ter nacionalnih spodbujevalnih bank ali institucij pri uvedbi in razvoju operacij, zlasti v manj razvitih regijah in regijah v prehodu, po potrebi pa tudi s pomočjo pri strukturiranju povpraševanja po podpori EFSI;“;

(ii) točka (e) se nadomesti z naslednjim:

„(e) zagotavljanjem proaktivne podpore in svetovalnih storitev, po potrebi tudi z lokalno prisotnostjo, pri ustanavljanju naložbenih platform, zlasti čezmejnih in makroregionalnih naložbenih platform, v katere je vključenih več držav članic in/ali regij;“;

(iii) dodajo se naslednje točke:

„(f) izkoriščanjem možnosti za privabljanje in financiranje projektov manjšega obsega, tudi prek naložbenih platform;

(g) svetovanjem o združevanju drugih virov financiranja Unije (kot so evropski strukturni in investicijski skladi, program Obzorje 2020 in Instrument za povezovanje Evrope, vzpostavljen z Uredbo (EU) št. 1316/2013 z EFSI za reševanje praktičnih težav, povezanih z uporabo takšnih združenih virov financiranja;

(h) zagotavljanjem proaktivne podpore za promocijo in spodbujanje operacij iz točke (b) prvega odstavka člena 8.“;

(c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. EIAH si za doseganje cilja iz odstavka 1 in za lažje zagotavljanje svetovalne podpore na lokalni ravni prizadeva uporabljati strokovno znanje EIB, Komisije, nacionalnih spodbujevalnih bank ali institucij ter organov upravljanja evropskih strukturnih in investicijskih skladov.“;

(d) vstavi se naslednji odstavek:

„5a. EIB nosilcem projektov, ki zaprosijo za financiranje EIB, med drugim zlasti projektov manjšega obsega, predlaga, naj svoje projekte predložijo EIAH, da bi tako po potrebi izboljšali pripravo svojih projektov in/ali omogočili preučitev možnosti združitve projektov prek naložbenih platform. Nosilce projektov, za katere je bilo financiranje EIB zavrnjeno oziroma pri katerih kljub morebitnemu financiranju EIB obstaja vrzel v financiranju, poleg tega obvesti o možnosti uvrstitve njihovih projektov na seznam na Evropskem portalu naložbenih projektov.“;

(e) v odstavku 6 se drugi stavek nadomesti z naslednjim:

„Sodelovanje med EIAH na eni strani in nacionalno spodbujevalno banko ali institucijo, mednarodno finančno institucijo ali institucijo ali organom upravljanja, tudi tistim, ki deluje kot nacionalni svetovalec, ki ima potrebno strokovno znanje in izkušnje za namene EIAH, na drugi strani, lahko poteka v obliki pogodbenega partnerstva. EIAH si prizadeva skleniti vsaj en sporazum o sodelovanju z nacionalno spodbujevalno banko ali institucijo na državo članico. V državah članicah, v katerih nacionalnih spodbujevalnih bank ali institucij ni, lahko EIAH, po potrebi in na zahtevo zadevne države članice, zagotovi proaktivno svetovalno podporo za ustanovitev takšne banke ali institucije.“;

(f) vstavi se naslednji odstavek:

„6a. Da bi zagotovili široko geografsko pokritost s svetovalnimi storitvami po vsej Uniji in uspešno povečali lokalno znanje o EFSI, se po potrebi in ob upoštevanju obstoječih podpornih shem zagotovi lokalna prisotnost EIAH, da bi lahko omogočili konkretno, proaktivno in prilagojeno podporo na kraju samem. Vzpostavi se predvsem v državah članicah ali regijah, ki se soočajo s težavami pri razvoju projektov v okviru EFSI. EIAH prispeva k prenosu znanja na regionalno in lokalno raven za okrepitev regionalnih in lokalnih zmogljivosti ter povečanje strokovnega znanja.“;

(g) odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. Iz splošnega proračuna Unije se zagotovi letni referenčni znesek 20 000 000 EUR kot prispevek za kritje stroškov operacij EIAH do 31. decembra 2020 za storitve iz odstavka 2, če ti stroški niso kriti s preostalim zneskom od pristojbin iz odstavka 4.“;

(11) člen 16(1) se nadomesti z naslednjim:

„1. EIB, po potrebi v sodelovanju z EIS, vsakih šest mesecev Komisiji predloži poročilo o operacijah financiranja in naložbenih operacijah EIB, ki jih zajema ta uredba. Poročilo vključuje oceno skladnosti z zahtevami o uporabi jamstva EU s ključnimi kazalniki uspešnosti iz člena 4(2)(f)(iv). Poročilo vključuje tudi statistične, finančne in računovodske podatke o vsaki posamezni operaciji financiranja in naložbeni operaciji EIB ter o vseh operacijah skupaj. V to poročilo se enkrat na leto vključijo tudi informacije o naložbenih ovirah, s katerimi se EIB sooča pri izvajanju naložbenih operacij, ki jih ureja ta uredba.“;

(12) člen 17 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Predsednik usmerjevalnega odbora in izvršni direktor na zahtevo Evropskega parlamenta ali Sveta instituciji, ki to zahteva, poročata o uspešnosti EFSI – kadar to zahteva Evropski parlament, tudi z udeležbo na predstavitvi v Evropskem parlamentu. Poleg tega izvršni direktor na zahtevo Evropskega parlamenta ali Sveta instituciji, ki to zahteva, poroča o delu naložbenega odbora.“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Predsednik usmerjevalnega odbora in izvršni direktor ustno ali pisno odgovorita na vprašanja, ki jih Evropski parlament ali Svet naslovi na EFSI, in sicer v vsakem primeru v petih tednih od dneva prejema vprašanja. Poleg tega izvršni direktor ustno ali pisno odgovori Evropskemu parlamentu ali Svetu na vprašanja v zvezi z delom naložbenega odbora.“;

(13) člen 18 se spremeni:

(a) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Komisija pred predložitvijo novega predloga v okviru večletnega finančnega okvira, ki se začne 2021, in ob koncu naložbenega obdobja Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, ki vsebuje neodvisno oceno o uporabi te uredbe in ki vključuje:

(a) oceno delovanja EFSI, uporabe jamstva EU in delovanja EIAH;

(b) oceno, ali EFSI predstavlja dobro uporabo sredstev iz splošnega proračuna Unije, mobilizira zadostno raven zasebnega kapitala in privablja zasebne naložbe;

(c) oceno, ali je nadaljnje izvajanje sheme za podporo naložbam koristno z makroekonomskega vidika;

(d) ob koncu naložbenega obdobja, oceno uporabe postopka iz člena 4(2)(a)(v).“;

(b) odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. Ob ustreznem upoštevanju prvega poročila z neodvisno oceno iz odstavka 6 Komisija, če je primerno, predloži zakonodajni predlog, skupaj z ustreznim financiranjem v okviru novega večletnega finančnega okvira, ki se začne leta 2021.“;

(c) odstavek 8 se nadomesti z naslednjim:

„8. Poročila iz odstavka 6 tega člena vključujejo oceno o uporabi preglednice kazalnikov iz člena 7(14) in Priloge II, zlasti v zvezi s preučitvijo primernosti posameznih stebrov in njihovih posameznih vlogah pri zadevni oceni. Poročilu se, če je to primerno in v celoti podkrepljeno z ugotovitvami v njem, priloži predlog za revizijo delegiranega akta iz člena 7(14).“;

(14) v členu 19 se doda naslednji odstavek:

„EIB in EIS obvestita končne prejemnike, vključno z MSP, o obstoju podpore EFSI, oziroma to obveznost obveščanja preneseta na finančne posrednike, tako da te informacije, zlasti v primeru MSP, jasno navedeta v ustreznem sporazumu o zagotavljanju podpore EFSI, s čimer izboljšata ozaveščenost javnosti in povečata prepoznavnost.“;

(15) člen 20(2) se nadomesti z naslednjim:

„2. Za namene odstavka 1 tega člena ima Računsko sodišče na lastno zahtevo in v skladu s členom 287(3) PDEU popoln dostop do vseh dokumentov in informacij, ki jih potrebuje za izvedbo svoje naloge.“;

(16) člen 22(1) se nadomesti z naslednjim:

„1. EIB in EIS pri svojih operacijah financiranja in naložbenih operacijah, ki jih zajema ta uredba, spoštujeta ustrezno zakonodajo Unije ter dogovorjene mednarodne standarde in standarde Unije, torej v okviru te uredbe ne podpirata projektov, ki prispevajo k pranju denarja, financiranju terorizma, izogibanju plačilu davka, davčnim goljufijam ali davčnim utajam.

EIB in EIS prav tako ne začenjata novih ali podaljšanih operacij s subjekti, registriranimi ali ustanovljenimi v jurisdikcijah, ki so na seznamu ustrezne politike Unije o nekooperativnih jurisdikcijah ali ki so na podlagi člena 9(2) Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta (*) opredeljene kot tretje države z visokim tveganjem, ali pa dejansko ne spoštujejo davčnih standardov Unije oziroma mednarodno dogovorjenih davčnih standardov glede preglednosti in izmenjave informacij.

EIB in EIS pri sklepanju sporazumov s finančnimi posredniki preneseta zahteve iz tega člena v ustrezne sporazume in od finančnih posrednikov zahtevata, da poročajo o njihovem upoštevanju.

EIB in EIS najpozneje po sprejetju seznama Unije o nekooperativnih jurisdikcijah za davčne namene pregledata svojo politiko o nekooperativnih jurisdikcijah.

EIB in EIS nato vsako leto Evropskemu parlamentu in Svetu predložita poročilo o izvajanju svoje politike o nekooperativnih jurisdikcijah v zvezi z operacijami financiranja in naložbenimi operacijami EFSI, vključno z informacijami za posamezne države in seznamom posrednikov, s katerimi sodelujeta.

(*) Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).“;

(17) v členu 23(2) se prvi in drugi stavek prvega pododstavka nadomestita z naslednjim:

„Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 7(13) in (14) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 4. julija 2015. Komisija najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu.“;

(18) Priloga II se spremeni, kot je določeno v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2

Uredba (EU) št. 1316/2013 se spremeni:

(1) člen 5(1) se nadomesti z naslednjim:

„1. Finančna sredstva za izvajanje IPE za obdobje od 2014 do 2020 znašajo 30 192 259 000 EUR v tekočih cenah. Ta znesek se razdeli, kot sledi:

(a) prometni sektor: 24 050 582 000 EUR; od tega se 11 305 500 000 EUR prenese iz Kohezijskega sklada, da se v skladu s to uredbo porabi izključno v državah članicah, ki so upravičene do financiranja iz Kohezijskega sklada;

(b) telekomunikacijski sektor: 1 066 602 000 EUR;

(c) energetski sektor: 5 075 075 000 EUR.

Ti zneski ne posegajo v uporabo mehanizma prilagodljivosti, določenega v Uredbi Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 (*).

(*) Uredba Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 (UL L 347, 20.12.2013, str. 884).“;

(2) v členu 14 se dodata naslednja odstavka:

„5. Z odstopanjem od drugega in tretjega pododstavka člena 140(6) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 so prihodki in povračila iz finančnih instrumentov, vzpostavljenih v skladu s to uredbo, in iz finančnih instrumentov, vzpostavljenih v skladu z Uredbo (ES) št. 680/2007, ki so bili združeni s finančnimi instrumenti, vzpostavljenimi na podlagi te uredbe v skladu z odstavkom 3 tega člena, notranji namenski prejemki v smislu člena 21(4) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 za Evropski sklad za strateške naložbe, vzpostavljen z Uredbo (EU) 2015/1017 Evropskega parlamenta in Sveta (*), in sicer do najvišjega zneska 125 000 000 EUR.

6. Z odstopanjem od drugega in tretjega pododstavka člena 140(6) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 so prihodki in povračila iz Evropskega sklada 2020 za energetiko, podnebne spremembe in infrastrukturo (sklad Marguerite), vzpostavljenega v skladu z Uredbo (ES) št. 680/2007, notranji namenski prejemki v smislu člena 21(4) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 za Evropski sklad za strateške naložbe, vzpostavljen z Uredbo (EU) 2015/1017, in sicer do najvišjega zneska 25 000 000 EUR.

(*) Uredba (EU) 2015/1017 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. junija 2015 o Evropskem skladu za strateške naložbe, Evropskem svetovalnem vozlišču za naložbe in Evropskem portalu naložbenih projektov ter o spremembi uredb (EU) št. 1291/2013 in (EU) št. 1316/2013 – Evropski sklad za strateške naložbe (UL L 169, 1.7.2015, str. 1).“

Člen 3

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 13. decembra 2017

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednik*
A. TAJANI	M. MAASIKAS

PRILOGA

Priloga II k Uredbi (EU) 2015/1017 se spremeni:

(1) oddelek 2 se spremeni:

(a) v točki (b) se dodata naslednja odstavka:

„Podpora EFSI za avtoceste je omejena na zasebne in/ali javne naložbe, kar zadeva:

— promet v kohezijskih državah, v manj razvitih regijah ali pri čezmejnih prometnih projektih;

— nadgrajevanje, vzdrževanje ali izboljševanje varnosti v cestnem prometu, razvoj inteligentnih prometnih sistemov ali zagotavljanje celovitosti in standardov obstoječih avtocest v vseevropskem prometnem omrežju, zlasti varnih parkirnih mest, črpalk z alternativnimi čistimi gorivi in sistemov za električno polnjenje;

— prispevanje k dokončanju vseevropskega prometnega omrežja do leta 2030.

Podpora EFSI je izrecno na voljo tudi za vzdrževanje in nadgrajevanje obstoječe prometne infrastrukture.“;

(b) v točki (c) se drugi stavek nadomesti z naslednjim:

„V zvezi s tem se pričakuje, da bo EIB v okviru EFSI zagotovila financiranje za izpolnitev splošnega cilja javnih ali zasebnih naložb v višini najmanj 500 000 000 000 EUR, vključno z mobilizacijo sredstev preko EIS v okviru operacij EFSI, povezanih z instrumenti iz člena 10(2)(b), nacionalnih spodbujevalnih bank ali institucij, ter preko večjega dostopa do financiranja za subjekte z največ 3 000 zaposlenimi.“;

(2) v oddelku 3 se doda naslednja točka:

„(d) operacija se običajno razvrsti med posebne dejavnosti EIB ob prisotnosti ene ali več naslednjih značilnosti:

— podrejenost v razmerju do drugih posojilodajalcev, tudi nacionalnih spodbujevalnih bank ali institucij in zasebnih posojilodajalcev;

— sodelovanje pri instrumentih delitve tveganja, če je EIB zaradi svojega stališča izpostavljena visokim ravnem tveganja;

— izpostavljenost posebnim tveganjem, kot so tveganja, značilna za posamezno državo, sektor ali regijo, zlasti tveganja, prisotna v manj razvitih regijah in regijah v prehodu, in/ali tveganja, povezana z inovacijami, zlasti pri nepreizkušenih tehnologijah za povečanje rasti, trajnosti in produktivnosti;

— značilnosti vrste lastniškega kapitala, kot so plačila na podlagi uspešnosti, ali

— drugi določljivi vidiki, ki povzročajo večjo izpostavljenost tveganju v skladu s smernicami EIB za kreditno tveganje, kot je tveganje nasprotne stranke, omejeno zavarovanje in možnost povračila zgolj iz sredstev projekta;“;

(3) v oddelku 5 se doda naslednji stavek:

„Preglednica se objavi takoj, ko je operacija v okviru jamstva EU podpisana, razen poslovno občutljivih informacij.“;

(4) oddelek 6 se spremeni:

(a) točka (b) se spremeni:

(i) v prvi alinei se prvi in drugi stavek nadomestita z naslednjim:

„Pri operacijah v zvezi z dolžniškim kapitalom EIB ali EIS opravi svojo standardno oceno tveganja, ki vsebuje izračun stopnje verjetnosti neizpolnitve obveznosti in izterjave. Na podlagi teh parametrov EIB ali EIS za vsako operacijo izračuna njeno tveganje.“;

(ii) v drugi alinei se prvi stavek nadomesti z naslednjim:

„Vsaka operacija v zvezi z dolžniškim kapitalom se razvrsti v posamezno kategorijo tveganja (bonitetna ocena posojil v zvezi s transakcijo) na podlagi sistema EIB ali EIS za bonitetno oceno posojil.“;

(iii) v tretji alinei se prvi stavek nadomesti z naslednjim:

„Projekti morajo biti ekonomsko in tehnično izvedljivi, financiranje EIB pa mora biti strukturirano po načelih dobrega bančništva in skladno z načeli obvladovanja tveganja na visoki ravni, ki jih EIB ali EIS opredeli v svojih internih smernicah.“;

(iv) četrta alinea se nadomesti z naslednjim:

„Cene za produkte v zvezi z dolžniškim kapitalom se oblikujejo v skladu s členom 4(2)(a)(iv).“;

(b) točka (c) se spremeni:

(i) v prvi alinei se drugi stavek nadomesti z naslednjim:

„Odločitev, ali operacija vključuje tveganja v zvezi z lastniškim kapitalom ali ne, temelji na podlagi standardne ocene EIB ali EIS, ne glede na njeno pravno obliko ali poimenovanje.“;

(ii) v drugi alinei se prvi stavek nadomesti z naslednjim:

„Operacije EIB v zvezi z lastniškim kapitalom se izvedejo v skladu z notranjimi pravili in postopki EIB ali EIS.“;

(iii) tretja alinea se nadomesti z naslednjim:

„Cene naložb v zvezi z lastniškim kapitalom se oblikujejo v skladu s členom 4(2)(a)(iv).“;

(5) v točki (c) oddelka 7 se črta beseda „začetnega“;

(6) oddelek 8 se spremeni:

(a) v drugem stavku prvega pododstavka se črta beseda „začetnega“;

(b) v prvem stavku prvega pododstavka točke (a) se črta beseda „začetnega“;

(c) v prvem stavku točke (b) se črta beseda „začetnega“.

Izjava Komisije glede povečanja v višini 225 milijonov EUR v okviru Instrumenta za povezovanje Evrope

Zaradi političnega dogovora med Evropskim parlamentom in Svetom o financiranju sklada EFSI 2.0 se bo iz finančnih instrumentov Instrumenta za povezovanje Evrope prerazporedil znesek v višini 275 milijonov EUR, kar v primerjavi s predlogom Komisije pomeni zmanjšanje za 225 milijonov EUR.

Komisija potrjuje, da se bo finančno načrtovanje ustrezno spremenilo tako, da bo odražalo ustrezno povečanje v višini 225 milijonov EUR v okviru Instrumenta za povezovanje Evrope.

Komisija bo v okviru letnega proračunskega postopka za obdobje 2019–2020 predstavila ustrezne predloge, da bo zagotovila idealno razporeditev tega zneska znotraj Instrumenta za povezovanje Evrope.

DIREKTIVE

DIREKTIVA (EU) 2017/2397 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 12. decembra 2017

o priznavanju poklicnih kvalifikacij na področju plovbe po celinskih plovnih poteh ter razveljavitvi direktiv Sveta 91/672/EGS in 96/50/ES

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 91(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([1]),

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ([2]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktivi Sveta 91/672/EGS ([3]) in 96/50/ES ([4]) sta prvi korak k harmonizaciji in priznavanju poklicnih kvalifikacij za člane posadke v plovbi po celinskih plovnih poteh.

(2) Zahteve za člane posadke, ki plujejo po reki Ren, ne spadajo v področje uporabe direktiv 91/672/EGS in 96/50/ES in jih določi Centralna komisija za plovbo po Renu (CCNR) v skladu s Pravilnikom o osebju, ki pluje po Renu.

(3) Za poklice na področju plovbe po celinskih plovnih poteh, razen za voditelje čolnov, se uporablja Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES ([5]). Vendar pa vzajemno priznavanje diplom in spričeval v skladu z Direktivo 2005/36/ES ni v celoti prilagojeno rednim in pogostim čezmejnim dejavnostim v poklicih s področja plovbe po celinskih plovnih poteh, ki se opravljajo predvsem na celinskih plovnih poteh, povezanih s celinskimi plovnimi potmi druge države članice.

(4) V ocenjevalni študiji, ki jo je leta 2014 izvedla Komisija, je bilo izpostavljeno, da omejitev področja uporabe direktiv 91/672/EGS in 96/50/ES na voditelje čolnov ter nezagotovljenost samodejnega priznavanja potrdil o usposobljenosti za voditelje čolnov, izdanih v skladu z navedenima direktivama, na reki Ren ovirata mobilnost članov posadke pri plovbi po celinskih plovnih poteh.

(5) Za lažjo mobilnost, zagotavljanje varnosti plovbe ter zaščito človeških življenj in okolja je bistveno, da imajo člani posadke krova, zlasti pa osebe, pristojne za ukrepanje v izrednih razmerah na krovu potniških plovil, in osebe, vključene v oskrbovanje plovil, ki za gorivo uporabljajo utekočinjeni zemeljski plin, potrdila, ki dokazujejo njihove kvalifikacije. Za učinkovito izvrševanje bi morali imeti med opravljanjem svojega poklica to potrdilo pri sebi. Navedeni preudarki veljajo tudi za mlade, katerih varnost in zdravje pri delu je zaščitena v skladu z Direktivo Sveta 94/33/ES ([6]).

([1]) UL C 389, 21.10.2016, str. 93.
([2]) Stališče Evropskega parlamenta z dne 14. novembra 2017 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 4. decembra 2017.
([3]) Direktiva Sveta 91/672/EGS z dne 16. decembra 1991 o vzajemnem priznavanju nacionalnih spričeval o usposobljenosti za voditelja čolna za prevoz blaga in potnikov po celinskih plovnih poteh (UL L 373, 31.12.1991, str. 29).
([4]) Direktiva Sveta 96/50/ES z dne 23. julija 1996 o uskladitvi pogojev za pridobitev nacionalnih potrdil o usposobljenosti za voditelja čolnov za prevoz blaga in potnikov po notranjih vodnih poteh v Skupnosti (UL L 235, 17.9.1996, str. 31).
([5]) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij (UL L 255, 30.9.2005, str. 22).
([6]) Direktiva Sveta 94/33/ES z dne 22. junija 1994 o varstvu mladih ljudi pri delu (UL L 216, 20.8.1994, str. 12).

(6) Plovba v športne namene ali v prostem času, upravljanje trajektov, ki se ne premikajo samostojno, ter plovba s strani oboroženih sil ali intervencijskih služb so dejavnosti, za katere niso potrebne kvalifikacije, podobne tistim kvalifikacijam, ki se zahtevajo za poklicno plovbo za prevoz blaga in ljudi. Zato ta direktiva ne bi smela zajemati oseb, ki opravljajo navedene dejavnosti.

(7) Voditelji čolnov, ki plujejo v okoliščinah, ki pomenijo posebno varnostno tveganje, bi morali imeti posebna dovoljenja, zlasti za plovbo v velikih konvojih, plovbo s plovnimi objekti, ki kot gorivo uporabljajo utekočinjeni zemeljski plin, plovbo v pogojih zmanjšane vidljivosti, plovbo po celinskih plovnih poteh pomorskega značaja ali plovbo po plovnih poteh, ki pomenijo posebna tveganja za plovbo. Za pridobitev takih dovoljenj bi se moralo od voditeljev čolnov zahtevati, da dokažejo posebne dodatne kompetence.

(8) Države članice bi morale za zagotovitev varnosti plovbe določiti celinske plovne poti pomorskega značaja v skladu s harmoniziranimi merili. Zahteve glede kompetenc za plovbo po teh plovnih poteh bi morale biti opredeljene na ravni Unije. Brez nepotrebnega omejevanja mobilnosti voditeljev čolnov bi morale imeti države članice, kadar je to potrebno za zagotavljanje varnosti plovbe in po potrebi v sodelovanju s pristojno evropsko rečno komisijo tudi možnost, da določijo plovne poti, ki pomenijo posebna tveganja za plovbo, v skladu s harmoniziranimi merili in postopki na podlagi te direktive. V takih primerih bi morale biti s tem povezane zahteve glede kompetenc določene na nacionalni ravni.

(9) Da bi prispevali k mobilnosti oseb, vključenih v upravljanje plovnih objektov v Uniji, in ob upoštevanju, da bi morali vsa potrdila o usposobljenosti, pomorske knjižice in ladijski dnevniki, izdani v skladu s to direktivo, izpolnjevati zahtevane minimalne standarde v skladu s harmoniziranimi merili, bi države članice morale priznavati poklicne kvalifikacije, potrjene v skladu s to direktivo. Posledično bi morale imeti osebe s takimi kvalifikacijami možnost opravljati svoj poklic na vseh celinskih plovnih poteh Unije.

(10) Glede na to, da na določenih nacionalnih celinskih plovnih poteh ni čezmejnih dejavnosti in z namenom znižanja stroškov, bi države članice morale imeti možnost določiti, da na nacionalnih celinskih plovnih poteh, ki niso povezane s celinsko plovno potjo druge države članice, potrdila Unije o usposobljenosti niso obvezna. Vendar pa bi potrdila Unije morala dopuščati dostop do dejavnosti plovbe na teh nepovezanih plovnih poteh.

(11) Direktiva 2005/36/ES se še naprej uporablja za člane posadke krova, ki so izvzeti iz obveznosti, da morajo imeti potrdilo Unije o usposobljenosti, izdano v skladu s to direktivo, prav tako se še naprej uporablja za kvalifikacije za plovbo po celinskih plovnih poteh, ki niso zajete v tej direktivi.

(12) Kadar države članice odobrijo izjeme od obveznosti, da se ima pri sebi potrdilo Unije o usposobljenosti, bi morale za osebe, ki plujejo po njihovih celinskih plovnih poteh, ki niso povezane s plovnim omrežjem druge države članice, v kateri se uporablja izjema, priznavati potrdila Unije o usposobljenosti. Te države članice bi morale zagotoviti tudi, da se v pomorskih knjižicah oseb, ki imajo potrdilo Unije o usposobljenosti, potrdijo podatki v zvezi s časom plovbe in opravljenimi potmi na teh celinskih plovnih poteh, če tako zahteva član posadke. Poleg tega bi morale te države članice sprejeti in izvrševati ustrezne ukrepe in kazni za preprečevanje goljufij in drugih nezakonitih praks v zvezi s potrdili Unije o usposobljenosti in pomorskimi knjižicami na teh nepovezanih celinskih plovnih poteh.

(13) Države članice, ki uporabljajo izjeme od obveznosti posedovanja potrdila Unije o usposobljenosti, bi morale imeti možnost, da začasno prekličejo potrdila Unije o usposobljenosti za osebe, ki plujejo po njihovih nacionalnih celinskih plovnih poteh, ki niso povezane s plovnim omrežjem druge države članice, v kateri se uporablja izjema.

(14) Državi članici, katere nobena od celinskih plovnih poti ni povezana s plovnim omrežjem druge države članice in ki sklene, da ne bo izdajala potrdil Unije o usposobljenosti v skladu s to direktivo, bi bilo v nesorazmerno in nepotrebno breme, če bi morala v svojo zakonodajo prenesti vse določbe te direktive in jih izvajati. Zato bi morala biti taka država članica oproščena obveznosti, da v svojo zakonodajo prenese določbe glede potrjevanja kvalifikacij in jih izvaja, če sklene, da ne bo izdajala potrdil Unije o usposobljenosti. Kljub temu bi morala biti taka država članica obvezana na svojem ozemlju priznavati potrdilo Unije o usposobljenosti, da bi se spodbujala mobilnost delavcev v Uniji, zmanjšalo upravno breme, povezano z mobilnostjo delovne sile, in povečala privlačnost poklica.

(15) V več državah članicah je plovba po celinskih plovnih poteh neredna dejavnost, ki služi le lokalnim ali sezonskim interesom na plovnih poteh, ki niso povezane z drugimi državami članicami. Čeprav bi bilo treba načelo priznavanja poklicnih potrdil na podlagi te direktive upoštevati tudi v teh državah članicah, bi moralo biti upravno breme sorazmerno. Uvedba orodij, kot so podatkovne zbirke in registri, bi povzročila znatno upravno breme, ne bi pa prinesla prave koristi, saj se lahko pretok informacij med državami članicami doseže tudi z drugačnimi vrstami sodelovanja. Zato je utemeljeno, da se zadevnim državam članicam dopusti prenesti le minimalne določbe, potrebne za priznanje poklicnih potrdil, izdanih v skladu s to direktivo.

(16) V nekaterih državah članicah plovba po celinskih plovnih poteh tehnično ni mogoča. Če bi od teh držav članic zahtevali prenos te direktive, bi jim to povzročilo nesorazmerno upravno breme.

(17) Pomembno je, da je sektor plovbe po celinskih plovnih poteh zmožen ponuditi programe, usmerjene tako v ohranjanje zaposlenih, starejših od 50 let, kot v izboljšanje znanja in spretnosti ter zaposljivosti mladih.

(18) Komisija bi morala zagotoviti enake konkurenčne pogoje za vse člane posadke, ki svoj poklic izključno in redno opravljajo v Uniji, ter bi morala preprečiti kakršno koli zniževanje plač ter kakršno koli diskriminacijo na podlagi narodnosti, kraja prebivališča ali zastave plovila.

(19) Ob upoštevanju sodelovanja med Unijo in CCNR, ki je bilo vzpostavljeno leta 2003 in je privedlo do ustanovitve Evropskega odbora za pripravo standardov za plovbo po celinskih plovnih poteh (v nadaljnjem besedilu: odbor CESNI) pod okriljem CCNR, ter za poenostavitev pravnih okvirov, ki urejajo poklicne kvalifikacije v Evropi, bi morali biti potrdila o usposobljenosti, pomorske knjižice in ladijski dnevniki, izdani v skladu s Pravilnikom o osebju, ki pluje po Renu, ki določa zahteve, ki so enake zahtevam iz te direktive, veljavni na vseh celinskih plovnih poteh Unije. Taka potrdila o usposobljenosti, pomorske knjižice in ladijski dnevniki, ki jih izdajo tretje države, bi se morali v Uniji priznavati pod pogojem vzajemnosti.

(20) Kadar delodajalci v Uniji zaposlujejo člane posadke krova, ki imajo potrdila o usposobljenosti, pomorske knjižice in ladijske dnevnike, ki so bili izdani v tretjih državah in so jih priznali pristojni organi v Uniji, je pomembno, da uporabljajo socialno in delovno pravo države članice, kjer se izvaja dejavnost.

(21) Za nadaljnje odpravljanje ovir za mobilnost delavcev in nadaljnjo poenostavitev pravnih okvirov, ki urejajo poklicne kvalifikacije v Evropi, se lahko na vseh plovnih poteh v Uniji priznajo tudi vsa potrdila o usposobljenosti, pomorske knjižice ali ladijski dnevniki, ki jih je izdala tretja država na podlagi zahtev, ki so enake zahtevam, določenim v tej direktivi, ob upoštevanju ocene Komisije in pod pogojem, da je zadevna tretja država priznala dokumente, izdane v skladu s to direktivo.

(22) Države članice bi morale izdajati potrdila o usposobljenosti samo tistim osebam, ki izpolnjujejo zahteve glede minimalne ravni kompetenc, minimalne starosti, zdravstvene zmožnosti in časa plovbe, potrebne za pridobitev določene kvalifikacije.

(23) Pomembno je, da Komisija in države članice mlade spodbujajo k prizadevanju za pridobitev poklicnih kvalifikacij na področju plovbe po celinskih plovnih poteh ter da Komisija in države članice določijo posebne ukrepe v podporo tonamenskim dejavnostim socialnih partnerjev.

(24) Za zaščito vzajemnega priznavanja kvalifikacij bi morala potrdila o usposobljenosti temeljiti na kompetencah, potrebnih za upravljanje plovnih objektov. Države članice bi morale zagotoviti, da imajo osebe, ki prejmejo potrdilo o usposobljenosti, ustrezno minimalno raven kompetenc, preverjeno z ustreznim ocenjevanjem. Taka ocenjevanja bi lahko potekala v obliki upravnega izpitnega preverjanja ali v okviru odobrenih programov usposabljanja, ki se izvajajo v skladu s skupnimi standardi, da se zagotovi primerljiva minimalna raven kompetenc v vseh državah članicah za različne kvalifikacije.

(25) Med plovbo po celinskih plovnih poteh Unije bi morali biti voditelji čolnov sposobni uporabiti znanje o pravilih, ki urejajo promet po celinskih plovnih poteh, kot so Evropski kodeks za plovbo po celinskih plovnih poteh (CEVNI) ali drugi ustrezni prometni predpisi, ter o pravilih, ki se uporabljajo za člane posadke plovnih objektov, vključno s pravili o počitku, kot so določena z zakonodajo Unije ali nacionalno zakonodajo ali s posebnimi predpisi, dogovorjenimi na regionalni ravni, kot je Pravilnik o osebju, ki pluje po Renu.

(26) Voditelji čolnov so pri opravljanju poklica odgovorni za varnost, zato se za plovbo s pomočjo radarja in oskrbovanje z gorivom plovnih objektov, ki za gorivo uporabljajo utekočinjeni zemeljski plin, ali plovbo s takimi plovnimi objekti zahteva preverjanje s praktičnimi izpiti, ali je dejansko dosežena zahtevana raven kompetenc. Taki praktični izpiti bi se lahko izvajali z uporabo odobrenih simulatorjev, s čimer bi dodatno olajšali ocenjevanje kompetenc.

(27) Za varnost plovbe po celinskih plovnih poteh je ključno znanje o uporabi radijske opreme na plovnem objektu. Pomembno je, da države članice spodbujajo vse člane posadke krova, ki bi jim lahko bilo treba upravljati plovni objekt, da opravijo usposabljanje in pridobijo potrdilo o uporabi takšne opreme. Za voditelje čolnov in krmarje bi morala biti takšno usposabljanje in potrdilo obvezna.

(28) Odobritev programov usposabljanja je potrebna za preverjanje, ali programi izpolnjujejo minimalne skupne zahteve glede vsebine in organizacije. Prek skladnosti s takšnimi zahtevami se lahko odpravijo nepotrebne ovire za začetek opravljanja poklica, tako da osebam, ki so že pridobile potrebna znanja in spretnosti med poklicnim usposabljanjem, ni treba opravljati nepotrebnega dodatnega izpitnega preverjanja. Odobreni programi usposabljanja bi lahko tudi olajšali začetek opravljanja poklica na področju celinske plovbe delavcem s predhodnimi izkušnjami iz drugih sektorjev, saj bi lahko izkoristili namenske programe usposabljanja, pri katerih se upoštevajo njihove že pridobljene kompetence.

(29) Za dodatno olajšanje mobilnosti voditeljev čolnov bi moralo biti državam članicam dovoljeno, da s privolitvijo države članice, v kateri se nahaja odsek celinske vodne poti s posebnimi tveganji, ocenijo kompetence, potrebne za plovbo po tem določenem odseku celinske vodne poti.

(30) Čas plovbe bi bilo treba preverjati s potrjenimi vnosi v pomorskih knjižicah. Da bi bilo takšno preverjanje mogoče, bi morale države članice izdajati pomorske knjižice in ladijske dnevnike ter zagotoviti, da bodo iz slednjih razvidne poti plovnih objektov. Zdravstveno zmožnost kandidata bi moral potrditi odobren zdravnik.

(31) Kadar so zaradi natovarjanja in raztovarjanja potrebne aktivne dejavnosti plovbe, kot so izkopavanje ali manevriranje med točkami natovarjanja ali raztovarjanja, bi morale države članice čas, potreben za takšne dejavnosti, upoštevati kot čas plovbe in ga ustrezno zabeležiti.

(32) Kadar koli ukrepi, določeni v tej direktivi, vključujejo obdelavo osebnih podatkov, bi se morala izvajati v skladu s pravom Unije o varstvu osebnih podatkov, zlasti z uredbama (ES) št. 45/2001 ([1]) in (EU) 2016/679 ([2]) Evropskega parlamenta in Sveta.

(33) Da bi države članice prispevale k učinkovitemu upravljanju v zvezi s potrdili o usposobljenosti, bi morale določiti pristojne organe za izvajanje te direktive ter uvesti registre za beleženje podatkov o potrdilih o usposobljenosti, pomorskih knjižicah in ladijskih dnevnikih. Zaradi lažje izmenjave informacij med državami članicami in s Komisijo za izvajanje, izvrševanje in oceno te direktive ter v statistične namene, ohranjanje varnosti in enostavno plovbo bi morale države članice take informacije, vključno s podatki o potrdilih o usposobljenosti, pomorskih knjižicah in ladijskih dnevnikih, sporočati z vključitvijo v podatkovno zbirko Komisije. Komisija bi morala pri vodenju te podatkovne zbirke spoštovati načela varovanja osebnih podatkov.

(34) Organi, tudi tisti v tretjih državah, ki izdajajo potrdila o usposobljenosti, pomorske knjižice in ladijske dnevnike v skladu s pravili, ki so enaka pravilom iz te direktive, obdelujejo osebne podatke. Organi, vključeni v izvajanje in izvrševanje te direktive, in po potrebi mednarodne organizacije, ki so določile taka enaka pravila, bi morali imeti dostop do podatkovne zbirke Komisije za namene ocene te direktive, v statistične namene, za ohranjanje varnosti, zagotavljanje mirne plovbe in lažjo izmenjavo informacij med temi organi. Vendar bi se morala za dostop zahtevati ustrezna raven varstva podatkov, zlasti kar zadeva osebne podatke, za tretje države in mednarodne organizacije pa bi moralo veljati tudi načelo vzajemnosti.

([1]) Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

([2]) Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

(35) Da bi dodatno posodobili sektor plovbe po celinskih plovnih poteh in zmanjšali upravno breme, hkrati pa otežili nedovoljene posege v dokumente, bi morala Komisija ob upoštevanju načela boljšega pravnega urejanja razmisliti o preučitvi možnosti nadomestitve tiskane različice potrdila Unije o usposobljenosti, pomorske knjižice in ladijskega dnevnika z elektronskimi orodji, kot so elektronske poklicne izkaznice in elektronske enote za plovila.

(36) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te direktive bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, da po potrebi nasprotuje, da država članica sprejme nameravane zahteve glede kompetenc v zvezi s posebnimi tveganji na nekaterih odsekih celinskih plovnih poti. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

(37) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te direktive bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi s sprejetjem vzorcev za izdajo potrdil Unije o usposobljenosti, potrdil o praktičnih izpitih, pomorskih knjižic in ladijskih dnevnikov ter bi morala sprejeti sklepe o priznavanju v skladu s členom 10. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011.

(38) Za zagotovitev minimalnih harmoniziranih standardov za potrjevanje kvalifikacij in olajšanje izmenjave informacij med državami članicami ter olajšanje izvajanja, spremljanja in ocene te direktive s strani Komisije bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi z določanjem standardov za kompetence, standardov zdravstvene zmožnosti, standardov za praktične izpite, standardov za odobritev simulatorjev ter standardov, ki določajo značilnosti in pogoje uporabe podatkovne zbirke, ki jo vzdržuje Komisija, za shranjevanje kopije ključnih podatkov, povezanih s potrdili Unije o usposobljenosti, pomorskimi knjižicami, ladijskimi dnevniki in priznanimi dokumenti. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ([2]). Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

(39) S prehodnimi ukrepi bi bilo treba odpraviti ne samo težavo v zvezi s potrdili, izdanimi za voditelje čolnov v skladu z Direktivo 96/50/ES, Pravilnikom o osebju, ki pluje po Renu, ali določeno nacionalno zakonodajo, temveč tudi težavo v zvezi s takimi potrdili, izdanimi za druge kategorije članov posadke krova, ki spadajo na področje uporabe te direktive. S temi ukrepi bi bilo treba kar najbolje zaščititi predhodno priznane pravice in določiti razumen rok, v katerem bi usposobljeni člani posadke lahko zaprosili za potrdilo Unije o usposobljenosti. Zato bi morali ti ukrepi predvideti ustrezno obdobje, v katerem bi se ta potrdila lahko uporabljala na celinskih plovnih poteh Unije, za katere so bila veljavna pred koncem obdobja za prenos. Ti ukrepi bi prav tako morali zagotoviti sistem prehoda na nova pravila za vsa ta potrdila, zlasti kar zadeva poti lokalnega pomena.

(40) Harmonizacijo zakonodaje na področju poklicnih kvalifikacij v plovbi po celinskih plovnih poteh v Evropi olajšujeta tesno sodelovanje med Unijo in CCNR ter razvoj standardov odbora CESNI. Odbor CESNI, ki je odprt za strokovnjake iz vseh držav članic, oblikuje standarde na področju plovbe po celinskih plovnih poteh, vključno s standardi za poklicne kvalifikacije. Evropske rečne komisije, ustrezne mednarodne organizacije, socialni partnerji in poklicna združenja bi morali biti v celoti vključeni v oblikovanje in določanje standardov odbora CESNI. Kadar so pogoji iz te direktive izpolnjeni, bi se morala Komisija pri sprejemanju izvedbenih in delegiranih aktov v skladu s to direktivo sklicevati na standarde odbora CESNI.

([1]) Uredba (EU) št 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

([2]) UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

(41) Ker cilja te direktive, in sicer vzpostavitve skupnega okvira za priznavanje minimalnih poklicnih kvalifikacij na področju plovbe po celinskih plovnih poteh, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

(42) Da bi uravnotežili zastopanost spolov v sektorju plovbe po celinskih plovnih poteh, je treba spodbujati dostop žensk do zadevnih kvalifikacij in poklicev.

(43) V skladu s sodno prakso Sodišča Evropske unije morajo biti informacije, ki so jih države članice v okviru prenosa direktive dolžne zagotoviti Komisiji, jasne in natančne. To velja tudi za to direktivo, ki glede prenosa izrecno določa ciljno usmerjen pristop.

(44) Direktivi 91/672/EGS in 96/50/ES bi bilo zato treba razveljaviti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE 1

PREDMET UREJANJA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja

V tej direktivi so določeni pogoji in postopki za potrjevanje kvalifikacij oseb, vključenih v upravljanje plovnih objektov, ki plujejo po celinskih plovnih poteh Unije, ter za priznavanje takih kvalifikacij v državah članicah.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za člane posadke krova, strokovnjake za utekočinjeni zemeljski plin in strokovnjake za potniško plovbo na naslednjih vrstah plovnih objektov na kateri koli celinski plovni poti Unije:

(a) plovilih dolžine 20 metrov ali več;

(b) plovilih, katerih zmnožek dolžine, širine in ugreza je enak prostornini 100 kubičnih metrov ali več;

(c) vlačilcih in potisnih plovilih, namenjenih za:

(i) vleko ali potiskanje plovil iz točk (a) in (b);

(ii) vleko ali potiskanje plavajoče opreme;

(iii) vzdolžno premikanje plovil iz točk (a) in (b) ali plavajoče opreme;

(d) potniških plovilih;

(e) plovilih, za katere je v skladu z Direktivo 2008/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]) potrebno potrdilo o ustreznosti;

(f) plavajoči opremi.

2. Ta direktiva se ne uporablja za:

(a) osebe, ki plujejo v športne namene ali v prostem času;

(b) osebe, vključene v upravljanje trajektov, ki se ne premikajo samostojno;

(c) osebe, vključene v upravljanje plovnih objektov, ki jih uporabljajo oborožene sile, sile za vzdrževanje javnega reda, službe civilne zaščite, službe za upravljanje plovnih poti, gasilske službe in druge intervencijske službe.

([1]) Direktiva 2008/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o notranjem prevozu nevarnega blaga (UL L 260, 30.9.2008, str. 13).

3. Brez poseganja v člen 39(3) se ta direktiva prav tako ne uporablja za osebe, ki plujejo v državah članicah, katerih celinske plovne poti niso povezane s plovnim omrežjem druge države članice, in ki izvajajo izključno:

(a) omejene plovbe lokalnega pomena, pri katerih razdalja od kraja odhoda nikoli ne presega desetih kilometrov, ali

(b) sezonske plovbe.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) „celinska plovna pot“ pomeni plovno pot, razen morja, odprto za plovbo s plovnimi objekti iz člena 2;

(2) „plovni objekt“ pomeni plovilo ali del plavajoče opreme;

(3) „plovilo“ pomeni plovilo za plovbo po celinskih plovnih poteh ali morsko ladjo;

(4) „vlačilec“ pomeni plovilo, zgrajeno posebej za opravljanje vleke;

(5) „potiskač“ pomeni plovilo, zgrajeno posebej za poganjanje konvoja v potisni navezi;

(6) „potniško plovilo“ pomeni plovilo, zgrajeno in opremljeno za prevoz več kot 12 potnikov;

(7) „potrdilo Unije o usposobljenosti“ pomeni potrdilo, ki ga izda pristojni organ in s katerim se potrjuje, da oseba izpolnjuje zahteve iz te direktive;

(8) „Konvencija STCW“ pomeni „Konvencijo STCW“, kakor je opredeljena v členu 1(21) Direktive 2008/106/ES Evropskega parlamenta in Sveta [1];

(9) „člani posadke krova“ pomeni osebe, vključene v splošno upravljanje plovnega objekta, ki pluje po celinskih plovnih poteh Unije, in ki opravljajo različne naloge, kot so naloge v zvezi s plovbo, nadziranjem upravljanja plovnega objekta, ravnanjem s tovorom, razporejanjem tovora, prevozom potnikov, ladijskim strojništvom, vzdrževanjem in popravili, komunikacijo, zdravjem in varnostjo ter varstvom okolja, razen oseb, ki so zadolžene le za delovanje motorjev, žerjavov ali električne in elektronske opreme;

(10) „potrdilo za radijskega operaterja“ pomeni nacionalno potrdilo, ki ga v skladu s Pravilnikom o radiokomunikacijah, priloženem Mednarodni konvenciji o telekomunikacijah, izda država članica in dovoljuje upravljanje radiokomunikacijske postaje na plovnem objektu za plovbo po celinskih plovnih poteh;

(11) „strokovnjak za potniško plovbo“ pomeni osebo, ki dela na plovilu in je usposobljena za sprejemanje ukrepov v izrednih razmerah na krovu potniških plovil;

(12) „strokovnjak za utekočinjeni zemeljski plin“ pomeni osebo, ki je usposobljena za sodelovanje v postopku oskrbe plovnega objekta, ki kot gorivo uporablja utekočinjeni zemeljski plin, z gorivom ali za voditelja čolna, ki upravlja takšen plovni objekt;

(13) „voditelj čolna“ pomeni člana posadke krova, ki je usposobljen za upravljanje plovnega objekta po celinskih plovnih poteh držav članic in za to, da ima splošno odgovornost na krovu, vključno za posadko, potnike in tovor;

(14) „posebno tveganje“ pomeni varnostno tveganje zaradi določenih plovnih razmer, zaradi katerih morajo imeti voditelji čolnov kompetence, ki presegajo tisto, kar se pričakuje v skladu s splošnimi standardi za kompetence za njihovo vodstveno raven;

(15) „kompetenca“ pomeni dokazano sposobnost za uporabo znanja in spretnosti, ki jih zahtevajo uveljavljeni standardi za ustrezno opravljanje nalog, potrebnih za upravljanje plovnih objektov za plovbo po celinskih plovnih poteh;

(16) „vodstvena raven“ pomeni raven odgovornosti, povezano z opravljanjem dela voditelja čolna in zagotavljanjem, da drugi člani posadke krova pri upravljanju plovnega objekta ustrezno opravljajo vse naloge;

[1] Direktiva 2008/106/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o minimalni ravni izobraževanja pomorščakov (UL L 323, 3.12.2008, str. 33).

(17) „operativna raven“ pomeni raven odgovornosti, povezano z opravljanjem dela čolnarja, kvalificiranega čolnarja ali krmarja ter ohranjanjem nadzora nad opravljanjem vseh nalog na njegovem določenem področju pristojnosti v skladu z ustreznimi postopki in po navodilih osebe na vodstveni ravni;

(18) „veliki konvoj“ pomeni konvoj v potisni navezi, katerega zmnožek skupne dolžine in skupne širine potiskanega plovnega objekta je enak površini 7 000 kvadratnih metrov ali več;

(19) „pomorska knjižica“ pomeni osebni register, v katerem so zabeležene podrobnosti o delovni zgodovini člana posadke, zlasti čas plovbe in opravljene poti;

(20) „ladijski dnevnik“ pomeni uradno evidenco o opravljenih poteh plovnega objekta in njegove posadke;

(21) „aktivna pomorska knjižica“ ali „aktivni ladijski dnevnik“ pomeni pomorsko knjižico ali ladijski dnevnik, v katerem se lahko beležijo podatki;

(22) „čas plovbe“ pomeni čas, merjen v dnevih, ki ga člani posadke krova preživijo na krovu med potjo na plovnem objektu po celinskih plovnih poteh, vključno z natovarjanjem in raztovarjanjem, ki zahtevata aktivne dejavnosti plovbe, ki ga potrdi pristojni organ;

(23) „plavajoča oprema“ pomeni plavajočo napravo, ki nosi delovno orodje, kot so žerjavi, oprema za izkopavanje, ovni ali dvigala;

(24) „dolžina“ pomeni največjo dolžino trupa v metrih, brez smernega krmila in poševnika;

(25) „širina“ pomeni največjo širino trupa v metrih, merjeno do zunanjega roba zunanje oplate (brez koles, ograj in podobnega);

(26) „ugrez“ pomeni navpično razdaljo v metrih med najnižjo točko trupa brez upoštevanja kobilice ali drugih nepremičnih pritrditev in črto največjega ugreza;

(27) „sezonska plovba“ pomeni plovno dejavnost, ki se izvaja največ šest mesecev vsako leto.

POGLAVJE 2

POTRDILA UNIJE O USPOSOBLJENOSTI

Člen 4

Obveznost, v skladu s katero je treba pri sebi imeti potrdilo Unije o usposobljenosti za člana posadke krova

1. Države članice zagotovijo, da imajo člani posadke krova, ki plujejo po celinskih plovnih poteh Unije, pri sebi potrdilo Unije o usposobljenosti za člana posadke krova, izdano v skladu s členom 11, ali potrdilo, priznano v skladu s členom 10(2) ali (3).

2. Za člane posadke krova, razen voditeljev čolnov, sta potrdilo Unije o usposobljenosti in pomorska knjižica iz člena 22 združena v en dokument.

3. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena so potrdila oseb, vključenih v upravljanje plovnega objekta, razen voditeljev čolnov, izdana ali priznana v skladu z Direktivo 2008/106/ES in posledično v skladu s Konvencijo STCW, veljavna na morskih ladjah, ki plujejo po celinskih plovnih poteh.

Člen 5

Obveznost, v skladu s katero je treba za posebne dejavnosti pri sebi imeti potrdilo Unije o usposobljenosti

1. Države članice zagotovijo, da imajo strokovnjaki za potniško plovbo in strokovnjaki za utekočinjeni zemeljski plin pri sebi potrdilo Unije o usposobljenosti, izdano v skladu s členom 11, ali potrdilo, priznano v skladu s členom 10(2) ali (3).

2. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena so potrdila oseb, vključenih v upravljanje plovnega objekta, izdana ali priznana v skladu z Direktivo 2008/106/ES in posledično v skladu s Konvencijo STCW, veljavna na morskih ladjah, ki plujejo po celinskih plovnih poteh.

Člen 6

Obveznost, v skladu s katero morajo voditelji čolnov imeti posebna dovoljenja

Države članice zagotovijo, da imajo voditelji čolnov posebna dovoljenja, izdana v skladu s členom 12, ko:

(a) plujejo po plovnih poteh, ki so bile klasificirane kot celinske plovne poti pomorskega značaja v skladu s členom 8;

(b) plujejo po plovnih poteh, ki so bile določene kot odseki celinskih plovnih poti s posebnimi tveganji v skladu s členom 9;

(c) plujejo s pomočjo radarja;

(d) plujejo s plovnimi objekti, ki kot gorivo uporabljajo utekočinjeni zemeljski plin;

(e) plujejo v velikih konvojih.

Člen 7

Izjeme v zvezi z nacionalnimi celinskimi plovnimi potmi, ki niso povezane s plovnim omrežjem druge države članice

1. Država članica lahko osebe iz člena 4(1), člena 5(1) in člena 6, ki delujejo izključno na nacionalnih celinskih plovnih poteh, ki niso povezane s plovnim omrežjem druge države članice, vključno s tistimi, ki so klasificirane kot celinske plovne poti pomorskega značaja, izvzame iz obveznosti iz člena 4(1) in (2), člena 5(1), člena 6, prvega pododstavka člena 22(1) ter člena 22(3) in (6).

2. Država članica, ki odobri izjeme v skladu z odstavkom 1, lahko osebam iz odstavka 1 izda potrdila o usposobljenosti pod pogoji, ki se razlikujejo od splošnih pogojev iz te direktive, če takšna potrdila zagotavljajo ustrezno stopnjo varnosti. Priznavanje teh potrdil v drugih državah članicah ureja Direktiva 2005/36/ES ali, odvisno od primera, Direktiva 2005/45/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

3. Države članice obvestijo Komisijo o izjemah, odobrenih v skladu z odstavkom 1. Komisija objavi informacije o teh odobrenih izjemah.

Člen 8

Klasifikacija celinskih plovnih poti pomorskega značaja

1. Države članice klasificirajo odsek celinske plovne poti na svojem ozemlju kot celinsko plovno pot pomorskega značaja, kadar je izpolnjeno eno od naslednjih meril:

(a) uporablja se Konvencija o mednarodnih pravilih o izogibanju trčenj na morju;

(b) boje in oznake so v skladu s pomorskim sistemom;

(c) na tej celinski plovni poti je potrebna zemeljska navigacija ali

(d) za navigacijo na tej celinski plovni poti je potrebna pomorska oprema, za katere upravljanje je potrebno posebno znanje.

2. Države članice Komisijo uradno obvestijo o klasifikaciji vsakega določenega odseka celinskih plovnih poti na svojem ozemlju kot celinsko plovno pot pomorskega značaja. Uradnemu obvestilu Komisiji je priložena utemeljitev na podlagi meril iz odstavka 1. Komisija seznam priglašenih celinskih plovnih poti pomorskega značaja brez nepotrebnega odlašanja objavi.

Člen 9

Odseki celinskih plovnih poti s posebnimi tveganji

1. Kadar je to potrebno za zagotavljanje varnosti plovbe, lahko države članice v skladu s postopkom iz odstavkov 2 do 4 določijo odseke celinskih plovnih poti s posebnimi tveganji, ki potekajo po njihovem ozemlju, kadar so taka tveganja posledica enega ali več naslednjih razlogov:

(a) pogosto spreminjajoči se vzorci toka in hitrosti toka;

(b) hidromorfološke značilnosti celinske plovne poti in odsotnost ustreznih informacijskih storitev za plovne poti na celinski plovni poti ali primernih kart;

([1]) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/45/ES z dne 7. septembra 2005 o vzajemnem priznavanju spričeval pomorščakov, ki jih izdajo države članice, in spremembah Direktive 2001/25/ES (UL L 255, 30.9.2005, str. 160).

(c) obstoj posebne ureditve lokalnega prometa, ki jo upravičujejo posebne hidromorfološke značilnosti celinske plovne poti, ali

(d) visoka pogostost nesreč na določenem odseku celinske plovne poti, ki se pripisuje pomanjkanju kompetenc, ki niso zajete v standardih iz člena 17.

Kadar države članice menijo, da je to potrebno za zagotovitev varnosti, se med postopkom določitve odsekov iz prvega pododstavka posvetujejo s pristojno evropsko rečno komisijo.

2. Države članice uradno obvestijo Komisijo o ukrepih, ki jih nameravajo sprejeti v skladu z odstavkom 1 tega člena in členom 20, skupaj z razlogi, na katerih temelji ukrep, vsaj šest mesecev pred predvidenim datumom sprejetja teh ukrepov.

3. Kadar se odseki celinskih plovnih poti iz odstavka 1 nahajajo vzdolž meje med dvema ali več državami članicami, se zadevne države članice medsebojno posvetujejo in skupaj uradno obvestijo Komisijo.

4. Kadar država članica namerava sprejeti ukrep, ki ni upravičen v skladu z odstavkoma 1 in 2 tega člena, lahko Komisija v šestih mesecih od uradnega obvestila sprejme izvedbeni akt, s katerim predloži svoj sklep o nasprotovanju sprejetju ukrepa. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 33(3).

5. Komisija objavi ukrepe, ki so jih sprejele države članice, skupaj z razlogi iz odstavka 2.

Člen 10

Priznavanje

1. Vsa potrdila Unije o usposobljenosti iz členov 4 in 5 ter vse pomorske knjižice ali ladijski dnevniki iz člena 22, ki so jih izdali pristojni organi v skladu s to direktivo, veljajo na vseh celinskih plovnih poteh Unije.

2. Vsa potrdila o usposobljenosti, pomorske knjižice ali ladijski dnevniki, ki so bili izdani v skladu s Pravilnikom o osebju, ki pluje po Renu, in določajo zahteve, ki so enake zahtevam iz te direktive, veljajo na vseh celinskih plovnih poteh Unije.

Taka potrdila, pomorske knjižice in ladijski dnevniki, ki jih je izdala tretja država, veljajo na vseh celinskih plovnih poteh Unije, če zadevna tretja država v svoji jurisdikciji priznava dokumente Unije, izdane na podlagi te direktive.

3. Brez poseganja v odstavek 2 veljajo vsa potrdila o usposobljenosti, pomorske knjižice ali ladijski dnevniki, ki so bili izdani v skladu z nacionalnimi pravili tretje države in določajo zahteve, ki so enake zahtevam iz te direktive, na vseh celinskih plovnih poteh Unije, ob upoštevanju postopka in pogojev iz odstavkov 4 in 5.

4. Vsaka tretja država lahko Komisiji predloži zaprosilo za priznanje potrdil, pomorskih knjižic ali ladijskih dnevnikov, ki so jih izdali njeni organi. Zaprosilu so priložene vse informacije, potrebne za ugotovitev, ali je izdaja takih dokumentov pogojena z zahtevami, ki so enake zahtevam, določenim v tej direktivi.

5. Komisija po prejetju zaprosila za priznanje na podlagi odstavka 4 opravi oceno sistemov potrjevanja v tretji državi, ki je predložila zaprosilo, da ugotovi, ali je izdaja potrdil, pomorskih knjižic ali ladijskih dnevnikov, navedenih v njenem zaprosilu, pogojena z zahtevami, ki so enake zahtevam, določenim v tej direktivi.

Če je ugotovljeno, da so te zahteve enake, Komisija sprejme izvedbeni akt o priznavanju potrdil, pomorskih knjižic ali ladijskih dnevnikov, ki jih izdaja zadevna tretja država, v Uniji, če ta tretja država v svoji jurisdikciji priznava dokumente Unije, izdane na podlagi te direktive.

Komisija pri sprejemanju izvedbenega akta iz drugega pododstavka tega odstavka navede, na katere dokumente iz odstavka 4 tega člena se priznanje nanaša. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 33(3).

6. Kadar država članica meni, da tretja država ne izpolnjuje več zahtev iz tega člena, o tem nemudoma uradno obvesti Komisijo in predloži utemeljene razloge za prijavo.

7. Komisija vsakih osem let oceni, ali je sistem potrjevanja v tretji državi iz drugega pododstavka odstavka 5 skladen z zahtevami, določenimi v tej direktivi. Če Komisija ugotovi, da zahteve, določene v tej direktivi, niso več izpolnjene, se uporabi odstavek 8.

8. Če Komisija ugotovi, da izdajanje dokumentov iz odstavka 2 ali 3 tega člena ne temelji več na enakih zahtevah, kot so zahteve, določene v tej direktivi, sprejme izvedbene akte o začasnem preklicu veljavnosti potrdil o usposobljenosti, pomorskih knjižic in ladijskih dnevnikov, izdanih v skladu s temi zahtevami, na vseh celinskih plovnih poteh Unije. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 33(3).

Komisija lahko kadar koli odpravi začasni preklic, če so bile ugotovljene pomanjkljivosti glede uporabljenih standardov odpravljene.

9. Komisija objavi seznam tretjih držav iz odstavkov 2 in 3, skupaj z dokumenti, ki so priznani kot veljavni na vseh celinskih plovnih poteh Unije.

POGLAVJE 3

POTRJEVANJE POKLICNIH KVALIFIKACIJ

ODDELEK I

Postopek za izdajo potrdil Unije o usposobljenosti in posebnih dovoljenj

Člen 11

Izdajanje in veljavnost potrdil Unije o usposobljenosti

1. Države članice zagotovijo, da prosilci za potrdila Unije o usposobljenosti za člana posadke krova in potrdilo Unije o usposobljenosti za posebne dejavnosti predložijo ustrezno dokazno dokumentacijo o:

(a) svoji istovetnosti;

(b) tem, da izpolnjujejo minimalne zahteve iz Priloge I glede starosti, kompetenc, upravne skladnosti in časa plovbe za kvalifikacijo, za katero zaprošajo;

(c) tem, da dosegajo standarde za zdravstveno zmožnost v skladu s členom 23, kadar je to ustrezno.

2. Države članice izdajo potrdila Unije o usposobljenosti, potem ko preverijo pristnost in veljavnost dokumentov, ki so jih predložili prosilci, in ko preverijo, da prosilcem še ni bilo izdano veljavno potrdilo Unije o usposobljenosti.

3. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi vzorce potrdil Unije o usposobljenosti in enotnih dokumentov, v katerih so združeni potrdila Unije o usposobljenosti in pomorske knjižice. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 33(2).

4. Veljavnost potrdila Unije o usposobljenosti za člana posadke krova je omejena na datum naslednjega zdravniškega pregleda, zahtevanega v skladu s členom 23.

5. Brez poseganja v omejitev iz odstavka 4 potrdila Unije o usposobljenosti za voditelja čolna veljajo za največ 13 let.

6. Potrdila Unije o usposobljenosti za posebne dejavnosti veljajo za največ pet let.

Člen 12

Izdajanje in veljavnost posebnih dovoljenj za voditelje čolnov

1. Države članice zagotovijo, da prosilci za posebna dovoljenja iz člena 6 predložijo ustrezno dokazno dokumentacijo o:

(a) svoji istovetnosti;

(b) tem, da izpolnjujejo minimalne zahteve iz Priloge I glede starosti, kompetenc, upravne skladnosti in časa plovbe, ki ustrezajo posebnemu dovoljenju, za katero zaprošajo;

(c) tem, da posedujejo potrdilo Unije o usposobljenosti za voditelja čolna ali potrdilo, priznano v skladu s členom 10(2) in (3), ali da izpolnjujejo minimalne zahteve za potrdila Unije o usposobljenosti za voditelje čolnov, določene v tej direktivi.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena prosilci za posebna dovoljenja za plovbo na odsekih celinskih plovnih poti s posebnimi tveganji, ki se zahtevajo v skladu s točko (b) člena 6, predložijo pristojnim organom držav članic iz člena 20(3) ustrezno dokazno dokumentacijo o:

(a) svoji istovetnosti;

(b) tem, da izpolnjujejo zahteve, določene v skladu s členom 20, glede kompetenc za posebna tveganja za določen odsek celinske plovne poti, za katerega se zahteva dovoljenje;

(c) tem, da posedujejo potrdilo Unije o usposobljenosti za voditelja čolna ali potrdilo, priznano v skladu s členom 10(2) in (3), ali da izpolnjujejo minimalne zahteve za potrdila Unije o usposobljenosti za voditelje čolnov, določene v tej direktivi.

3. Države članice izdajo posebna dovoljenja iz odstavkov 1 in 2, potem ko preverijo pristnost in veljavnost dokumentov, ki jih je predložil prosilec.

4. Države članice zagotovijo, da pristojni organ, ki izdaja potrdila Unije o usposobljenosti za voditelje čolnov, v skladu z vzorcem iz člena 11(3) v potrdilu izrecno navede morebitna posebna dovoljenja, izdana na podlagi člena 6. Veljavnost takšnih posebnih dovoljenj preneha, ko preneha veljavnost potrdila Unije o usposobljenosti.

5. Z odstopanjem od odstavka 4 tega člena se posebno dovoljenje iz točke (d) člena 6 v skladu z vzorcem iz člena 11(3) izda kot potrdilo Unije o usposobljenosti za strokovnjaka za utekočinjeni zemeljski plin, njegovo obdobje veljavnosti pa se določi v skladu s členom 11(6).

Člen 13

Podaljševanje potrdil Unije o usposobljenosti in posebnih dovoljenj za voditelje čolnov

Države članice po izteku veljavnosti potrdila Unije o usposobljenosti na zahtevo podaljšajo to potrdilo in, če je ustrezno, vanj vključena posebna dovoljenja, če:

(a) se za potrdila Unije o usposobljenosti za člana posadke krova in posebna dovoljenja, razen tistega iz točke (d) člena 6, predloži ustrezna dokazna dokumentacija iz točk (a) in (c) člena 11(1);

(b) se za potrdila Unije o usposobljenosti za posebne dejavnosti predloži ustrezna dokazna dokumentacija iz točk (a) in (b) člena 11(1).

Člen 14

Začasni preklic in odvzem potrdil Unije o usposobljenosti ali posebnih dovoljenj za voditelje čolnov

1. Kadar obstajajo znaki, da zahteve za potrdila o usposobljenosti ali posebna dovoljenja niso več izpolnjene, država članica, ki je izdala potrdilo ali posebno dovoljenje, opravi vse potrebne ocene in, kjer je to ustrezno, odvzame zadevna potrdila ali posebna dovoljenja.

2. Katera koli država članica lahko začasno prekliče veljavnost potrdila Unije o usposobljenosti, kadar meni, da je tak začasni preklic potreben zaradi varnosti ali javnega reda.

3. Države članice začasne preklice in odvzeme brez nepotrebnega odlašanja zabeležijo v podatkovni zbirki iz člena 25(2).

ODDELEK II

Upravno sodelovanje

Člen 15

Sodelovanje

Kadar država članica iz člena 39(3) ugotovi, da potrdilo o usposobljenosti, ki ga je izdal pristojni organ v drugi državi članici, ne izpolnjuje pogojev iz te direktive, ali kadar gre za razloge varnosti ali javnega reda, pristojni organ zaprosi organ, ki je potrdilo izdal, naj razmisli o začasnem preklicu potrdila o usposobljenosti v skladu s členom 14. Organ, ki je

predložil zaprosilo, o njem obvesti Komisijo. Organ, ki je izdal zadevno potrdilo o usposobljenosti, preuči zaprosilo in svojo odločitev sporoči organu, ki je zaprosilo predložil. Vsak pristojni organ lahko osebam prepove, da bi delovale na območju njegove pristojnosti, dokler organ, ki je izdal potrdilo o usposobljenosti, ne sporoči svoje odločitve.

Države članice iz člena 39(3) sodelujejo s pristojnimi organi drugih držav članic tudi, da bi zagotovile, da se čas plovbe in poti imetnikov potrdil o usposobljenosti in pomorskih knjižic, priznanih na podlagi te direktive, zabeležijo, če imetnik pomorske knjižice to zahteva, in potrdijo za obdobje največ 15 mesecev pred datumom vložitve zahteve za potrditev. Države članice iz člena 39(3) Komisijo po potrebi obvestijo o celinskih plovnih poteh na svojem ozemlju, ki terjajo kompetence za plovbo pomorskega značaja.

ODDELEK III

Kompetence

Člen 16

Zahteve glede kompetenc

1. Države članice zagotovijo, da imajo osebe iz členov 4, 5 in 6 potrebne kompetence za varno upravljanje plovnega objekta, kot je določeno v členu 17.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena se ocenjevanje kompetenc za posebna tveganja iz točke (b) člena 6 izvede v skladu s členom 20.

Člen 17

Ocenjevanje kompetenc

1. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 31, s katerimi se ta direktiva dopolni, tako da se določijo standardi za kompetence ter pripadajoča znanja in spretnosti v skladu z bistvenimi zahtevami, določenimi v Prilogi II.

2. Države članice zagotovijo, da osebe, ki zaprosijo za dokumente iz členov 4, 5 in 6, po potrebi dokažejo, da dosegajo standarde za kompetence iz odstavka 1 tega člena, tako da opravijo izpit, ki je bil organiziran:

(a) v okviru pristojnosti upravnega organa v skladu s členom 18 ali

(b) v sklopu programa usposabljanja, odobrenega v skladu s členom 19.

3. Dokazovanje doseganja standardov za kompetence vključuje praktični izpit za pridobitev:

(a) potrdila Unije o usposobljenosti za voditelja čolna;

(b) posebnega dovoljenja za plovbo s pomočjo radarja, kot je navedeno v točki (c) člena 6;

(c) potrdila Unije o usposobljenosti za strokovnjaka za utekočinjeni zemeljski plin;

(d) potrdila Unije o usposobljenosti za strokovnjaka za potniško plovbo.

Za pridobitev dokumentov iz točk (a) in (b) tega odstavka se lahko praktični izpiti opravljajo na krovu plovnega objekta ali na simulatorju, skladnem z zahtevami iz člena 21. Za točki (c) in (d) tega odstavka se lahko praktični izpiti opravljajo na krovu plovnega objekta ali na ustrezni kopenski napravi.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 31, s katerimi se ta direktiva dopolni, tako da se določijo standardi za praktične izpite iz odstavka 3 tega člena, posebne kompetence in pogoji, ki jih je treba preveriti med praktičnimi izpiti, pa tudi minimalne zahteve za plovne objekte, na katerih lahko poteka praktični izpit.

Člen 18

Izpiti v okviru pristojnosti upravnega organa

1. Države članice zagotovijo, da se izpiti iz točke (a) člena 17(2) organizirajo v okviru njihove pristojnosti. Zagotovijo tudi, da te izpite izvajajo ocenjevalci, ki so usposobljeni za ocenjevanje kompetenc ter pripadajočih znanj in spretnosti iz člena 17(1).

2. Države članice prosilcem, ki opravijo praktični izpit iz člena 17(3), izdajo potrdilo o opravljenem praktičnem izpitu, kadar je tak izpit potekal na simulatorju, skladnem z zahtevami iz člena 21, in kadar prosilec zahteva tako potrdilo.

3. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi vzorce potrdil o opravljenem praktičnem izpitu iz odstavka 2 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 33(2).

4. Države članice brez dodatnih zahtev ali ocenjevanj priznajo potrdila o opravljenem praktičnem izpitu iz odstavka 2, ki so jih izdali pristojni organi v drugih državah članicah.

5. V primeru pisnih izpitov ali izpitov prek računalnika se lahko ocenjevalci iz odstavka 1 nadomestijo z usposobljenimi nadzorniki.

6. Države članice zagotovijo, da pri ocenjevalcih in usposobljenih nadzornikih iz tega poglavja ni nasprotja interesov.

Člen 19

Odobritev programov usposabljanja

1. Države članice lahko uvedejo programe usposabljanja za osebe iz členov 4, 5 in 6. Države članice zagotovijo, da takšne programe usposabljanja za pridobitev diplom ali potrdil, ki dokazujejo skladnost s standardi za kompetence iz člena 17(1), odobrijo pristojni organi držav članic, na ozemlju katerih zadevna ustanova za izobraževanje ali usposabljanje izvaja svoje programe usposabljanja.

Države članice zagotovijo, da se z uporabo nacionalnih ali mednarodnih standardov kakovosti v skladu s členom 27(1) zagotovi ocenjevanje in zagotavljanje kakovosti programov usposabljanja.

2. Države članice lahko odobrijo programe usposabljanja iz odstavka 1 tega člena le, če:

(a) so cilji usposabljanja, učna vsebina, metode, načini izvajanja, postopki, vključno z uporabo simulatorjev, kadar je to ustrezno, in tečajna gradiva ustrezno dokumentirani ter prosilcem omogočajo, da dosežejo standarde za kompetence iz člena 17(1);

(b) programe za ocenjevanje ustreznih kompetenc izvaja usposobljeno osebje s poglobljenim poznavanjem programa usposabljanja;

(c) izpit za preverjanje doseganja standardov za kompetence iz člena 17(1) izvajajo usposobljeni ocenjevalci, pri katerih ni nasprotja interesov.

3. Države članice priznajo vse diplome ali potrdila, pridobljena po zaključku programov usposabljanja, ki so jih v skladu z odstavkom 1 odobrile druge države članice.

4. Države članice razveljavijo ali začasno prekličejo svojo odobritev programov usposabljanja, če navedeni programi ne izpolnjujejo več meril iz odstavka 2.

5. Države članice priglasijo Komisiji seznam odobrenih programov usposabljanja ter vseh programov usposabljanja, katerih odobritev so razveljavile ali začasno preklicale. Komisija te informacije objavi. Na seznamu morajo biti navedeni ime programa usposabljanja, naslovi podeljenih diplom ali potrdil, organ, ki je podelil diplomo ali potrdilo, leto začetka veljavnosti odobritve ter ustrezne kvalifikacije in morebitna posebna dovoljenja, ki se pridobijo na podlagi diplome ali potrdila.

Člen 20

Ocenjevanje kompetenc za posebna tveganja

1. Države članice, ki določijo odseke celinskih plovnih poti s posebnimi tveganji na svojih ozemljih v smislu člena 9(1), opredelijo, katere dodatne kompetence se zahtevajo od voditeljev čolnov, ki plujejo na teh odsekih celinskih plovnih poti, in kako je treba dokazati izpolnjevanje teh zahtev. Kadar države članice menijo, da je to potrebno za zagotovitev varnosti, se med postopkom opredelitve teh kompetenc posvetujejo s pristojno evropsko rečno komisijo.

Ob upoštevanju kompetenc za plovbo na odseku celinske plovne poti s posebnimi tveganji, se izpolnjevanje takih zahtev lahko dokazuje z naslednjimi sredstvi:

(a) določenim številom poti, ki se opravijo na zadevnem odseku;

(b) izpitom na simulatorju;

(c) izpitom na podlagi vprašalnika z več ponujenimi odgovori;

(d) ustnim izpitom ali

(e) kombinacijo sredstev iz točk (a) do (d).

Države članice pri uporabi tega odstavka uporabljajo objektivna, pregledna, nediskriminatorna in sorazmerna merila.

2. Države članice iz odstavka 1 zagotovijo, da se določijo postopki za ocenjevanje kompetence prosilcev za posebna tveganja in da se omogoči, da so orodja javno dostopna, s čimer se voditeljem čolnov olajša pridobitev zahtevane kompetence za posebna tveganja.

3. Država članica lahko izvede ocenjevanje kompetence prosilcev za posebna tveganja za odseke celinskih plovnih poti, ki se nahajajo v drugi državi članici, na podlagi zahtev, določenih za ta odsek celinske plovne poti v skladu z odstavkom 1, in pod pogojem, da država članica, v kateri se nahaja odsek celinske plovne poti, v to privoli. V takšnem primeru ta država članica državi članici, ki izvaja ocenjevanje, zagotovi sredstva, potrebna za izvedbo ocenjevanja. Države članice vsako zavrnitev soglasja utemeljijo z objektivnimi in sorazmernimi razlogi.

Člen 21

Uporaba simulatorjev

1. Simulatorje, ki se uporabljajo za ocenjevanje kompetenc, odobrijo države članice. Ta odobritev se izda na zahtevo, če se dokaže, da je simulator skladen s standardi za simulatorje, določenimi z delegiranimi akti iz odstavka 2. V odobritvi se navede, konkretno katero kompetenco je dovoljeno ocenjevati na zadevnem simulatorju.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 31, s katerimi se ta direktiva dopolni, tako da se določijo standardi za odobritev simulatorjev, ki določajo minimalne funkcionalne in tehnične zahteve ter zadevne upravne postopke za zagotovitev, da so simulatorji, ki se uporabljajo za ocenjevanje kompetenc, zasnovani tako, da omogočajo preverjanje kompetenc v skladu s standardi za praktične izpite iz člena 17(3).

3. Države članice brez dodatnih tehničnih zahtev ali evalvacij priznajo simulatorje, ki so jih v skladu z odstavkom 1 odobrili pristojni organi v drugih državah članicah.

4. Države članice razveljavijo ali začasno prekličejo svojo odobritev simulatorjev, ki ne dosegajo več standardov iz odstavka 2.

5. Države članice seznam odobrenih simulatorjev priglasijo Komisiji. Komisija te informacije objavi.

6. Države članice zagotovijo, da pri dostopu do simulatorjev za namene ocenjevanja ni diskriminacije.

ODDELEK IV

Čas plovbe in zdravstvena zmožnost

Člen 22

Pomorska knjižica in ladijski dnevnik

1. Države članice zagotovijo, da voditelji čolna čas plovbe iz točke (b) člena 11(1) in opravljene poti iz člena 20(1) beležijo v pomorski knjižici iz odstavka 6 tega člena ali pomorski knjižici, priznani v skladu s členom 10(2) ali (3).

Z odstopanjem od prvega pododstavka, ko države članice uporabijo člen 7(1) ali člen 39(2), velja obveznost iz prvega pododstavka tega odstavka le, če imetnik pomorske knjižice zahteva beleženje.

2. Države članice zagotovijo, da v primeru zahteve člana posadke njihovi pristojni organi po tem, ko preverijo pristnost in veljavnost vse potrebne dokazne dokumentacije, v pomorski knjižici potrdijo podatke o času plovbe in poteh, opravljenih največ 15 mesecev pred vložitvijo zahteve. Kadar se uporabljajo elektronska orodja, vključno z elektronskimi pomorskimi knjižicami in elektronskimi ladijskimi dnevniki in z ustreznimi postopki za zaščito pristnosti dokumentov, se ustrezni podatki lahko potrdijo brez dodatnih postopkov.

Upošteva se čas plovbe, pridobljen na kateri koli celinski plovni poti držav članic. V primeru celinskih plovnih poti, katerih vodotoki niso v celoti na ozemlju Unije, se upošteva tudi čas plovbe na odsekih zunaj ozemlja Unije.

3. Države članice zagotovijo, da se poti plovnih objektov iz člena 2(1) beležijo v ladijski dnevnik iz odstavka 6 tega člena ali ladijski dnevnik, priznan v skladu s členom 10(2) ali (3).

4. Ob upoštevanju informacij, ki se zahtevajo za izvajanje te direktive v zvezi z istovetnostjo oseb, njihovim časom plovbe in opravljenimi potmi, Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi vzorce pomorskih knjižic in ladijskih dnevnikov. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 33(2)

Komisija pri sprejemanju teh izvedbenih aktov upošteva dejstvo, da se ladijski dnevnik uporablja tudi pri izvajanju Direktive Sveta 2014/112/EU [1] za ugotavljanje, ali so izpolnjene zahteve glede števila članov posadke, in beleženje poti plovnega objekta.

5. Komisija do 17. januarja 2026 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži oceno elektronskih različic pomorskih knjižic, ki so varne pred nedovoljenimi posegi, ladijskih dnevnikov in poklicnih izkaznic, ki vključujejo potrdila Unije o usposobljenosti za plovbo po celinskih plovnih poteh.

6. Države članice zagotovijo, da imajo člani posadke eno samo aktivno pomorsko knjižico in da je na plovnem objektu en sam aktivni ladijski dnevnik.

Člen 23

Zdravstvena zmožnost

1. Države članice zagotovijo, da člani posadke krova, ki zaprosijo za potrdilo Unije o usposobljenosti, dokažejo zdravstveno zmožnost, tako da pristojnemu organu predložijo veljavno zdravniško potrdilo, ki ga je na podlagi uspešno opravljenega pregleda zaradi ugotavljanja zdravstvene zmožnosti izdal zdravnik, priznan s strani pristojnega organa.

[1] Direktiva Sveta 2014/112/EU z dne 19. decembra 2014 o izvajanju Evropskega sporazuma o nekaterih vidikih organizacije delovnega časa za prevoz po celinskih plovnih poteh, sklenjenega med Evropsko zvezo za plovbo po celinskih vodah (EBU), Evropsko organizacijo kapitanov (ESO) in Evropsko federacijo delavcev v prometu (ETF) (UL L 367, 23.12.2014, str. 86).

2. Prosilci pristojnemu organu predložijo zdravniško potrdilo, kadar zaprosijo za:

(a) svoje prvo potrdilo Unije o usposobljenosti za člana posadke krova;

(b) svoje potrdilo Unije o usposobljenosti za voditelja čolna;

(c) podaljšanje svojega potrdila Unije o usposobljenosti za člana posadke krova, če so izpolnjeni pogoji iz odstavka 3 tega člena.

Zdravniška potrdila, izdana za pridobitev potrdila Unije o usposobljenosti, ne smejo biti starejša od treh mesecev od datuma vložitve prošnje za potrdilo Unije o usposobljenosti.

3. Imetnik potrdila Unije o usposobljenosti za člana posadke krova, ki je starejši od 60 let, zdravstveno zmožnost v skladu z odstavkom 1 dokazuje vsaj vsakih pet let. Imetnik potrdila, ki je starejši od 70 let, zdravstveno zmožnost v skladu z odstavkom 1 dokazuje vsaki dve leti.

4. Države članice zagotovijo, da imajo delodajalci, voditelji čolnov in organi držav članic možnost od člana posadke krova zahtevati, da dokaže zdravstveno zmožnost v skladu z odstavkom 1, kadar koli so podani objektivni znaki, da zahteve glede zdravstvene zmožnosti iz odstavka 6 tega člena niso več izpolnjene.

5. Kadar prosilec zdravstvene zmožnosti ne more v celoti dokazati, lahko države članice sprejmejo blažilne ukrepe ali omejitve, ki zagotavljajo enakovredno varnost plovbe. V takšnem primeru se ti blažilni ukrepi in omejitve, povezani z zdravstveno zmožnostjo, v skladu z vzorcem iz člena 11(3) navedejo v potrdilu Unije o usposobljenosti.

6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 31 na podlagi bistvenih zahtev glede zdravstvene zmožnosti iz Priloge III, s katerimi se ta direktiva dopolni, tako da se določijo standardi za zdravstveno zmožnost, ki opredelijo zahteve glede zdravstvene zmožnosti, zlasti kar zadeva preiskave, ki jih morajo opraviti zdravniki, merila, ki jih morajo uporabljati za določitev zmožnosti za delo, ter seznam omejitev in blažilnih ukrepov.

POGLAVJE 4

UPRAVNE DOLOČBE

Člen 24

Varstvo osebnih podatkov

1. Država članica vse obdelave osebnih podatkov, določene v tej direktivi, izvede v skladu s pravom Unije o varstvu osebnih podatkov, zlasti Uredbo (EU) 2016/679.

2. Komisija vse obdelave osebnih podatkov, določene v tej direktivi, izvede v skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001.

3. Države članice zagotovijo, da se osebni podatki obdelujejo le za namene:

(a) izvajanja, izvrševanja in ocenjevanja te direktive;

(b) izmenjave informacij med organi, ki imajo dostop do podatkovne zbirke iz člena 25, in Komisijo;

(c) priprave statistike.

Anonimizirane informacije, pridobljene iz takih podatkov, se lahko uporabljajo za podporo politikam, ki spodbujajo prevoz po celinskih plovnih poteh.

4. Države članice zagotovijo, da so osebe iz členov 4 in 5, katerih osebni podatki, zlasti zdravstveni, se obdelujejo v registrih iz člena 25(1) in v podatkovni zbirki iz člena 25(2), predhodno obveščene. Države članice takim osebam odobrijo dostop do njihovih osebnih podatkov in jim na zahtevo kadar koli zagotovijo kopijo teh podatkov.

Člen 25

Registri

1. Da bi države članice prispevale k učinkovitemu upravljanju v zvezi z izdajanjem, podaljševanjem, začasnim preklicem in odvzemom potrdil o usposobljenosti, vodijo registre za vsa potrdila Unije o usposobljenosti, pomorske knjižice in ladijske dnevnike, izdane v njihovi pristojnosti v skladu s to direktivo, po potrebi pa tudi za dokumente, priznane na podlagi člena 10(2), ki so bili izdani, podaljšani, začasno preklicani ali odvzeti, ki so bili prijavljeni kot izgubljeni, ukradeni ali uničeni ali pa jim je potekla veljavnost.

Registri za potrdila Unije o usposobljenosti vključujejo podatke, navedene na potrdilih Unije o usposobljenosti, in ime organa izdajatelja.

Registri za pomorske knjižice vključujejo ime imetnika in njegovo identifikacijsko številko, identifikacijsko številko pomorske knjižice, datum izdaje in ime organa izdajatelja.

Registri za ladijske dnevnike vključujejo ime plovnega objekta, evropsko identifikacijsko številko ali evropsko identifikacijsko številko plovila (številka ENI), identifikacijsko številko ladijskega dnevnika, datum izdaje in ime organa izdajatelja.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 31 za dopolnitev informacij v registrih za pomorske knjižice in ladijske dnevnike z drugimi informacijami, ki so zahtevane na vzorcih pomorskih knjižic in ladijskih dnevnikov, sprejetih na podlagi člena 22(4), da se dodatno olajša izmenjava informacij med državami članicami.

2. Za izvajanje, izvrševanje in ocenjevanje te direktive, ohranjanje varnosti, enostavno plovbo ter statistične namene, pa tudi za lažjo izmenjavo informacij med organi, ki izvajajo to direktivo, države članice v podatkovni zbirki Komisije zanesljivo in brez odlašanja zabeležijo podatke, povezane s potrdili o usposobljenosti, pomorskimi knjižicami in ladijskimi dnevniki iz odstavka 1.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 31 za zagotovitev standardov, ki določajo značilnosti in pogoje uporabe take podatkovne zbirke, zlasti za opredelitev:

(a) navodil za vkodiranje podatkov v podatkovno zbirko;

(b) pravic dostopa uporabnikov, po potrebi diferenciranih glede na vrsto uporabnikov, vrsto dostopa in namen uporabe podatkov;

(c) najdaljšega trajanja hrambe podatkov v skladu z odstavkom 3 tega člena, po potrebi diferenciranega glede na vrsto dokumentov;

(d) navodil v zvezi z delovanjem podatkovne zbirke in njeno povezavo z registri iz odstavka 1 tega člena.

3. Kakršni koli osebni podatki, vključeni v registre iz odstavka 1 ali podatkovno zbirko iz odstavka 2, se ne hranijo dlje, kot je potrebno za namene, za katere so bili podatki zbrani ali za katere se nadalje obdelujejo na podlagi te direktive. Ko taki podatki za te namene niso več potrebni, se uničijo.

4. Komisija lahko zagotovi dostop do podatkovne zbirke organu tretje države ali mednarodni organizaciji, kolikor je to potrebno za namene iz odstavka 2 tega člena, pod pogojem, da:

(a) so izpolnjene zahteve iz člena 9 Uredbe (ES) št. 45/2001 in

(b) tretja država ali mednarodna organizacija ne omejuje dostopa držav članic ali Komisije do svoje ustrezne podatkovne zbirke.

Komisija zagotovi, da tretja država ali mednarodna organizacija ne posreduje podatkov drugi tretji državi ali mednarodni organizaciji brez izrecnega pisnega dovoljenja Komisije in pod pogoji, ki jih določi Komisija.

Člen 26

Pristojni organi

1. Države članice, kadar je ustrezno, določijo kateri pristojni organi:

(a) organizirajo in nadzorujejo izpite iz člena 18;

(b) odobrijo programe usposabljanja iz člena 19;

(c) odobrijo simulatorje iz člena 21;

(d) izdajajo, podaljšujejo, začasno preklicujejo ali odvzemajo potrdila in izdajajo posebna dovoljenja iz členov 4, 5, 6, 11, 12, 13, 14 in 38 ter pomorske knjižice in ladijske dnevnike iz člena 22;

(e) potrjujejo čas plovbe v pomorskih knjižicah iz člena 22;

(f) določijo zdravnike, ki lahko izdajajo zdravniška potrdila v skladu s členom 23;

(g) vodijo registre iz člena 25;

(h) odkrivajo goljufije in druga nezakonita ravnanja iz člena 29 ter se borijo proti njim.

2. Države članice uradno obvestijo Komisijo o vseh pristojnih organih na svojem ozemlju, ki so jih določile v skladu z odstavkom 1. Komisija te informacije objavi.

Člen 27

Spremljanje

1. Države članice zagotovijo, da se vse dejavnosti, ki jih izvajajo vladna in nevladna telesa pod njihovo pristojnostjo in so povezane z usposabljanjem in ocenjevanji kompetenc, kot tudi z izdajanjem in posodabljanjem potrdil Unije o usposobljenosti, pomorskih knjižic in ladijskih dnevnikov, stalno spremljajo prek sistema standardov kakovosti, da se zagotovi doseganje ciljev te direktive.

2. Države članice zagotovijo, da so cilji usposabljanja in s tem povezani standardi za kompetence, ki jih je treba doseči, jasno opredeljeni ter da določajo ravni znanja in spretnosti, ki jih je treba oceniti in preveriti v skladu s to direktivo.

3. Države članice ob upoštevanju politik, sistemov, nadzora in notranje kontrole zagotavljanja kakovosti, ki so bili uvedeni, da bi se zagotovilo doseganje zastavljenih ciljev, zagotovijo, da področja uporabe standardov kakovosti zajemajo:

(a) izdajanje, podaljševanje, začasni preklic in odvzem potrdil Unije o usposobljenosti, pomorskih knjižic in ladijskih dnevnikov;

(b) vse tečaje in programe usposabljanja;

(c) izpite in ocenjevanja, ki jih izvaja vsaka država članica ali se izvajajo v njeni pristojnosti, ter

(d) kvalifikacije in izkušnje, ki jih morajo imeti izvajalci usposabljanja in ocenjevalci.

Člen 28

Ocenjevanje

1. Države članice zagotovijo, da neodvisni organi do 17. januarja 2037 in nato vsaj vsakih deset let opravijo oceno dejavnosti v zvezi s pridobivanjem in ocenjevanjem kompetenc ter upravljanjem potrdil Unije o usposobljenosti, pomorskih knjižic in ladijskih dnevnikov.

2. Države članice zagotovijo, da se rezultati ocen, ki jih opravijo ti neodvisni organi, ustrezno dokumentirajo in sporočijo zadevnim pristojnim organom. Po potrebi države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za odpravo pomanjkljivosti, ki bi bile ugotovljene pri neodvisni oceni.

Člen 29

Preprečevanje goljufij in drugih nezakonitih ravnanj

1. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za preprečevanje goljufij in drugih nezakonitih ravnanj v zvezi s potrdili Unije o usposobljenosti, pomorskimi knjižicami, ladijskimi dnevniki, zdravniškimi potrdili in registri, določenimi v tej direktivi.

2. Države članice izmenjujejo ustrezne informacije s pristojnimi organi drugih držav članic v zvezi z izdajo potrdil osebam, vključenim v upravljanje plovnih objektov, tudi informacije o začasnem preklicu in odvzemu potrdil. Pri tem ravnajo dosledno skladno z načeli varstva osebnih podatkov iz Uredbe (EU) 2016/679.

Člen 30

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih za kršitve nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

POGLAVJE 5

KONČNE DOLOČBE

Člen 31

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 17(1) in (4), člena 21(2), člena 23(6) ter člena 25(1) in (2) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 16. januarja 2018. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Prenos pooblastila iz tega člena lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazuma z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegirani akt, sprejet na podlagi tega člena, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 32

Standardi odbora CESNI in delegirani akti

Delegirani akti, sprejeti na podlagi te direktive, se, razen tistih, ki temeljijo na členu 25, sklicujejo na standarde, ki jih je določil odbor CESNI, pod pogojem, da:

(a) so ti standardi na voljo in ažurni;

(b) so ti standardi v skladu z vsemi veljavnimi zahtevami, določenimi v prilogah;

(c) spremembe v postopku odločanja v odboru CESNI ne ogrožajo interesov Unije.

Kadar ti pogoji niso izpolnjeni, lahko Komisija določi druge standarde ali se sklicuje nanje.

Kadar se delegirani akti, sprejeti na podlagi te direktive, sklicujejo na standarde, Komisija v te delegirane akte vključi celotno besedilo zadevnih standardov ter v Prilogi IV navede ali posodobi ustrezen sklic in vnese datum začetka uporabe.

Člen 33

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011. Sklicevanja na odbor, ustanovljen v skladu s členom 7 Direktive 91/672/EGS, ki se razveljavi s to direktivo, se razumejo kot sklicevanja na odbor, ustanovljen s to direktivo.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Kadar je treba pridobiti mnenje odbora na podlagi pisnega postopka, se ta postopek zaključi brez izida, ko v roku za izdajo mnenja tako odloči predsednik odbora.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011. Kadar je treba pridobiti mnenje odbora na podlagi pisnega postopka, se lahko predsednik odbora v roku za izdajo mnenja odloči zaključiti postopek brez izida.

Člen 34

Standardi odbora CESNI in izvedbeni akti

Komisija se pri sprejemanju izvedbenih aktov iz členov 11(3), 18(3) in 22(4) sklicuje na standarde, ki jih določi odbor CESNI, ter določi datum začetka uporabe, pod pogojem, da:

(a) so ti standardi na voljo in ažurni;

(b) so ti standardi v skladu z vsemi veljavnimi zahtevami, določenimi v prilogah;

(c) spremembe v postopku odločanja v odboru CESNI ne ogrožajo interesov Unije.

Kadar ti pogoji niso izpolnjeni, lahko Komisija določi druge standarde ali se sklicuje nanje.

Kadar se izvedbeni akti, sprejeti na podlagi te direktive, sklicujejo na standarde, Komisija v te izvedbene akte vključi celotno besedilo zadevnih standardov.

Člen 35

Pregled

1. Komisija opravi oceno te direktive skupaj z izvedbenimi in delegiranimi akti iz te direktive in najpozneje 17. januarja 2030 predloži rezultate ocene Evropskemu parlamentu in Svetu.

2. Vsaka država članica da do 17. januarja 2028 Komisiji na voljo informacije, potrebne za spremljanje izvajanja in oceno te direktive v skladu s smernicami, ki jih Komisija zagotovi v posvetovanju z državami članicami v zvezi z zbiranjem, obliko in vsebino informacij.

Člen 36

Postopno uvajanje

1. Komisija do 17. januarja 2020 sprejme delegirane akte iz člena 17(1) in (4), člena 21(2), člena 23(6) ter člena 25(1) in (2).

Komisija najpozneje 24 mesecev po sprejetju delegiranih aktov iz člena 25(2) vzpostavi podatkovno zbirko iz navedenega člena.

2. Komisija do 17. januarja 2020 sprejme izvedbene akte iz člena 11(3), člena 18(3) in člena 22(4).

Člen 37

Razveljavitev

Direktivi 91/672/EGS in 96/50/ES se razveljavita z učinkom od 18. januarja 2022.

Sklicevanja na razveljavljeni direktivi se štejejo kot sklicevanja na to direktivo.

Člen 38

Prehodne določbe

1. Potrdila o usposobljenosti za voditelje čolnov, izdana v skladu z Direktivo 96/50/ES, in potrdila iz člena 1(6) Direktive 96/50/ES, pa tudi dovoljenja za plovbo po Renu iz člena 1(5) Direktive 96/50/ES, izdana pred 18. januarjem 2022, ostanejo veljavna na celinskih plovnih poteh Unije, kjer so bila veljavna pred tem datumom, največ deset let po navedenem datumu.

Država članica, ki je izdala potrdila iz prvega pododstavka, pred 18. januarjem 2032, izda voditeljem čolnov, ki imajo taka potrdila, na njihovo zahtevo v skladu z vzorcem, ki ga predpisuje ta direktiva, potrdilo Unije o usposobljenosti ali potrdilo iz člena 10(2), pod pogojem, da voditelj čolna predloži ustrezno dokazno dokumentacijo iz točk (a) in (c) člena 11(1).

2. Države članice pri izdajanju potrdil Unije o usposobljenosti v skladu z odstavkom 1 tega člena ščitijo, kolikor je to mogoče, predhodno dodeljene pravice, zlasti v zvezi s posebnimi dovoljenji iz člena 6.

3. Člani posadke, razen voditeljev čolnov, ki imajo potrdilo o usposobljenosti, ki ga je država članica izdala pred 18. januarjem 2022, ali ki imajo kvalifikacije, priznane v eni ali več državah članicah, se lahko na navedeno potrdilo ali kvalifikacije sklicujejo še največ deset let po navedenem datumu. V tem obdobju se lahko taki člani posadke, razen voditeljev čolnov, še naprej sklicujejo na Direktivo 2005/36/ES v zvezi s priznavanjem njihovih kvalifikacij s strani organov drugih držav članic. Pred iztekom tega obdobja lahko zaprosijo za potrdilo Unije o usposobljenosti ali potrdilo na podlagi uporabe člena 10(2) pri pristojnem organu, ki izdaja ta potrdila, pod pogojem, da člani posadke predložijo ustrezna dokazila iz točk (a) in (c) člena 11(1).

Kadar člani posadke iz prvega pododstavka tega odstavka zaprosijo za potrdilo Unije o usposobljenosti ali potrdilo iz člena 10(2), države članice zagotovijo, da se izda potrdilo o usposobljenosti, za katerega so zahteve glede usposobljenosti podobne ali nižje kot za potrdilo, ki ga je treba zamenjati. Potrdilo, za katerega so zahteve višje kot za potrdilo, ki ga je treba zamenjati, se izda le, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) za potrdilo Unije o usposobljenosti za čolnarja: 540 dni plovbe, vključno z najmanj 180 dnevi plovbe po celinskih plovnih poteh;

(b) za potrdilo Unije o usposobljenosti za kvalificiranega čolnarja: 900 dni plovbe, vključno z najmanj 540 dnevi plovbe po celinskih plovnih poteh;

(c) za potrdilo Unije o usposobljenosti za krmarja: 1 080 dni plovbe, vključno z najmanj 720 dnevi plovbe po celinskih plovnih poteh.

Izkušnje s plovbo se dokazujejo s pomorsko knjižico, ladijskim dnevnikom ali drugim dokazilom.

Minimalno trajanje plovbe, kakor je določeno v točkah (a), (b) in (c) drugega pododstavka tega odstavka, se lahko zmanjša za največ 360 dni plovbe, kadar ima prosilec diplomo, ki jo priznava pristojni organ in ki potrjuje specializirano usposabljanje prosilca iz plovbe po celinskih plovnih poteh, vključno s praktično navigacijo. Skrajšanje minimalnega trajanja ne sme presegati trajanja specializiranega usposabljanja.

4. Pomorske knjižice in ladijski dnevniki, izdani pred 18. januarjem 2022, ki so bili izdani v skladu z drugimi pravili, ki niso določena v tej direktivi, lahko ostanejo aktivni največ deset let od 18. januarja 2022.

5. Z odstopanjem od odstavka 3 za člane posadke na trajektih, ki imajo nacionalna potrdila, ki ne spadajo v področje uporabe Direktive 96/50/ES in so bila izdana pred 18. januarjem 2022, taka potrdila ostanejo na tistih celinskih plovnih poteh Unije, na katerih so bila veljavna pred tem datumom, veljavna največ 20 let po navedenem datumu.

Taki člani posadke lahko pred iztekom tega obdobja pri pristojnem organu, ki izdaja taka potrdila, zaprosijo za potrdilo Unije o usposobljenosti ali potrdilo iz člena 10(2) pod pogojem, da predložijo ustrezna dokazila iz točk (a) in (c) člena 11(1). Ustrezno se uporabita drugi in tretji pododstavek odstavka 3 tega člena.

6. Z odstopanjem od člena 4(1) do 17. januarja 2038 lahko države članice voditeljem čolnov, ki upravljajo morske ladje na posebnih celinskih plovnih poteh, dopuščajo imeti potrdilo o kompetencah za voditelje, izdano v skladu z določbami Konvencije STCW, pod pogojem, da:

(a) se dejavnost plovbe po celinskih plovnih poteh izvaja na začetku ali na koncu pomorskega prevoza in

(b) je država članica 16. januarja 2018 za zadevne celinske plovne poti priznala potrdila iz tega odstavka za obdobje najmanj petih let.

Člen 39

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 17. januarja 2022. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena je država članica, v kateri vse osebe iz člena 4(1), člena 5(1) in člena 6 delujejo izključno na nacionalnih celinskih plovnih poteh, ki niso povezane s plovnim omrežjem druge države članice, dolžna uveljaviti le tiste predpise, ki so potrebni za zagotavljanje skladnosti s členi 7, 8 in 10, kar zadeva priznavanje potrdil o usposobljenosti in pomorske knjižice, členom 14(2) in (3), kar zadeva začasne preklice, drugim pododstavkom člena 22(1) in (2), točko (d) člena 26(1), kadar je to ustrezno, točkama (e) in (h) člena 26(1) členom 26(2), členom 29, kar zadeva preprečevanje goljufij, členom 30, kar zadeva kazni, in členom 38 z izjemo odstavka 2 navedenega člena, kar zadeva prehodne določbe. Ta država članica uveljavi te predpise do 17. januarja 2022.

Ta država članica ne sme izdajati potrdil Unije o usposobljenosti ali odobravati programov usposabljanja ali simulatorjev, dokler ne prenese in uveljavi preostalih določb te direktive ter o tem obvesti Komisijo.

3. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena je država članica, v kateri so vse osebe izvzete na podlagi člena 2(3), dolžna uveljaviti le tiste predpise, ki so potrebni za zagotavljanje skladnosti s členom 10, kar zadeva priznavanje potrdil o usposobljenosti in pomorske knjižice, s členom 38, kar zadeva priznavanje veljavnih potrdil, in s členom 15. Ta država članica uveljavi te predpise do 17. januarja 2022.

Ta država članica ne sme izdajati potrdil Unije o usposobljenosti ali odobravati programov usposabljanja ali simulatorjev, dokler ne prenese in uveljavi preostalih določb te direktive ter o tem obvesti Komisijo.

4. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena država članica ni dolžna prenesti te direktive, kolikor plovba po celinskih plovnih poteh na njenem ozemlju tehnično ni mogoča.

Ta država članica ne sme izdajati potrdil Unije o usposobljenosti ali odobravati programov usposabljanja ali simulatorjev, dokler ne prenese in uveljavi določb te direktive ter o tem obvesti Komisijo.

5. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih določb predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 40

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 41

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 12. decembra 2017

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednik*
A. TAJANI	M. MAASIKAS

PRILOGA I

MINIMALNE ZAHTEVE GLEDE STAROSTI, UPRAVNE SKLADNOSTI, KOMPETENC IN ČASA PLOVBE

Pri minimalnih zahtevah za kvalifikacije posadke krova, določenih v tej prilogi, se razume, da je vsaka naslednja kvalifikacija višja od prejšnje, z izjemo kvalifikacij mornarjev in vajencev, za katere se šteje, da so na enaki ravni.

1. Usposobljenost posadke krova na začetni ravni

1.1 Minimalne zahteve za izdajo potrdila za mornarja

Vsak prosilec za potrdilo Unije o usposobljenosti:

— je star najmanj 16 let;

— je zaključil osnovno varnostno usposabljanje v skladu z nacionalnimi zahtevami.

1.2 Minimalne zahteve za izdajo potrdila za vajenca

Vsak prosilec za potrdilo Unije o usposobljenosti:

— je star najmanj 15 let,

— ima podpisano pogodbo o vajeništvu, ki določa odobren program usposabljanja iz člena 19.

2. Kvalifikacije posadke krova na operativni ravni

2.1 Minimalne zahteve za izdajo potrdila za čolnarja

Vsak prosilec za potrdilo Unije o usposobljenosti:

(a) — je star najmanj 17 let;

— je zaključil odobren program usposabljanja iz člena 19, ki je trajal najmanj dve leti in je zajemal standarde za kompetence za operativno raven, določene v Prilogi II;

— je v sklopu tega odobrenega programa usposabljanja opravil najmanj 90 dni plovbe;

ali

(b) — je star najmanj 18 let;

— je uspešno opravil ocenjevanje kompetenc, ki ga je izvedel upravni organ iz člena 18 in je bilo namenjeno preverjanju, ali so doseženi standardi za kompetence za operativno raven, določeni v Prilogi II;

— je opravil najmanj 360 dni plovbe oziroma 180 dni, če lahko prosilec poleg tega predloži dokazilo o najmanj 250 dneh delovnih izkušenj, pridobljenih na morski ladji kot član posadke krova;

ali

(c) — ima pred vpisom v odobren program usposabljanja najmanj pet let delovnih izkušenj ali najmanj 500 dni delovnih izkušenj na morski ladji kot član posadke krova ali je pred vpisom v odobren program usposabljanja zaključil kateri koli program poklicnega usposabljanja, ki je trajal najmanj tri leta;

— je zaključil odobren program usposabljanja iz člena 19, ki je trajal najmanj devet mesecev in je zajemal standarde za kompetence za operativno raven, določene v Prilogi II;

— je v sklopu tega odobrenega programa usposabljanja opravil najmanj 90 dni plovbe.

2.2 Minimalne zahteve za izdajo potrdila za kvalificiranega čolnarja

Vsak prosilec za potrdilo Unije o usposobljenosti:

(a) — je kot usposobljen za delo čolnarja opravil najmanj 180 dni plovbe;

ali

(b) — je zaključil odobren program usposabljanja iz člena 19, ki je trajal najmanj tri leta in je zajemal standarde za kompetence za operativno raven, določene v Prilogi II;

— je v sklopu tega odobrenega programa usposabljanja opravil najmanj 270 dni plovbe.

2.3 Minimalne zahteve za izdajo potrdila za krmarja

Vsak prosilec za potrdilo Unije o usposobljenosti:

(a) — je kot usposobljen za delo kvalificiranega čolnarja opravil najmanj 180 dni plovbe;

— ima potrdilo za radijskega operaterja;

ali

(b) — je zaključil odobren program usposabljanja iz člena 19, ki je trajal najmanj tri leta in je zajemal standarde za kompetence za operativno raven, določene v Prilogi II;

— je v sklopu tega odobrenega programa usposabljanja opravil najmanj 360 dni plovbe;

— ima potrdilo za radijskega operaterja;

ali

(c) — ima najmanj 500 dni delovnih izkušenj kot pomorski poveljnik;

— je uspešno opravil ocenjevanje kompetenc, ki ga je izvedel upravni organ iz člena 18 in je bilo namenjeno preverjanju, ali so doseženi standardi za kompetence za operativno raven, določeni v Prilogi II;

— ima potrdilo za radijskega operaterja.

3. Kvalifikacije posadke krova na vodstveni ravni

3.1 Minimalne zahteve za izdajo potrdila za voditelja čolna

Vsak prosilec za potrdilo Unije o usposobljenosti:

(a) — je star najmanj 18 let;

— je zaključil odobren program usposabljanja iz člena 19, ki je trajal najmanj tri leta in je zajemal standarde za kompetence za vodstveno raven, določene v Prilogi II;

— je v sklopu tega odobrenega programa usposabljanja ali po njegovem zaključku opravil najmanj 360 dni plovbe;

— ima potrdilo za radijskega operaterja;

ali

(b) — je star najmanj 18 let;

— ima potrdilo Unije o usposobljenosti za krmarja ali potrdilo za krmarja, priznano v skladu s členom 10(2) ali (3);

— je opravil najmanj 180 dni plovbe;

— je uspešno opravil ocenjevanje kompetenc, ki ga je izvedel upravni organ iz člena 18 in je bilo namenjeno preverjanju, ali so doseženi standardi za kompetence za vodstveno raven, določeni v Prilogi II;

— ima potrdilo za radijskega operaterja;

ali

(c) — je star najmanj 18 let;

— je opravil najmanj 540 dni plovbe oziroma 180 dni, če lahko poleg tega predloži dokazilo o najmanj 500 dneh delovnih izkušenj, pridobljenih na morski ladji kot član posadke krova;

— je uspešno opravil ocenjevanje kompetenc, ki ga je izvedel upravni organ iz člena 18 in je bilo namenjeno preverjanju, ali so doseženi standardi za kompetence za vodstveno raven, določeni v Prilogi II;

— ima potrdilo za radijskega operaterja;

ali

(d) — ima pred vpisom v odobren program usposabljanja najmanj pet let delovnih izkušenj ali najmanj 500 dni delovnih izkušenj na morski ladji kot član posadke krova ali je pred vpisom v odobren program usposabljanja zaključil kateri koli program poklicnega usposabljanja, ki je trajal najmanj tri leta;

— je zaključil odobren program usposabljanja iz člena 19, ki je trajal najmanj leto in pol in je zajemal standarde za kompetence za vodstveno raven, določene v Prilogi II;

— je opravil najmanj 180 dni plovbe v sklopu tega odobrenega programa usposabljanja in najmanj 180 dni plovbe po njegovem zaključku;

— ima potrdilo za radijskega operaterja.

3.2 Minimalne zahteve za izdajo posebnih dovoljenj v okviru potrdila Unije o usposobljenosti za voditelja čolna

3.2.1 Plovne poti pomorskega značaja

Vsak prosilec:

— dosega standarde za kompetence za plovbo po plovnih poteh pomorskega značaja, določene v Prilogi II.

3.2.2 Radar

Vsak prosilec:

— dosega standarde za kompetence za plovbo s pomočjo radarja, določene v Prilogi II.

3.2.3 Utekočinjeni zemeljski plin

Vsak prosilec:

— ima potrdilo Unije o usposobljenosti za strokovnjaka za utekočinjeni zemeljski plin (UZP) iz oddelka 4.2.

3.2.4 Veliki konvoji

Vsak prosilec ima opravljenih najmanj 720 dni plovbe, vključno z najmanj 540 dnevi s kvalifikacijami za delo voditelja čolna in najmanj 180 dnevi kot krmar velikega konvoja.

4. Kvalifikacije za posebne dejavnosti

4.1 Minimalne zahteve za izdajo potrdila strokovnjaku za potniško plovbo

Vsak prosilec za prvo potrdilo Unije o usposobljenosti za strokovnjaka za potniško plovbo:

— je star najmanj 18 let;

— dosega standarde za kompetence za strokovnjake za potniško plovbo, določene v Prilogi II.

Vsak prosilec za podaljšanje potrdila Unije o usposobljenosti za strokovnjaka za potniško plovbo:

— je uspešno opravil nov upravni izpit ali zaključil nov odobren program usposabljanja v skladu s členom 17(2).

4.2 Minimalne zahteve za izdajo potrdila za strokovnjaka za UZP

Vsak prosilec za prvo potrdilo Unije o usposobljenosti za strokovnjaka za UZP:

— je star najmanj 18 let;

— dosega standarde za kompetence za strokovnjake za UZP, določene v Prilogi II.

Vsak prosilec za podaljšanje potrdila Unije o usposobljenosti za strokovnjaka za UZP:

(a) je opravil naslednje število dni plovbe na krovu plovnega objekta, ki kot gorivo uporablja UZP:

— najmanj 180 dni v preteklih petih letih ali

— najmanj 90 dni v preteklem letu

ali

(b) dosega standarde za kompetence za strokovnjake za UZP, določene v Prilogi II.

PRILOGA II

BISTVENE ZAHTEVE GLEDE KOMPETENC

1. Bistvene zahteve glede kompetenc na operativni ravni

1.1 Plovba

Čolnar pomaga upraviteljem plovnega objekta pri manevriranju in upravljanju plovnega objekta na celinskih plovnih poteh. Čolnar je to sposoben opravljati na vseh vrstah plovnih poti in v vseh vrstah pristanišč. Čolnar je zlasti sposoben:

— pomagati pri pripravi plovnega objekta za plovbo, da se zagotovi varno potovanje v vseh razmerah;

— pomagati pri privezovanju in sidranju;

— pomagati pri plovbi s plovnim objektom in njegovem manevriranju na navtično varen in gospodaren način.

1.2 Upravljanje plovnega objekta

Čolnar je sposoben:

— pomagati upraviteljem plovnega objekta pri nadziranju upravljanja plovnega objekta in skrbi za osebe na krovu;

— uporabljati opremo plovnega objekta.

1.3 Ravnanje s tovorom in njegovo razporejanje ter prevoz potnikov

Čolnar je sposoben:

— pomagati upraviteljem plovnega objekta pri pripravi, razporejanju in spremljanju tovora med natovarjanjem in raztovarjanjem;

— pomagati upraviteljem plovila pri zagotavljanju storitev potnikom;

— zagotavljati neposredno pomoč invalidnim osebam in osebam z omejeno mobilnostjo v skladu z zahtevami glede usposabljanja in navodili iz Priloge IV k Uredbi (EU) št. 1177/2010 Evropskega parlamenta in Sveta [1].

1.4 Pomorska ter elektrotehnična, elektronska in nadzorna tehnika

Čolnar je sposoben:

— pomagati upraviteljem plovnega objekta pri pomorski, elektrotehnični, elektronski in nadzorni tehniki, da se zagotovi splošna tehnična varnost;

— izvajati vzdrževalna dela na pomorski, elektrotehnični, elektronski in nadzorni tehnični opremi, da se zagotovi splošna tehnična varnost.

1.5 Vzdrževanje in popravila

Čolnar je sposoben:

— pomagati upraviteljem plovnega objekta pri vzdrževanju in popravilih plovnega objekta ter njegovih naprav in njegove opreme.

[1] Uredba (EU) št. 1177/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o pravicah potnikov med potovanjem po morju in celinskih plovnih poteh ter spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 (UL L 334, 17.12.2010, str. 1).

1.6 Komuniciranje

Čolnar je sposoben:

— komunicirati na splošno in strokovno, kar vključuje sposobnost uporabe standardiziranih komunikacijskih fraz v primeru komunikacijskih težav;

— biti družaben.

1.7 Zdravje in varnost ter varstvo okolja

Čolnar je sposoben:

— upoštevati pravila o varnem delu, razumeti pomembnost pravil s področja zdravja in varnosti ter pomembnost okolja;

— priznati pomen usposabljanja v zvezi z varnostjo na krovu in ob izrednih dogodkih takoj ukrepati;

— upoštevati varnostne ukrepe za preprečevanje požara in pravilno uporabljati opremo za gašenje požara;

— opravljati naloge ob upoštevanju pomena varstva okolja.

2. Bistvene zahteve glede kompetenc za vodstveno raven

2.0 Nadzor

Voditelj čolna je sposoben:

— dajati navodila drugim članom posadke in nadzirati naloge, ki jih opravljajo, kot je navedeno v oddelku 1 te priloge, kar pomeni, da ima ustrezne sposobnosti za opravljanje teh nalog.

2.1 Plovba

Voditelj čolna je sposoben:

— načrtovati pot in izvajati plovbo po celinskih plovnih poteh, kar vključuje njegovo sposobnost izbire najbolj logične, gospodarne in ekološke poti plovbe za dosego krajev natovarjanja in raztovarjanja ob upoštevanju veljavnih prometnih predpisov in dogovorjenega sklopa pravil, ki se uporabljajo za plovbo po celinskih plovnih poteh;

— uporabljati znanje o pravilih, ki se uporabljajo za člane posadke plovnih objektov, vključno s poznavanjem pravil o počitku in sestavi članov posadke krova;

— pluti in manevrirati ter pri tem zagotavljati varno upravljanje plovnega objekta v vseh razmerah na celinskih plovnih poteh, tudi v primerih, ko je promet zelo gost ali drugi plovni objekti prevažajo nevarno blago in ko je potrebno osnovno poznavanje Evropskega sporazuma o mednarodnem prevozu nevarnega blaga po celinskih plovnih poteh;

— odzvati se na izredne dogodke pri plovbi po celinskih plovnih poteh.

2.2 Upravljanje plovnih objektov

Voditelj čolna je sposoben:

— uporabljati znanje o metodah gradnje in konstrukcije plovil za plovbo po celinskih plovnih poteh pri upravljanju različnih vrst plovnih objektov in ima osnovno znanje o tehničnih zahtevah za plovila, ki plujejo po celinskih plovnih poteh, iz Direktive (EU) 2016/1629 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]);

— nadzorovati in spremljati obvezno opremo, kot je navedena v veljavnem potrdilu o ustreznosti za plovni objekt.

2.3 Ravnanje s tovorom in njegovo razporejanje ter prevoz potnikov

Voditelj čolna je sposoben:

— načrtovati in zagotavljati varno natovarjanje, razporejanje, zavarovanje in raztovarjanje tovora ter skrb zanj med potovanjem;

([1]) Direktiva (EU) 2016/1629 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. septembra 2016 o tehničnih predpisih za plovila, namenjena za plovbo po celinskih plovnih poteh, spremembi Direktive 2009/100/ES in razveljavitvi Direktive 2006/87/ES (UL L 252, 16.9.2016, str. 118).

— načrtovati in zagotavljati stabilnost plovnega objekta;

— načrtovati in zagotavljati varen prevoz potnikov ter njihovo oskrbo med potovanjem, vključno z zagotavljanjem neposredne pomoči invalidnim osebam in osebam z omejeno mobilnostjo v skladu z zahtevami glede usposabljanja in navodili iz Priloge IV k Uredbi (EU) št. 1177/2010.

2.4 Pomorska ter elektrotehnična, elektronska in nadzorna tehnika

Voditelj čolna je sposoben:

— načrtovati potek dela v zvezi s pomorsko ter elektrotehnično, elektronsko in nadzorno tehniko;

— nadzorovati glavne stroje ter pomožne stroje in opremo;

— načrtovati in dajati navodila v zvezi s črpalko plovnega objekta in sistemom nadzora črpalke;

— organizirati varno uporabo, vzdrževanje in popravila elektrotehničnih naprav plovnega objekta;

— nadzorovati varno vzdrževanje in popravila tehničnih naprav.

2.5 Vzdrževanje in popravila

Voditelj čolna je sposoben:

— organizirati varno vzdrževanje in popravila plovnega objekta ter njegove opreme.

2.6 Komuniciranje

Voditelj čolna je sposoben:

— upravljati človeške vire, prevzemati družbeno odgovornost ter skrbeti za organizacijo poteka dela in usposabljanje na krovu plovnega objekta;

— stalno zagotavljati dobro komunikacijo, kar vključuje uporabo standardiziranih komunikacijskih fraz v primeru komunikacijskih težav;

— spodbujati uravnoteženo in družabno delovno okolje na krovu.

2.7 Zdravje in varnost, pravice potnikov ter varstvo okolja

Voditelj čolna je sposoben:

— spremljati veljavne pravne zahteve in sprejemati ukrepe za zagotavljanje varstva človeškega življenja;

— ohranjati varnost in zaščito oseb na krovu, vključno z zagotavljanjem neposredne pomoči invalidnim osebam in osebam z omejeno mobilnostjo v skladu z zahtevami glede usposabljanja in navodili iz Priloge IV k Uredbi (EU) št. 1177/2010;

— pripraviti načrte ukrepov ob izrednih razmerah in poškodbah ter obvladovati izredne razmere;

— zagotavljati skladnost z zahtevami za varstvo okolja.

3. Bistvene zahteve glede kompetenc pri posebnih dovoljenjih

3.1 Plovba po celinskih plovnih poteh pomorskega značaja

Voditelj čolna je sposoben:

— uporabljati ažurne karte in zemljevide, obvestila kapitanom in mornarjem ter druge publikacije, specifične za plovne poti pomorskega značaja;

— uporabljati podatke o višini, tokovih, obdobjih in ciklusih plimovanja, času tokov plimovanja ter plimovanju in razlikah v estuariju;

— uporabljati oznake SIGNI (Signalisation de voies de Navigation Intérieure) in IALA (International Association of Marine aids to Navigation and Lighthouse Authorities) za varno plovbo na celinskih plovnih poteh pomorskega značaja.

3.2 Plovba s pomočjo radarja

Voditelj čolna je sposoben:

— pred izplutjem ustrezno ukrepati v zvezi s plovbo s pomočjo radarja;

— razložiti prikaz na radarju in analizirati informacije, pridobljene z radarjem;

— zmanjšati moteče vplive različnega izvora;

— pluti s pomočjo radarja ob upoštevanju dogovorjenega sklopa pravil, ki se uporablja za plovbo po celinskih plovnih poteh, in v skladu s predpisi, ki določajo zahteve za plovbo s pomočjo radarja (kot so zahteve glede števila članov posadke ali tehnične zahteve za plovila);

— obvladovati posebne okoliščine, kot so gostota prometa, okvara naprav, nevarne razmere.

4. Bistvene zahteve glede kompetenc za posebne dejavnosti

4.1 Strokovnjak za potniško plovbo

Vsak prosilec je sposoben:

— organizirati uporabo reševalne opreme na krovu potniških plovil;

— uporabljati varnostna navodila in sprejemati potrebne ukrepe za zaščito potnikov na splošno, zlasti v primeru izrednih dogodkov (npr. evakuacija, poškodba, trčenje, nasedanje, požar, eksplozija ali drugi dogodki, ki lahko povzročijo paniko), vključno z zagotavljanjem neposredne pomoči invalidnim osebam in osebam z omejeno mobilnostjo v skladu z zahtevami glede usposabljanja in navodili iz Priloge IV k Uredbi (EU) št. 1177/2010;

— sporazumevati se v osnovni angleščini;

— izpolnjevati ustrezne zahteve iz Uredbe (EU) št. 1177/2010.

4.2 Strokovnjak za utekočinjeni zemeljski plin (UZP)

Vsak prosilec je sposoben:

— zagotavljati skladnost z veljavno zakonodajo in veljavnimi standardi za plovne objekte, ki kot gorivo uporabljajo UZP, ter z drugimi ustreznimi predpisi na področju zdravja in varnosti;

— zavedati se posebnosti v zvezi z UZP, ki jim je treba nameniti pozornost, prepoznati tveganja in jih obvladovati;

— varno uporabljati sisteme za UZP;

— zagotoviti redno preverjanje sistema za UZP;

— varno in nadzorovano izvajati postopke oskrbovanja z UZP;

— pripraviti sistem za UZP za vzdrževanje plovnih objektov;

— obvladovati izredne razmere, povezane z UZP.

PRILOGA III

BISTVENE ZAHTEVE GLEDE ZDRAVSTVENE ZMOŽNOSTI

Zdravstvena zmožnost, ki zajema fizično in psihično zmožnost, pomeni stanje brez bolezni ali invalidnosti, ki bi osebi, ki dela na krovu plovnega objekta, onemogočala:

— izvajanje nalog, potrebnih za upravljanje plovnega objekta;

— izvajanje dodeljenih nalog ob katerem koli času ali

— pravilno zaznavanje svojega okolja.

Pregled vključuje zlasti preverjanje ostrine vida in sluha, motoričnih funkcij, nevropsihičnega stanja ter stanja srca in ožilja.

PRILOGA IV

VELJAVNE ZAHTEVE

Tabela A

Predmet urejanja, člen	Zahteve glede skladnosti	Začetek uporabe
Praktični izpiti, člen 17(4)	[CESNI …]	[___]
Odobritev simulatorjev, člen 21(2)		
Značilnosti in pogoji uporabe registrov, člen 25(2)		

Tabela B

Točka	Bistvene zahteve glede kompetenc	Zahteve glede skladnosti	Začetek uporabe
1	Bistvene zahteve glede kompetenc na operativni ravni	[CESNI …]	[___]
2	Bistvene zahteve glede kompetenc za vodstveno raven	—	—
3	Bistvene zahteve glede kompetenc za posebna dovoljenja		
3.1	Plovba po plovnih poteh pomorskega značaja		
3.2	Plovba s pomočjo radarja		
4	Bistvene zahteve glede kompetence za posebne dejavnosti		
4.1	Strokovnjak za potniško plovbo		
4.2	Strokovnjak za utekočinjeni zemeljski plin (UZP)		

Tabela C

Bistvene zahteve glede zdravstvene zmožnosti	Zahteve glede skladnosti	Začetek uporabe
Pregled zaradi ugotavljanja zdravstvene zmožnosti	[CESNI …]	[___]

DIREKTIVA (EU) 2017/2398 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 12. decembra 2017

o spremembi Direktive 2004/37/ES o varovanju delavcev pred tveganji zaradi izpostavljenosti rakotvornim ali mutagenim snovem pri delu

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti točke (b) člena 153(2) v povezavi s točko (a) člena 153(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([1]),

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ([2]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Cilj Direktive 2004/37/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([3]) je zavarovati delavce pred tveganji za zdravje in varnost zaradi izpostavljenosti rakotvornim ali mutagenim snovem na delovnem mestu. V navedeni direktivi je določena usklajena raven varovanja pred tveganji zaradi izpostavljenosti rakotvornim in mutagenim snovem, saj vzpostavlja okvir splošnih načel, ki državam članicam omogočajo dosledno uporabo minimalnih zahtev. Zavezujoče mejne vrednosti za poklicno izpostavljenost, ki temeljijo na razpoložljivih informacijah, vključno z znanstvenimi in tehničnimi podatki, gospodarsko izvedljivostjo, temeljito oceno socialno-ekonomskega učinka ter razpoložljivostjo protokolov in metod merjenja izpostavljenosti na delovnem mestu, so pomemben element splošne ureditve za varovanje delavcev, ki so določeni v navedeni direktivi. Cilj minimalnih zahtev iz navedene direktive je zagotoviti varnost delavcev na ravni Unije. Države članice lahko določijo strožje zavezujoče mejne vrednosti za poklicno izpostavljenost.

(2) Mejne vrednosti za poklicno izpostavljenost so del obvladovanja tveganj iz Direktive 2004/37/ES. Upoštevanje teh mejnih vrednosti ne vpliva na druge obveznosti, ki jih imajo delodajalci na podlagi navedene direktive, zlasti glede zmanjšanja uporabe rakotvornih in mutagenih snovi na delovnem mestu, preprečevanja ali zmanjšanja izpostavljenosti delavcev rakotvornim ali mutagenim snovem ter ukrepov, ki bi jih bilo treba izvajati v ta namen. Ti ukrepi bi morali vključevati, kolikor je to mogoče s tehničnega vidika, zamenjavo rakotvorne ali mutagene snovi s snovjo, zmesjo ali postopkom, ki ni nevaren ali je manj nevaren za zdravje delavcev, ter uporabo zaprtega sistema ali drugih ukrepov za zmanjšanje ravni izpostavljenosti delavcev. V tem kontekstu je bistveno, da se v primerih negotovosti upošteva previdnostno načelo.

(3) Za večino rakotvornih in mutagenih snovi z znanstvenega vidika ni mogoče opredeliti ravni, pod katerimi izpostavljenost ne bi imela škodljivih učinkov. Čeprav določitev mejnih vrednosti v zvezi z rakotvornimi in mutagenimi snovmi na delovnem mestu na podlagi te direktive ne odstrani v celoti tveganja za zdravje in varnost delavcev zaradi izpostavljenosti pri delu (v nadaljnjem besedilu: preostalo tveganje), kljub vsemu prispeva k bistvenemu zmanjšanju tveganja, ki je posledica takšne izpostavljenosti, v okviru postopnega in ciljno usmerjenega pristopa na podlagi Direktive 2004/37/ES. Za druge rakotvorne in mutagene snovi je z znanstvenega vidika mogoče določiti ravni, pod katerimi naj izpostavljenost ne bi imela škodljivih učinkov.

([1]) UL C 487, 28.12.2016, str. 113.
([2]) Stališče Evropskega parlamenta z dne 25. oktobra 2017 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 7. decembra 2017.
([3]) Direktiva 2004/37/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o varovanju delavcev pred tveganji zaradi izpostavljenosti rakotvornim ali mutagenim snovem pri delu (šesta posebna direktiva v skladu s členom 16(1) Direktive Sveta 89/391/EGS) (UL L 158, 30.4.2004, str. 50).

(4) Najvišje ravni izpostavljenosti delavcev nekaterim rakotvornim ali mutagenim snovem so določene z mejnimi vrednostmi, ki na podlagi Direktive 2004/37/ES ne smejo biti presežene. Te mejne vrednosti bi bilo treba pregledati in določiti mejne vrednosti še za druge rakotvorne in mutagene snovi.

(5) Na podlagi poročil o izvajanju, ki jih predložijo države članice vsakih pet let na podlagi člena 17a Direktive Sveta 89/391/EGS ([1]), Komisija oceni izvajanje pravnega okvira na področju varnosti in zdravja pri delu, vključno z Direktivo 2004/37/ES, ter po potrebi obvesti zadevne institucije in Svetovalni odbor za varnost in zdravje pri delu (ACSH) o pobudah za zagotovitev boljšega delovanja tega okvira, vključno, po potrebi, z ustreznimi zakonodajnimi predlogi.

(6) Mejne vrednosti, določene v tej direktivi, bi bilo treba pregledati, po potrebi glede na razpoložljive informacije, vključno z novimi znanstvenimi in tehničnimi podatki ter na dejstvih temelječimi najboljšimi praksami, metodami in protokoli za merjenje ravni izpostavljenosti na delovnem mestu. Ti podatki bi morali po možnosti vključevati podatke o preostalih tveganjih za zdravje delavcev in mnenja Znanstvenega odbora za mejne vrednosti za poklicno izpostavljenost kemičnim snovem (SCOEL) in ACSH. Podatki v zvezi s preostalim tveganjem, ki so javno dostopne na ravni Unije, so dragocena podlaga za nadaljnje delo, vključno s pregledi mejnih vrednosti, določenih v tej direktivi, da bi omejili tveganja zaradi poklicne izpostavljenosti rakotvornim in mutagenim snovem. Dodatno bi bilo treba spodbujati preglednost teh podatkov.

(7) Zaradi pomanjkanja doslednih podatkov o izpostavljenosti snovem je treba zaščititi izpostavljene delavce ali delavce, pri katerih obstaja tveganje izpostavljenosti, in sicer z izvajanjem ustreznega zdravstvenega nadzora. Zato bi moralo biti omogočeno, da se ustrezni zdravstveni nadzor delavcev, pri katerih so rezultati ocene iz člena 3(2) Direktive 2004/37/ES pokazali, da obstaja tveganje za zdravje ali varnost, nadaljuje tudi po koncu izpostavljenosti, in sicer na podlagi ocene zdravnika ali organa, ki je pristojen za zdravstveni nadzor. Tak nadzor bi bilo treba izvajati v skladu z nacionalnim pravom ali prakso držav članic. Člen 14 Direktive 2004/37/ES bi bilo torej treba spremeniti, da bi zagotavljal takšen zdravstveni nadzor za vse zadevne delavce.

(8) Države članice morajo ustrezno in dosledno zbirati podatke od delodajalcev, da bi zagotovili zaščito in ustrezno varovanje delavcev. Države članice zagotovijo Komisiji informacije za namene njenih poročil o izvajanju Direktive 2004/37/ES. Komisija že podpira najboljše prakse pri zbiranju podatkov v državah članicah in bi morala po potrebi predlagati dodatne izboljšave na tem področju, ki se zahtevajo na podlagi Direktive 2004/37/ES.

(9) Direktiva 2004/37/ES zahteva, da morajo delodajalci uporabljati obstoječe ustrezne postopke za merjenje ravni izpostavljenosti rakotvornim in mutagenim snovem na delovnem mestu, upoštevajoč dejstvo, da SCOEL v svojih priporočilih navaja, da je spremljanja izpostavljenosti izvedljivo pri vsaki priporočeni mejni vrednosti za poklicno izpostavljenost in pri bioloških vrednostih. Pomembno je, da se izboljša primerljivost metodologij za merjenje koncentracije rakotvornih in mutagenih snovi v zraku, v zvezi z mejnimi vrednostmi, določenimi v Direktivi 2004/37/ES, da bi okrepili v njej določene obveznosti in zagotovili podobno varovanje zdravja delavcev, na visoki ravni, ter enake pogoje v vsej Uniji.

(10) Spremembe Priloge III k Direktivi 2004/37/ES iz te direktive so prvi korak v dolgoročnem procesu posodabljanja navedene direktive. Kot naslednji korak tega procesa je Komisija predložila predlog za določitev mejnih vrednosti in opombe glede vnosa prek kože za sedem dodatnih rakotvornih snovi. Poleg tega je Komisija v Sporočilu z dne 10. januarja 2017 z naslovom „Varnejše in bolj zdravo delo za vse – Posodobitev zakonodaje in politike EU za varnost in zdravje pri delu“ navedla, da so predvidene nadaljnje spremembe Direktive 2004/37/ES. Komisija bi morala neprekinjeno nadaljevati delo v zvezi s prihodnjimi posodobitvami Priloge III k Direktivi 2004/37/ES v skladu s členom 16 Direktive in ustaljeno prakso. Na podlagi tega dela bi bilo treba, kadar je to ustrezno, pripraviti predloge za prihodnje spremembe mejnih vrednosti, določenih v Direktivi 2004/37/ES in tej direktivi, ter predloge za dodatne mejne vrednosti.

([1]) Direktiva Sveta z dne 12. junija 1989 o uvajanju ukrepov za spodbujanje izboljšav varnosti in zdravja delavcev pri delu (89/391/EGS) (UL L 183, 29.6.1989, str. 1).

(11) Za zagotovitev najvišje možne stopnje varovanja je pri vseh rakotvornih in mutagenih snoveh treba upoštevati tudi druge načine absorpcije, vključno z možnostjo prehajanja preko kože.

(12) SCOEL pomaga Komisiji zlasti pri prepoznavanju, ocenjevanju in natančnem analiziranju najnovejših razpoložljivih znanstvenih podatkov ter pri predlaganju mejnih vrednosti, ki veljajo za poklicno izpostavljenost v zvezi z varovanjem delavcev pred tveganji zaradi izpostavljenosti kemičnim snovem in ki se določijo na ravni Unije na podlagi Direktive Sveta 98/24/ES ([1]) in Direktive 2004/37/ES. V zvezi s kemičnima snovema o-toluidin in 2-nitropropan v letu 2016 ni bilo na voljo nobenega priporočila SCOEL, zato so bili upoštevani drugi viri znanstvenih informacij, ki so dovolj zanesljivi in javno dostopni.

(13) Mejne vrednosti za monomer vinil klorid in prah trdega lesa, določene v Prilogi III k Direktivi 2004/37/ES, bi bilo treba pregledati v luči najnovejših znanstvenih in tehničnih podatkov. Dodatno bi bilo treba oceniti razlikovanje med prahom trdega in mehkega lesa v zvezi z mejno vrednostjo iz navedene priloge, kot sta priporočila SCOEL in Mednarodna agencija za raziskave raka.

(14) Hkratna izpostavljenost več kot eni vrsti lesa je zelo pogosta, kar otežuje oceno izpostavljenosti različnim vrstam lesa. Delavci v Uniji so pogosto izpostavljeni prahu trdega in mehkega lesa, kar lahko povzroči respiratorne simptome in bolezni, najhujši učinek na zdravje pa je tveganje raka nosu in sinusov. Zato je primerno ugotoviti, ali bi bilo treba v primeru, če je prah trdega lesa mešan s prahom drugih vrst lesa, uporabljati mejne vrednosti, ki so v Prilogi določene za prah trdega lesa, tudi za vse druge vrste prahu lesa, ki so prisotne v tej mešanici.

(15) Nekatere spojine šestvalentnega kroma izpolnjujejo merila za razvrstitev kot rakotvorna snov (kategorija 1A ali 1B) v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ([2]), zato so rakotvorna snov v smislu Direktive 2004/37/ES. Na podlagi razpoložljivih podatkov, vključno z znanstvenimi in tehničnimi podatki, je možno določiti mejno vrednost za spojine šestvalentnega kroma, ki so rakotvorne snovi v smislu Direktive 2004/37/ES. Zato je primerno, da se določi mejna vrednost za te spojine šestvalentnega kroma.

(16) V zvezi s šestvalentnim kromom mejna vrednost 0,005 mg/m^3 morda ni ustrezna in bi jo lahko v določenih sektorjih kratkoročno težko dosegli. Zato bi bilo treba uvesti prehodno obdobje, v katerem bi uporabljali mejno vrednost 0,010 mg/m^3. V posebnih okoliščinah, kadar delovna aktivnost zadeva delo, ki vključuje postopke varjenja ali plazemskega rezanja ali podobne delovne postopke, pri katerih se ustvarja dim, bi morali v tem prehodnem obdobju uporabljati mejno vrednost 0,025 mg/m^3, nato pa splošno veljavno mejno vrednost 0,005 mg/m^3.

(17) Nekatera refraktorska keramična vlakna izpolnjujejo merila za razvrstitev kot rakotvorna snov (kategorija 1B) v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008, zato so rakotvorna snov v smislu Direktive 2004/37/ES. Na podlagi razpoložljivih podatkov, vključno z znanstvenimi in tehničnimi podatki, je možno določiti mejno vrednost za refraktorska keramična vlakna, ki so rakotvorne snovi v smislu Direktive 2004/37/ES. Zato je primerno določiti mejno vrednost za ta refraktorska keramična vlakna.

(18) O rakotvornosti prahu kristalnega kremena, ki se vdihuje, obstajajo zadostni dokazi. Na podlagi razpoložljivih podatkov, vključno z znanstvenimi in tehničnimi podatki, bi bilo treba določiti mejno vrednost za prah kristalnega kremena, ki se vdihuje. Za prah kristalnega kremena, ki se vdihuje in ki nastane pri delovnem postopku, ne velja razvrstitev v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008. Zato je primerno vključiti delo, ki vključuje izpostavljenost prahu kristalnega kremena, ki se vdihuje in ki nastane pri delovnem postopku, v Prilogo I k Direktivi 2004/37/ES in določiti mejno vrednost za prah kristalnega kremena, ki se vdihuje (v nadaljnjem besedilu: respirabilna frakcija), ki bi jo bilo treba pregledovati, zlasti glede na število izpostavljenih delavcev.

([1]) Direktiva Sveta 98/24/ES z dne 7. aprila 1998 o varovanju zdravja in zagotavljanju varnosti delavcev pred tveganji zaradi izpostavljenosti kemičnim dejavnikom pri delu (štirinajsta posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS) (UL L 131, 5.5.1998, str. 11).

([2]) Uredba (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (UL L 353, 31.12.2008, str. 1).

(19) Smernice in primeri dobre prakse, ki jih pripravljajo Komisija, države članice ali socialni partnerji, ali druge pobude, kot sta socialni dialog „Sporazum o zdravstveni zaščiti delavcev z dobrim ravnanjem in uporabo kristalnega kremena ter izdelkov, ki ga vsebujejo“ (NEPSi), so dragoceno in nujno orodje za dopolnitev regulativnih ukrepov ter zlasti za podporo učinkovitemu izvajanju mejnih vrednosti, zato bi jih bilo treba resno upoštevati. Vključujejo ukrepe za preprečevanje ali čim večje zmanjšanje izpostavljenosti nevarnosti, kot je vodni sistem za preprečevanje širjenja prahu v zrak v primeru kristalnega kremena, ki se vdihuje.

(20) Etilen oksid izpolnjuje merila za razvrstitev kot rakotvorna snov (kategorija 1B) v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008, zato je rakotvorna snov v smislu Direktive 2004/37/ES. Na podlagi razpoložljivih podatkov, vključno z znanstvenimi in tehničnimi podatki, je možno določiti mejno vrednost za to rakotvorno snov. SCOEL je v primeru etilen oksida ugotovil možnost znatnega prehajanja preko kože. Zato je za etilen oksid primerno določiti mejno vrednost in mu pripisati opombo, da obstaja možnost znatnega prehajanja preko kože.

(21) 1,2-epoksipropan izpolnjuje merila za razvrstitev kot rakotvorna snov (kategorija 1B) v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008, zato je rakotvorna snov v smislu Direktive 2004/37/ES. Na podlagi razpoložljivih podatkov, vključno z znanstvenimi in tehničnimi podatki, je možno opredeliti raven izpostavljenosti, pod katero izpostavljenost tej rakotvorni snovi naj ne bi povzročila škodljivih učinkov. Zato je primerno določiti mejno vrednost za 1,2-epoksipropan.

(22) Akrilamid izpolnjuje merila za razvrstitev kot rakotvorna snov (kategorija 1B) v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008, zato je rakotvorna snov v smislu Direktive 2004/37/ES. Na podlagi razpoložljivih podatkov, vključno z znanstvenimi in tehničnimi podatki, je možno določiti mejno vrednost za to rakotvorno snov. SCOEL je v primeru akrilamida ugotovil možnost znatnega prehajanja preko kože. Zato je za akrilamid primerno določiti mejno vrednost in mu pripisati opombo, da obstaja možnost znatnega prehajanja preko kože.

(23) 2-nitropropan izpolnjuje merila za razvrstitev kot rakotvorna snov (kategorija 1B) v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008, zato je rakotvorna snov v smislu Direktive 2004/37/ES. Na podlagi razpoložljivih podatkov, vključno z znanstvenimi in tehničnimi podatki, je možno določiti mejno vrednost za to rakotvorno snov. Zato je primerno določiti mejno vrednost za 2-nitropropan.

(24) o-toluidin izpolnjuje merila za razvrstitev kot rakotvorna snov (kategorija 1B) v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008, zato je rakotvorna snov v smislu Direktive 2004/37/ES. Na podlagi razpoložljivih podatkov, vključno z znanstvenimi in tehničnimi podatki, je možno določiti mejno vrednost za to rakotvorno snov. Zato je za o-toluidin primerno določiti mejno vrednost in mu pripisati opombo, da obstaja možnost znatnega prehajanja preko kože.

(25) 1,3-Butadien izpolnjuje merila za razvrstitev kot rakotvorna snov (kategorija 1A) v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008, zato je rakotvorna snov v smislu Direktive 2004/37/ES. Na podlagi razpoložljivih podatkov, vključno z znanstvenimi in tehničnimi podatki, je možno določiti mejno vrednost za to rakotvorno snov. Zato je primerno določiti mejno vrednost za 1,3-butadien.

(26) Hidrazin izpolnjuje merila za razvrstitev kot rakotvorna snov (kategorija 1B) v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008, zato je rakotvorna snov v smislu Direktive 2004/37/ES. Na podlagi razpoložljivih podatkov, vključno z znanstvenimi in tehničnimi podatki, je možno določiti mejno vrednost za to rakotvorno snov. SCOEL je v primeru te rakotvorne snovi za hidrazin ugotovil možnost znatnega prehajanja preko kože. Zato je za hidrazin primerno določiti mejno vrednost in mu pripisati opombo, da obstaja možnost znatnega prehajanja preko kože.

(27) Bromoetilen izpolnjuje merila za razvrstitev kot rakotvorna snov (kategorija 1B) v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008, zato je rakotvorna snov v smislu Direktive 2004/37/ES. Na podlagi razpoložljivih podatkov, vključno z znanstvenimi in tehničnimi podatki, je možno določiti mejno vrednost za to rakotvorno snov. Zato je primerno določiti mejno vrednost za bromoetilen.

(28) Ta direktiva omogoča boljšo zaščito zdravja in varnost delavcev na delovnem mestu. Države članice bi morale to direktivo prenesti v nacionalno pravo. Države članice bi morale zagotoviti, da bodo imeli pristojni organi dovolj usposobljenega osebja in drugih virov, potrebnih za izvajanje nalog, povezanih s pravilnim in učinkovitim izvajanjem te direktive, v skladu z nacionalnim pravom ali praksami. Delodajalcem bi olajšali uporabo te direktive s pripravo smernic, kadar je to ustrezno, da bi opredelili boljše načine za doseganje skladnosti s to direktivo.

(29) Komisija se je posvetovala s ACSH. Prav tako je opravila dvostopenjsko posvetovanje z socialnimi partnerji na ravni Unije v skladu s členom 154 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

(30) ACSH je v svojih mnenjih navedel rok za preverjanje zavezujočih mejnih vrednosti za poklicno izpostavljenost za več snovi, kot so na primer prah kristalnega kremena, ki se vdihuje, akrilamid in 1,3-butadien. Komisija mora upoštevati ta mnenja pri prednostnem razvrščanju snovi za znanstveno vrednotenje.

(31) ACSH se je v svojem mnenju o refraktorskih keramičnih vlaknih strinjal, da je zavezujoča mejna vrednost za poklicno izpostavljenost potrebna, vendar mu ni uspelo doseči skupnega stališča o tej vrednosti. Komisija bi torej morala spodbujati ACSH – brez poseganja v njegove delovne metode in avtonomnost socialnih partnerjev – naj predloži najnovejše mnenje o refraktorskih keramičnih vlaknih, da bi dosegli skupno stališče o mejni vrednosti za to snov.

(32) Moški in ženske so na delovnem mestu pogosto izpostavljeni mešanici snovi, ki lahko povečajo tveganja za zdravje in imajo škodljive učinke, med drugim na njihove sisteme za razmnoževanje, vključno slabšo plodnost ali neplodnost, in lahko negativno vplivajo na razvoj zarodka in dojenje. Za snovi, ki so strupene za razmnoževanje, veljajo ukrepi Unije, v katerih so določene minimalne zahteve za varovanje zdravja in varnosti delavcev, zlasti tiste, ki so določene v Direktivi 98/24/ES in Direktivi Sveta 92/85/EGS ([1]). Za snovi, strupene za razmnoževanje, ki so tudi rakotvorne ali mutagene, se uporabljajo določbe Direktive 2004/37/ES. Komisija bi morala oceniti potrebo po razširitvi uporabe ukrepov za varovanje zdravja in varnosti delavcev iz Direktive 2004/37/ES na vse snovi, ki so strupene za razmnoževanje.

(33) V tej direktivi so upoštevane temeljne pravice in načela iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti pravica do življenja ter pravica do poštenih in pravičnih delovnih pogojev, kot sta določeni v členu 2 oziroma 31 Listine.

(34) Da bi zagotovili učinkovito zaščito delavcev, se bodo mejne vrednosti, določene v tej direktivi, pregledovale v luči izvajanja Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ([2]), zlasti ob upoštevanju interakcije med mejnimi vrednostmi, določenimi v skladu z Direktivo 2004/37/ES, in izpeljano ravnjo brez učinka, izpeljano za nevarne kemikalije v skladu z navedeno uredbo.

(35) Ker ciljev te direktive, in sicer izboljšanja delovnih pogojev ter varovanja zdravja delavcev pred posebnimi tveganji zaradi izpostavljenosti rakotvornim in mutagenim snovem, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi njihovega obsega in učinkov lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

(36) Glede na to, da se ta direktiva nanaša na varovanje zdravja in varnosti delavcev na delovnem mestu, bi morala biti prenesena v nacionalno zakonodajo v dveh letih po dnevu začetka njene veljavnosti.

(37) Direktivo 2004/37/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

([1]) Direktiva Sveta 92/85/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uvedbi ukrepov za spodbujanje izboljšav na področju varnosti in zdravja pri delu nosečih delavk in delavk, ki so pred kratkim rodile ali dojijo (deseta posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS) (UL L 348, 28.11.1992, str. 1).

([2]) Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, 30.12.2006, str. 1).

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Direktiva 2004/37/ES se spremeni:

(1) v členu 6 se doda naslednji odstavek:

„Države članice v svojih poročilih, ki jih predložijo Komisiji na podlagi člena 17a Direktive 89/391/EGS, upoštevajo podatke iz točk (a) do (g) prvega odstavka tega člena.“;

(2) člen 14 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice v skladu z nacionalnim pravom ali prakso določijo ureditev za izvajanje ustreznega zdravstvenega nadzora delavcev, za katere so rezultati ocene iz člena 3(2) pokazali, da obstaja tveganje za zdravje ali varnost. Zdravnik ali organ, pristojen za zdravstveni nadzor delavcev, lahko oceni, da je treba zdravstveni nadzor nadaljevati tudi po koncu izpostavljenosti, in sicer tako dolgo, kot presodi, da je potrebno za varovanje zdravja zadevnih delavcev.“;

(b) odstavek 8 se nadomesti z naslednjim:

„8. Pristojni organ je treba obvestiti o vseh primerih raka, ki je v skladu z nacionalnim pravom ali prakso opredeljen kot posledica poklicne izpostavljenosti rakotvorni ali mutageni snovi.

Države članice v svojih poročilih, ki jih predložijo Komisiji na podlagi člena 17a Direktive 89/391/EGS, upoštevajo informacije iz tega odstavka.“;

(3) vstavi se naslednji člen:

„*Člen 18a*

Ocenjevanje

Komisija v okviru naslednje ocene izvajanja te direktive med ocenjevanjem iz člena 17a Direktive 89/391/EGS oceni tudi to, ali je treba spremeniti mejno vrednost za prah kristalnega kremena, ki se vdihuje. Kadar je ustrezno, Komisija predlaga potrebne spremembe in dopolnitve v zvezi s to snovjo.

Komisija ob upoštevanju najnovejših znanstvenih spoznanj najpozneje do konca prvega četrtletja 2019 oceni možnost spremembe področja uporabe te direktive, da bi to vključevalo tudi snovi, strupene za razmnoževanje. Če je ustrezno, Komisija na tej podlagi in po posvetovanju z delodajalci in delavci pripravi zakonodajni predlog.“;

(4) v Prilogi I se doda naslednja točka:

„6. Delo, ki vključuje izpostavljenost prahu kristalnega kremena, ki se vdihuje in ki nastane pri delovnem postopku“;

(5) Priloga III se nadomesti z besedilom iz Priloge k tej direktivi.

Člen 2

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 17. januarja 2020. O besedilu teh ukrepov takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo določb predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 12. decembra 2017

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednik*
A. TAJANI	M. MAASIKAS

PRILOGA

„PRILOGA III

Mejne vrednosti in druge neposredno povezane določbe (člen 16)

A. MEJNE VREDNOSTI ZA POKLICNO IZPOSTAVLJENOST

Kemična snov	Št. ES [1]	Št. CAS [2]	Mejne vrednosti [3]			Opomba	Prehodni ukrepi
			mg/m^3 [4]	ppm [5]	f/ml [6]		
Prah trdega lesa	—	—	2 [7]	—	—	—	Mejna vrednost 3 mg/m^3 do 17. januarja 2023
Spojine šestvalentnega kroma, ki so rakotvorne v smislu točke (i) člena 2(a) (kot krom)	—	—	0,005	—	—	—	Mejna vrednost 0,010 mg/m^3 do 17. januarja 2025 Mejna vrednost: 0,025 mg/m^3 za postopke varjenja ali plazemskega rezanja ali podobne delovne postopke, v katerih se ustvarja dim, do 17. januarja 2025
Refraktorska keramična vlakna, ki so rakotvorna v smislu točke (i) člena 2(a)	—	—	—	—	0,3	—	
Prah kristalnega kremena, ki se vdihuje	—	—	0,1 [8]	—	—	—	
Benzen	200-753-7	71-43-2	3,25	1	—	koža [9]	
Monomer vinil klorid	200-831-0	75-01-4	2,6	1	—	—	
Etilen oksid	200-849-9	75-21-8	1,8	1	—	koža [9]	
1,2-epoksipropan	200-879-2	75-56-9	2,4	1	—	—	
Akrilamid	201-173-7	79-06-1	0,1	—	—	koža [9]	
2-nitropropan	201-209-1	79-46-9	18	5	—	—	
o-toluidin	202-429-0	95-53-4	0,5	0,1	—	koža [9]	

Kemična snov	Št. ES (1)	Št. CAS (2)	Mejne vrednosti (3)			Opomba	Prehodni ukrepi
			mg/m^3 (4)	ppm (5)	f/ml (6)		
1,3-butadien	203-450-8	106-99-0	2,2	1	—	—	
Hidrazin	206-114-9	302-01-2	0,013	0,01	—	koža (9)	
Bromoetilen	209-800-6	593-60-2	4,4	1	—	—	

(1) Številka ES, npr. z evropskega seznama obstoječih komercialnih kemičnih snovi (EINECS), evropskega seznama novih snovi (ELINCS) ali bivšega polimera (NLP), je uradna številka snovi v Evropski uniji, kot je opredeljeno v razdelku 1.1.1.2 Priloge VI v Delu 1 Uredbe (ES) št. 1272/2008.
(2) Št. CAS: številka po mednarodnem seznamu Službe za izmenjavo kemijskih izvlečkov.
(3) Merjeno ali izračunano glede na referenčno obdobje osmih ur.
(4) mg/m^3 = miligrami na kubični meter zraka pri 20 °C in 101,3 kPa (760 mm živega srebra).
(5) ppm = delci na milijon v volumnu zraka (ml/m^3).
(6) f/ml = vlaken na mililiter.
(7) Delci, ki se jih lahko vdihuje: če je prah trdega lesa zmešan s prahom drugega lesa, se uporablja mejna vrednost, ki se uporablja za prah vseh vrst lesa, ki so prisotni v tej zmesi.
(8) Respirabilna frakcija.
(9) Znaten prispevek k celotni možni obremenitvi telesa prek izpostavljenosti kože.

B. DRUGE NEPOSREDNO POVEZANE DOLOČBE

Opomba“

DIREKTIVA (EU) 2017/2399 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 12. decembra 2017

o spremembi Direktive 2014/59/EU v zvezi z razvrstitvijo nezavarovanih dolžniških instrumentov v primeru insolventnosti

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ([3]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Odbor za finančno stabilnost je 9. novembra 2015 objavil dokument o pogojih za skupno sposobnost pokrivanja izgub (Total Loss-Absorbing Capacity (TLAC) Term Sheet (v nadaljnjem besedilu: „standard TLAC“), ki ga je skupina G-20 potrdila še isti mesec. Cilj standarda TLAC je zagotoviti, da imajo globalne sistemsko pomembne banke (GSPB), v okviru Unije imenovane globalne sistemsko pomembne institucije (GSPI), potrebno sposobnost pokrivanja izgub in dokapitalizacije, ki pomaga zagotoviti, da se v postopku reševanja in takoj po njem kritične funkcije lahko nadaljujejo, ne da bi bil ogrožen denar davkoplačevalcev (javna sredstva) ali finančna stabilnost. Komisija se je v sporočilu z dne 24. novembra 2015 z naslovom „Dokončanje bančne unije“ zavezala, da bo do konca leta 2016 predstavila zakonodajni predlog, ki bi omogočil prenos standarda TLAC v pravo Unije v mednarodno dogovorjenem roku, ki je leto 2019.

(2) Pri prenosu standarda TLAC v pravo Unije je treba upoštevati obstoječo, za institucije specifično minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki velja za vse institucije v Uniji in je določena v Direktivi 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([4]). Ker imata TLAC in minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti isti cilj, ki je zagotoviti, da imajo institucije v Uniji zadostno sposobnost pokrivanja izgub in dokapitalizacije, bi se morali obe zahtevi medsebojno dopolnjevati v sklopu skupnega okvira. Konkretno je Komisija predlagala, da se usklajena minimalna stopnja standarda TLAC za GSPI (v nadaljnjem besedilu: minimalna zahteva TLAC) in merila primernosti za obveznosti, uporabljena zaradi uskladitve s tem standardom, v pravo Unije vključijo tako, da se spremeni Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([5]), vprašanje posebnega pribitka za GSPI, specifičnega za institucije, in posebne zahteve za institucije, ki niso GSPI, ter zadevnega merila primernosti pa reši tako, da se spremenita Direktiva 2014/59/EU in Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ([6]).

([1]) UL C 132, 26.4.2017, str. 1.
([2]) UL C 173, 31.5.2017, str. 41.
([3]) Stališče Evropskega parlamenta z dne 30. novembra 2017 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 7. decembra 2017.
([4]) Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173 12.6.2014, str. 190).
([5]) Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).
([6]) Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1).

Ta direktiva, ki zadeva razvrstitev nezavarovanih dolžniških instrumentov v primeru insolventnosti, dopolnjuje prej navedene zakonodajne akte, katerih spremembe se predlagajo, in Direktivo 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

(3) Glede na navedene predloge in z namenom zagotoviti pravno varnost za trge in subjekte, za katere veljata minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ter TLAC, je pomembno, da se zagotovi, da se pravočasno pojasnijo merila primernosti za obveznosti, uporabljena za izpolnjevanje minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ter za spoštovanje prava Unije, s katerim se prenese TLAC, ter se uvedejo ustrezne določbe o uporabi predhodnih pravil glede primernosti za tiste obveznosti, za katere so bile izdane, preden so začela učinkovati spremenjena merila primernosti.

(4) Države članice bi morale zagotoviti, da imajo institucije zadostno sposobnost pokrivanja izgub in dokapitalizacije, da zagotovijo nemoteno in hitro kritje izgub in dokapitalizacijo s čim manjšim učinkom na finančno stabilnost ob prizadevanju preprečitve učinka na davkoplačevalce. Za dosego tega bi morale institucije stalno izpolnjevati minimalno zahtevo TLAC, ki bo v pravo Unije prenesena na podlagi spremembe Uredbe (EU) št. 575/2013, ter zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kot je določena v Direktivi 2014/59/EU.

(5) V skladu s standardom TLAC morajo GSPI minimalno zahtevo TLAC izpolniti s podrejenimi obveznostmi, ki so v primeru insolventnosti obravnavane za obveznostmi, izključenimi iz TLAC (v nadaljnjem besedilu: zahteva za podrejenost), pri čemer veljajo nekatere izjeme. Po standardu TLAC se zahteva za podrejenost izpolni s pravnimi učinki pogodbe (poznani kot „pogodbena podrejenost“), zakoni dane jurisdikcije (poznani kot „zakonska podrejenost“) ali dano strukturo podjetja (poznana kot „strukturna podrejenost“). Kadar Direktiva 2014/59/EU to zahteva, bi morale institucije, ki spadajo v njeno področje uporabe, svojo za podjetje specifično zahtevo izpolniti s podrejenimi obveznostmi, tako da se čim bolj zmanjša možnost pravnega izpodbijanja s strani upnikov, iz razloga, da so njihove izgube v postopku reševanja večje, kot bi jim nastale v okviru običajnega insolvenčnega postopka (načelo, da noben upnik ne sme biti na slabšem).

(6) Več držav članic v okviru svojega nacionalnega insolvenčnega prava spreminja ali je že spremenilo pravila o razvrstitvi nezavarovanega nadrejenega dolga v primeru insolventnosti, da bi svojim institucijam omogočile učinkovitejše izpolnjevanje zahteve za podrejenost, s tem pa pospešile reševanje.

(7) Doslej sprejeta nacionalna pravila se precej razlikujejo. Neobstoj harmoniziranih pravil Unije ustvarja negotovost tako za institucije izdajateljice kot za investitorje, čezmejnim institucijam pa utegne otežiti uporabo instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov. Neobstoj harmoniziranih pravil Unije utegne povzročiti tudi izkrivljanje konkurence na notranjem trgu, saj se lahko stroški, ki jih imajo institucije pri izpolnjevanju zahteve za podrejenost, in stroški investitorjev pri nakupu dolžniških instrumentov, ki jih izdajo institucije, po Uniji precej razlikujejo.

(8) Evropski parlament je v resoluciji z dne 10. marca 2016 o bančni uniji ([2]) Komisijo pozval, naj predstavi predloge za nadaljnje zmanjšanje pravnih tveganj v zvezi z zahtevki, temelječimi na načelu, da noben upnik ne sme biti na slabšem, Svet pa jo je v sklepih z dne 17. junija 2016 povabil, naj predstavi predlog o skupnem pristopu k vrstnemu redu upnikov bank, s katerim bi se izboljšala pravna varnost v primeru reševanja.

(9) Zato je treba odpraviti znatne ovire za delovanje notranjega trga in se izogniti izkrivljanju konkurence, ki nastaja zaradi neobstoja harmoniziranih pravil Unije glede vrstnega reda upnikov bank, ter preprečiti pojav takih ovir in izkrivljanj v prihodnosti. Posledično je ustrezna pravna podlaga za to direktivo člen 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

(10) Da bi se stroški zaradi izpolnjevanja zahteve za podrejenost in morebitni negativni učinki na stroške financiranja zmanjšali na minimum, bi bilo treba v tej direktivi državam članicam dovoliti, da po potrebi ohranijo obstoječi razred navadnega nezavarovanega nadrejenega dolga, katerega izdajanje je za institucije cenejše kot izdajanje katerih koli drugih podrejenih obveznosti. Ne glede na to bi bilo treba v tej direktivi zaradi izboljšanja rešljivosti

([1]) Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

([2]) Še ni objavljena v Uradnem listu.

institucij od držav članic zahtevati, da uvedejo nov razred neprednostnega nadrejenega dolga, ki bi moral biti v primeru insolventnosti obravnavan pred kapitalskimi instrumenti in podrejenimi obveznostmi, ki ne štejejo za kapitalske instrumente, vendar za drugimi nadrejenimi obveznostmi. Institucije bi morale imeti še naprej možnost, da izdajajo dolžniške instrumente iz razreda nadrejenega dolga in tudi iz razreda neprednostnega nadrejenega dolga. Brez poseganja v druge možnosti in izjeme, ki jih v zvezi z izpolnjevanjem zahteve za podrejenost ponuja standard TLAC, bi moral biti za izpolnitev te zahteve od teh dveh razredov primeren samo „neprednostni" nadrejeni razred. Namen tega je institucijam omogočiti, da za svoje financiranje ali iz katerih koli drugih operativnih razlogov uporabijo cenejši navadni nadrejeni dolg, ter da za pridobitev financiranja ob izpolnjevanju zahteve za podrejenost izdajo dolžniški instrument iz novega razreda neprednostnega nadrejenega dolga. Državam članicam bi moralo biti dovoljeno, da uvedejo več razredov drugih navadnih nezavarovanih obveznosti, pod pogojem, da zagotovijo – brez poseganja v druge možnosti in izjeme, ki jih ponuja standard TLAC –, da so za izpolnitev zahteve za podrejenost primerni samo dolžniški instrumenti iz razreda neprednostnega nadrejenega dolga.

(11) Za zagotovitev, da novi razred neprednostnih nadrejenih dolžniških instrumentov izpolni merila primernosti, kot so opisana v standardu TLAC in določena v Direktivi 2014/59/EU, s tem pa izboljša pravno varnost, bi morale države članice zagotoviti, da je prvotna pogodbena zapadlost teh dolžniških instrumentov vsaj eno leto, da nimajo vgrajenih izvedenih finančnih instrumentov in sami niso izvedeni finančni instrumenti ter da je v zadevni pogodbeni dokumentaciji in po potrebi prospektu v zvezi z njihovo izdajo izrecno navedena njihova nižja razvrstitev v okviru običajnega insolvenčnega postopka. Dolžniški instrumenti s spremenljivo obrestno mero, ki temelji na široko uporabljeni referenčni stopnji, kot je Euribor ali Libor, in dolžniški instrumenti, ki niso denominirani v domači valuti izdajatelja, pod pogojem, da so glavnica, odplačila in obresti denominirani v isti valuti, samo zaradi navedenih značilnosti ne bi smeli šteti za dolžniške instrumente z vgrajenimi izvedenimi finančnimi instrumenti. Ta direktiva ne bi smela posegati v morebitno zahtevo v nacionalnem pravu, da se zaradi izpolnitve pogojev v zvezi z dolžniškimi instrumenti iz razreda neprednostnega nadrejenega dolga iz te direktive, dolžniški instrumenti v register izdajateljevega podjetja vpišejo kot obveznosti.

(12) Države članice bi morale zaradi izboljšanja pravne varnosti investitorjev v svojem nacionalnem insolvenčnem pravu zagotoviti, da imajo navadni nezavarovani dolžniški instrumenti in druge navadne nezavarovane obveznosti, ki niso dolžniški instrumenti, višjo prednostno razvrstitev pred dolžniškimi instrumenti iz novega razreda neprednostnega nadrejenega dolga. Države članice bi morale tudi zagotoviti, da imajo dolžniški instrumenti iz novega razreda neprednostnega nadrejenega dolga višjo prednostno razvrstitev pred kapitalskimi instrumenti in pred vsemi podrejenimi obveznostmi, ki ne štejejo za kapital.

(13) Ker ciljev te direktive, in sicer določiti harmonizirana pravila glede razvrstitve nezavarovanih dolžniških instrumentov v primeru insolventnosti za namene okvira Unije za sanacijo in reševanje, in zlasti izboljšati učinkovitost ureditve za reševanje s sredstvi upnikov, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega ukrepa lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev. Ta direktiva zlasti ne bi smela posegati v druge možnosti in izjeme, ki jih v zvezi z izpolnjevanjem zahteve za podrejenost ponuja standard TLAC.

(14) Primerno je, da se spremembe Direktive 2014/59/EU, določene v tej direktivi, uporabljajo za nezavarovane terjatve, nastale zaradi dolžniških instrumentov, izdanih na datum začetka uporabe te direktive ali pozneje. Zaradi pravne varnosti in čim večjega zmanjšanja prehodnih stroškov pa je treba uvesti ustrezne zaščitne ukrepe glede razvrstitve terjatev, nastalih zaradi dolžniških instrumentov, izdanih pred tem datumom, v primeru insolventnosti. Države članice bi zato morale zagotoviti, da razvrstitev vseh neporavnanih nezavarovanih terjatev, nastalih zaradi dolžniških instrumentov, ki so jih institucije izdale pred navedenim datumom, v primeru insolventnosti ureja pravo držav članic, kot je bilo sprejeto 31. decembra 2016. Kolikor bi utegnil biti cilj institucijam dovoliti izdajo podrejenih obveznosti, obravnavan že v kakšnem nacionalnem pravu, kot je bilo sprejeto 31. decembra 2016, bi morale imeti nekatere ali vse nezavarovane terjatve, nastale zaradi dolžniških instrumentov, izdanih pred datumom začetka uporabe te direktive, v primeru insolventnosti enako razvrstitev kot neprednostni nadrejeni dolžniški instrumenti, izdani pod pogoji iz te direktive. Poleg tega bi moralo biti državam članicam po 31. decembru 2016 in pred datumom začetka veljavnosti te direktive zaradi izpolnjevanja v njej določenih pogojev omogočeno, da prilagodijo svoje nacionalno pravo o razvrstitvi nezavarovanih terjatev, nastalih zaradi dolžniških instrumentov, izdanih po datumu začetka uporabe takšnega prava, v okviru običajnega insolvenčnega postopka. V tem primeru bi morale biti s pravom držav članic, kot je bilo sprejeto 31. decembra 2016, še naprej urejene samo nezavarovane terjatve, nastale zaradi dolžniških instrumentov, izdanih pred datumom začetka uporabe navedenega novega nacionalnega prava.

(15) Ta direktiva državam članicam ne bi smela preprečiti, da določijo, da bi se ta direktiva morala uporabljati tudi po tem, ko za subjekte izdajatelje – zlasti zaradi predaje kreditnih ali investicijskih dejavnosti tretji osebi – okvir Unije za sanacijo in reševanje ne velja več.

(16) Ta direktiva harmonizira razvrstitev nezavarovanih terjatev, nastalih zaradi dolžniških instrumentov, v okviru običajnega insolvenčnega postopka in ne zajema razvrstitve vlog v primeru insolventnosti zunaj obstoječih veljavnih določb Direktive 2014/59/EU. Ta direktiva zato ne posega v obstoječe ali prihodnje nacionalno pravo držav članic, ki zadeva običajni insolvenčni postopek in v katerem je zajeta razvrstitev vlog v primeru insolventnosti, kolikor ta razvrstitev ni harmonizirana z Direktivo 2014/59/EU, ne glede na datum njihovega vplačila. Komisija bi morala do 29. decembra 2020 pregledati uporabo Direktive 2014/59/EU z vidika razvrstitve vlog v primeru insolventnosti in zlasti oceniti potrebo po morebitnih nadaljnjih spremembah Direktive.

(17) Da bi zagotovili pravno varnost za trge in posamezne institucije ter omogočili učinkovito uporabo instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov, bi morala ta direktiva začeti veljati dan po objavi –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 2014/59/EU

Direktiva 2014/59/EU se spremeni:

(1) v členu 2(1) se točka (48) nadomesti z naslednjim:

„(48) dolžniški instrumenti:

(i) v točkah (g) in (j) člena 63(1) pomenijo obveznice in druge oblike prenosljivega dolga, instrumente, ki ustvarjajo ali potrjujejo dolg, ter instrumente, ki dajejo pravice za pridobitev dolžniških instrumentov, in

(ii) v členu 108 pomenijo obveznice in druge oblike prenosljivega dolga ter instrumente, ki ustvarjajo ali potrjujejo dolg;“;

(2) člen 108 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 108*

Razvrstitev v primeru insolventnosti

1. Države članice zagotovijo, da se v njihovem nacionalnem pravu o običajnem insolvenčnem postopku:

(a) naslednje razvrsti prednostno enako, vendar višje, kot se razvrstijo terjatve navadnih nezavarovanih upnikov:

(i) tisti del upravičenih vlog fizičnih oseb ter mikro, malih in srednjih podjetij, ki presega raven kritja iz člena 6 Direktive 2014/49/EU;

(ii) vloge, ki bi bile upravičene vloge fizičnih oseb ter mikro, malih in srednjih podjetij, če ne bi bile vplačane pri podružnicah institucij s sedežem v Uniji, ki se nahajajo zunaj Unije;

(b) naslednje razvrsti prednostno enako, vendar višje kot razvrstitev iz točke (a):

(i) krite vloge;

(ii) sistemi jamstva za vloge, ki prevzemajo pravice in obveznosti kritih vlagateljev v primeru insolventnosti.

2. Države članice zagotovijo, da imajo za subjekte iz točk (a) do (d) prvega pododstavka člena 1(1) navadne nezavarovane terjatve v skladu z njihovim nacionalnim pravom o običajnem insolvenčnem postopku prednostno višjo razvrstitev kot nezavarovane terjatve, nastale zaradi dolžniških instrumentov, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) njihova prvotna pogodbena zapadlost je vsaj eno leto;

(b) dolžniški instrumenti nimajo vgrajenih izvedenih finančnih instrumentov in sami niso izvedeni finančni instrumenti;

(c) v zadevni pogodbeni dokumentaciji in po potrebi v prospektu v zvezi z izdajo je izrecno navedena nižja razvrstitev v skladu s tem odstavkom.

3. Države članice zagotovijo, da imajo nezavarovane terjatve, nastale zaradi dolžniških instrumentov, ki izpolnjujejo pogoje iz točk (a), (b) in (c) odstavka 2 tega člena, v skladu z njihovim nacionalnim pravom o običajnem insolvenčnem postopku prednostno višjo razvrstitev kot terjatve, nastale zaradi instrumentov iz točk (a) do (d) člena 48(1).

4. Brez poseganja v odstavka 5 in 7 države članice zagotovijo, da se za razvrstitev nezavarovanih terjatev, nastalih zaradi dolžniških instrumentov, ki so jih subjekti iz točk (a) do (d) prvega pododstavka člena 1(1) te direktive izdali pred datumom začetka veljavnosti predpisov, s katerimi je bila Direktiva (EU) 2017/2399 Evropskega parlamenta in Sveta (*) prenesena v nacionalno pravo, v okviru običajnega insolvenčnega postopka uporablja njihovo nacionalno pravo o običajnem insolvenčnem postopku, kot je bilo sprejeto 31. decembra 2016.

5. Če je država članica po 31. decembru 2016 in pred 28. decembrom 2017 sprejela nacionalno pravo o razvrstitvi – v okviru običajnega insolvenčnega postopka – nezavarovanih terjatev, nastalih zaradi dolžniških instrumentov, izdanih po datumu začetka uporabe tega nacionalnega prava, se odstavek 4 tega člena ne uporablja za terjatve, nastale zaradi dolžniških instrumentov, izdanih po datumu začetka uporabe tega nacionalnega prava, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(a) v skladu s tem nacionalnim pravom imajo za subjekte iz točk (a) do (d) prvega pododstavka člena 1(1) navadne nezavarovane terjatve v okviru običajnega insolvenčnega postopka prednostno višjo razvrstitev kot nezavarovane terjatve, nastale zaradi dolžniških instrumentov, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

   (i) njihova prvotna pogodbena zapadlost je vsaj eno leto;

   (ii) nimajo vgrajenih izvedenih finančnih instrumentov in sami niso izvedeni finančni instrumenti ter

   (iii) v zadevni pogodbeni dokumentaciji in po potrebi v prospektu v zvezi z izdajo je izrecno navedena nižja razvrstitev v skladu z nacionalnim pravom;

(b) v skladu s tem nacionalnim pravom imajo nezavarovane terjatve, nastale zaradi dolžniških instrumentov, ki izpolnjujejo pogoje iz točke (a) tega pododstavka, v okviru običajnega insolvenčnega postopka prednostno višjo razvrstitev kot terjatve, nastale zaradi instrumentov iz točk (a) do (d) člena 48(1).

Na datum začetka veljavnosti predpisov, s katerimi je bila Direktiva (EU) 2017/2399 prenesena v nacionalno pravo, imajo nezavarovane terjatve, nastale zaradi dolžniških instrumentov iz točke (b) prvega pododstavka, prednostno enako razvrstitev kot tiste iz točk (a), (b) in (c) odstavka 2 in iz odstavka 3 tega člena.

6. Za namene točke (b) odstavka 2 in točke (a)(ii) prvega pododstavka odstavka 5 dolžniški instrumenti s spremenljivo obrestno mero, ki temelji na široko uporabljeni referenčni stopnji, in dolžniški instrumenti, ki niso denominirani v domači valuti izdajatelja, pod pogojem, da so glavnica, odplačila in obresti denominirani v isti valuti, samo zaradi navedenih značilnosti ne štejejo za dolžniške instrumente z vgrajenimi izvedenimi finančnimi instrumenti.

7. Države članice, ki so pred 31. decembrom 2016 sprejele nacionalno pravo o običajnem insolvenčnem postopku, v skladu s katerim se navadne nezavarovane terjatve, nastale zaradi dolžniških instrumentov, ki so jih izdali subjekti iz točk (a) do (d) prvega pododstavka člena 1(1), razdelijo v dva ali več različnih prednostnih razvrstitev ali je prednostna razvrstitev pri navadnih nezavarovanih terjatvah, nastalih zaradi takšnih dolžniških instrumentov, v odnosu do vseh drugih navadnih nezavarovanih terjatev enake razvrstitve spremenjena, lahko določijo, da se dolžniški instrumenti, ki imajo med navedenimi navadnimi nezavarovanimi terjatvami najnižjo prednostno razvrstitev, razvrstijo enako kot terjatve, ki izpolnjujejo pogoje iz točk (a), (b) in (c) odstavka 2 in iz odstavka 3 tega člena.

(*) Direktiva (EU) 2017/2399 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o spremembi Direktive 2014/59/EU v zvezi z razvrstitvijo nezavarovanih dolžniških instrumentov v primeru insolventnosti (UL L 345, 27.12.2017, str. 96).“

Člen 2

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 29. decembra 2018. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice te predpise uporabljajo od datuma začetka veljavnosti v nacionalnem pravu.

2. Države članice se v predpisih iz odstavka 1 sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

3. Odstavek 2 se ne uporablja, če so nacionalni predpisi držav članic, ki so začeli veljati pred datumom začetka veljavnosti te direktive, s slednjo že usklajeni. V tem primeru države članice o tem ustrezno obvestijo Komisijo.

4. Države članice Komisiji in Evropskemu bančnemu organu sporočijo besedilo temeljnih določb predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Pregled

Komisija do 29. decembra 2020 pregleda uporabo člena 108(1) Direktive 2014/59/EU. Komisija zlasti oceni potrebo po morebitnih nadaljnjih spremembah glede razvrščanja vlog v primeru insolventnosti. Komisija poročilo o tem predloži Evropskemu parlamentu in Svetu.

Člen 4

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 5

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 12. decembra 2017

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednik*
A. TAJANI	M. MAASIKAS

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL